

MEMÒRIA BÒLIT, CENTRE D'ART CONTEMPORANI DE GIRONA

2024

Ajuntament de Girona

ÍNDEX

1.	PROGRAMACIÓ 2024. CRÈDITS SIMPLIFICAT	4
2.	EL BÒLIT, UN CENTRE D'ART I VIDA PÚBLICA	8
3.	ELS ESPAIS.....	11
4.	ALIANCES I COL·LABORACIONS	12
4.1.	El SPEAVC	12
4.2.	Xarxa Transversal	12
4.3.	Entitats educatives	13
4.4.	Entitats culturals de la ciutat i del territori.....	13
4.5.	El Dia Internacional de l'art i les jornades territorials	14
5.	SUPORT A LA RECERCA, CREACIÓ I PRODUCCIÓ D'OBRA NOVA.....	15
5.1.	Nova creació.....	15
5.2.	Participació a la Col·lecció Nacional d'Art Contemporani de Catalunya.....	15
5.3.	Assessorament tècnic i artístic	16
5.4.	Accions d'internacionalització.....	18
6.	COPRODUCCIONS, COL·LABORACIONS EXPOSITIVES I ITINERÀNCIES	19
7.	LES RESIDÈNCIES: UN ESPAI DE RECERCA, INVESTIGACIÓ I CREACIÓ.....	20
7.1.	Residències internacionals: La Chambre Blanche, Rad'Art.....	20
7.2.	Residència amb la xarxa de centres d'arts visuals (SPEAVC)	21
7.3.	Residència Inund'Art	22
7.4.	Residència Art&Gavarres	23
7.5.	El Generador	24
7.6.	Residència a l'espai nyamnyam.....	25
7.7.	Residència a ARBAR. Centre d'Art i Cultura.....	26
8.	RELACIONS DEL CENTRE AMB ALTRES SECTORS DE LA CREACIÓ I EL CONEIXEMENT	30
8.1.	Bòlit Pensament: entre la recerca i la divulgació.....	30
8.2.	Col·laboracions interdisciplinàries.....	34
9.	PROJECTES EDUCATIUS, COMUNITARIS I DE DINAMITZACIÓ DE PÚBLICS.....	38
9.1.	Bòlit Mentor.....	38
9.2.	Recursos educatius	41
9.3.	Projecte Segona Residència	42
9.4.	Projecte Nexes	44
9.5.	Programa "Miticultor"	49
10.	PATRIMONIALITZACIÓ, PUBLICACIONS I ARXIU	50
10.1.	L'arxiu	50
10.2.	Presentacions de llibres vinculats amb l'art	51
10.3.	Sant Jordi al Bòlit: divulgació de l'obra publicada dels artistes del territori.....	53
10.4.	Nova col·lecció "ATLES"	53
10.5.	Publicacions.....	54
11.	PROGRAMACIÓ D'EXPOSICIONS 2024.....	55
11.3.	APORIES SOBRE L'AIRE.....	60
11.4.	PETROMASCULINITATS (itinerància)	68
11.5.	MÉS LLOC PER A LA FOSCA (Itinerància).....	71
11.6.	BÒLIT MENTOR: ATLES, MAPA DE MAPES	74
11.7.	VACANCES AMB FRANCO: ELS MEUS ESTIUS A L'ESPANYA FRANQUISTA.....	76
11.8.	FORATS PER A FER UN RÈQUIEM.....	80
11.9.	L'IDIOTA.....	84

11.10. DIÀLEGS D'ART, MÚSICA I PATRIMONI DE LA CANÒNICA DE VILABERTRAN: "VESSAR L'OMBRA" AMB PEP AYMERICH	87
11.11. FESTIVAL INTERNACIONAL ART I GAVARRES (7a edició)	88
11.12. INFRALOCUS. Els 90 a Girona, una dècada de 20 anys.....	90
12. ESTADÍSTIQUES 2024.....	95
13. RECULL DE PREMSA.....	96
14. PRESSUPOST.....	102

1. PROGRAMACIÓ 2024. CRÈDITS SIMPLIFICAT

6 octubre 2023 – 28 gener 2024

L'ombra sota la parpella. Anatomia del cos excèntric. Pep Admetlla.

En col·laboració amb Pep Aymerich i Nicolás Saganías.

Bòlit_StNicolau

26 octubre 2023 – 28 gener 2024

The Bluebirdcall amb Mal Pelo

Bòlit_LaRambla i Bòlit_StNicolau

16 febrer – 19 maig 2024

Apories sobre l'aire

Amb Maria Arnal, Fito Conesa, Oriol Riverola (John Talabot), Mireia Saladrigues, Pep Vidal, Abelardo Gil-Fournier, Job Ramos i Núria Merino.

Comissàries: Olga Subirós i Ingrid Guardiola.

Bòlit_LaRambla, Bòlit_StNicolau i Bòlit_PouRodó

Col·laboracions: Observatori del paisatge, Fundació Fita, Cinema Truffaut, Càtedra Ferrater Mora, Universitat de Girona

Abril 2024: **Sant Jordi al Bòlit**

Abril 2024: **Dia de l'art**

25 maig – 23 juny 2024

Bòlit mentor: Atles, mapa de mapes

Comissària: Clara Garí

Col·lectiu Última Vèrtebra (Anna Garreta i Quim Vilagrà), Nirvana Jimenez i Paula Grande

Bòlit_PouRodó

5 juliol – 13 octubre 2024

L'idiota

Comissari: Martí Peran

Artistes: Javier Peñafiel, Chantal Maillard i un arxiu de 120 retrats.

Especialistes: Carlos Losilla, Ester López de Parada, Ester Jordana.

Bòlit_PouRodó

31 maig – 6 octubre 2024

Vacances amb Franco. Els meus estius a l'Espanya franquista

Una idea de: Monika Anselment

Comissària: Cristina Masanés

Amb Monika Anselment, Denys Blacker, Christophe Otto, Annette Riemann, Tom

Theunissen, Stefanie Unruh, Ulrike Weiss, Jörg Zimmer

Una coproducció de: Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona i Museu de l'Empordà

Bòlit_StNicolau i Museu de l'Empordà

7 juny – 13 octubre 2024

Forats per a fer un rèquiem

Artistes: cabosanroque i Miquel Garcia

Comissàries: Ingrid Guardiola, Meritxell Ferrer

Bòlit_LaRambla

2 de setembre – 20 octubre 2024

Art i Gavarres: Cristina Almodòvar

Aparador Bòlit_PouRodó

Infralocus: la Girona dels 90, una dècada de vint anys

26 octubre 2024 - 9 de febrer del 2025

Bòlit_StNicolau, Bòlit_PouRodó, Bòlit_LaRambla, Museu d'Història de Girona

Una coproducció del Bòlit, centre d'art contemporani de Girona, el Museu d'Història de Girona.

Comissariat: Eudald Camps i Jordi Mitjà

Disseny d'espai: Xavi Torrent

Documentació i entrevistes: Marta Sureda, Fèlix Pérez-Hita

Creació videogràfica: Fèlix Pérez-Hita

Artistes, fotògrafs/es: Pep Admetlla, Abside, Enric Ansesa, Pau Baena, Leo Beard, Denys Blacker, Lluís Bonaventura, Rafel Bosch, Pep Camps, Carlus Camps, Joan Castro, Catarsi, Cesc, Ceseepe, Joan Comalat, Quim Corominas, Montserrat Costa,

Lluís Cruset, Espigolé, Exterminio, Jaume Fàbrega, FACS, Maria Àngels Feliu, Xavier Ferrer Clemente, Salvador Garriga, Geronación, Group Public Projects, Vicente Huedo, Katarsi, Lluís Hortalà, Manel Lladó, Jordi Mitjà, Marçal Molas, Xavi Montojo, Morris, Muscària Josep Maria Oliveras, Produccions, Pere Noguera, Roser Oliveras, Parriana, La Penyora, Marta Pol, Ariadna Puello, Jordi Ribot, Miquel Ruiz, Paco Torres Monsó.

Textos: Eudald Camps amb la col·laboració d'Enric Rubio "Tete"

Entrevistes: Enric Ansesa, Lluís Bonaventura, Pim Colomer, Quim Corominas, Montserrat Costa, Rosa Gil, Dani Ibáñez, Lluís Llamas i Consol Ribas (La Penyora), Imma Merino, Puri Molina, Roser Oliveras, Marta Pol, Enric Rubio "Tete", Dolores Vidal

Programa públic: Eudald Camps, Jordi Mitjà, Montserrat Costa, Roser Oliveras, Isidre Pallàs, Gerard Quintana, Xavier Castillon, Lluís Bonaventura, La Penyora

Prestamistes: Lluís Bonaventura, Pim Colomer, CRDI, INSPAI, Xavi Montojo, La Penyora, Isidre Pallàs, Marta Pol, Enric Rubio "Tete", Txesca Sureda, Moisès Tibau, TV Girona, Xavi Rollan Altarriba, Lluís Fernández Pelegrí

Residències artístiques: Arbar · EMA · La Chambre Blanche · Rad'Art · Centre d'Art de les Terres de l'Ebre · Espai cultural nyamnyam · Inund'art · Festival Art i Gavarres · Nau Còclea · El generador

Educació: Segona Residència (La Volta, Les Bernardes) · Bòlit Mentor · Nexes (Cultural Rizoma · Marta R. Chust · Roc Domingo)

Col·laboracions i còmplices: CC La Mercè · UdG · Càtedra Walter Benjamin · Càtedra del Bosc · Càtedra Ferrater Mora · el Modern · Cinema Truffaut · ERAM · CRDI · INSPAI-Diputació de Girona · Arxiu provincial de Girona · Projecte COU · Auditori de Girona · La Marfà · Bankrobber · Museu de la Vida Rural · Museu de l'Escala · Museu de l'Empordà · Museu de Granollers · MUME · La Casa de la Paraula (Santa Coloma de Farners) · Festival Temporada Alta · El Canal · Àrea d'escèniques de l'Ajuntament de Girona · Diàlegs Vilabertran (Art, Música i Patrimoni) · Agència catalana del patrimoni cultural · Festival Difraccions · Això al poble no li agradarà · Centre d'Art i Natura Arbar · Xarxa de Centres d'Arts Visuals de la Generalitat de Catalunya · Festival Loop · Filmoteca de Catalunya · Arcàdia Editorial · Instituts Santiago Sobrequés, Carles Rahola, Josep Brugulat · Ajuntament

de Banyoles · Escola Carme Auguet · Servei d'Educació de l'Ajuntament de Girona · Cultural Rizoma · Xarxa Transversal · Universitat de Barcelona · La Virreina Centre de la imatge · Ajuntament de Celrà · Ajuntament de Sarrià de Ter · L'Escala · Ajuntament de Sant Gregori · Ajuntament de Garrigoles · Ajuntament de Sant Martí de Llémna · Ajuntament de Viladrau · Ajuntament de Pontós · Ajuntament d'Olot · Ajuntament de Figueres · Ajuntament de La Jonquera · Ajuntament de Lloret · Totes les escoles que participen dels recursos educatius, les entitats i places vinculades amb el projecte Segona Residència i les més de 50 entitats que participen en el Dia Internacional de l'Art i a totes les persones que ens ajuden a fer el projecte possible.

Equip Bòlit: Ingrid Guardiola · Farners Cabra · Diana Sans · Laura Francès · Xavi Cantó · Meritxell Ferrer

El Bòlit és possible gràcies a: Ajuntament de Girona, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Diputació de Girona i iGuzzini.

2. EL BÒLIT, UN CENTRE D'ART I VIDA PÚBLICA

El Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona és un centre que, des del 2008, fa suport a la recerca, la creació, la producció, l'educació, la divulgació, la documentació, arxivament i internacionalització dels processos creatius vinculats amb les arts visuals i la creació contemporània. Funciona com un servei públic per a la promoció de la creació, la producció i l'exhibició de propostes artístiques contemporànies. Al mateix temps, posa èmfasi en la recerca i la reflexió sobre temes i processos d'interès que ancorin la realitat local però participin del context global, que busquin la relació entre les diferents formes de creació i el pensament.

Els formats culturals amb els quals treballa són la recerca, la creació, la producció, les exposicions, les conferències, els seminaris, els tallers, les activitats familiars, les rutes, els recursos educatius, els projectes educatius, els espais de residències artístiques, la producció de material audiovisual o les publicacions, entre d'altres.

- **Les exposicions** són un espai de gran interès, però també són un artefacte perquè passin coses al seu voltant. Cada exposició de llarga durada vertebrava una constel·lació d'activitats. Sovint les exposicions es coprodueixen entre diferents centres.
- **Bòlit Pensament:** conferències, seminaris o diàlegs que permetin entendre millor els continguts de les exposicions i seminaris. En col·laboració fixa amb la Càtedra Ferrater Mora, el Centre Cultural La Mercè i la Universitat de Girona. I en col·laboració temporal amb diferents universitats del país i altres institucions.
- **Miticultor:** activitats familiars i comunitàries. Miticultor és una màquina de crear relats, per alimentar la imaginació i entendre millor el món en el qual vivim. Les activitats de "miticultor" s'escapen de l'àmbit de l'art i ens acosten al territori, a la ciutat, a la fauna o a altres oficis, per tornar a l'art. En col·laboració amb alguns agents culturals de la província.
- **Activitats de mediació, educació i comunitats:** recursos educatius per a les escoles (infantil / primària / secundària / universitat), visites adaptades per a gent amb diversitat funcional, projectes educatius (Nexes, Bòlit Mentor, Segona Residència).

- **Tallers:** espai de disseny d'eines per poder entendre els conceptes des de la pràctica.
- **Espai de comunicació i de creació digital:** web, podcast, vídeos i plataformes socials.

El projecte del Bòlit novembre 2023-24 manté com a macro-eixos estructurals les nocions de "diàleg" i "ecosistema", idees que es treballen a partir de quatre grans espais discursius:

- **Pensament tàctic i esfera pública:** eines digitals, feminismes, ecologismes, postcolonialismes, relació inter-espècies, espai públic
- **Materialismes:** la matèria, el gest i la tècnica
- **Territori i zonificació:** el territori com a espai d'exploració, d'explotació i de conflicte, nous paisatgismes, *afterlandscapes*, territoris imaginats
- **Desplaçaments i memòria:** migracions, memòria i arxiu

Alguns dels ingredients a tenir en compte del projecte actual:

Tant les exposicions com el programa d'activitats o tots els projectes del novembre 2023-2024 s'han elaborat tenint en compte aquestes notes:

- Entendre el "diàleg" i la creació d'ecosistemes temàtics com a formes prioritàries a l'hora de plantejar els continguts.
- Fer servir de brúixola els quatre espais contenidors del programa-marc: "Pensament tàctic i esfera pública"; "Materialismes"; "Territori i zonificació"; "Memòria, desplaçaments i arxiu".
- "De rerum natura": seguir amb la sostenibilitat i el medi ambient com dos àmbits transversals i presents cada any. Premi Temps de les Arts en la categoria de les Arts Visuals 2023.
- Abordar els temes urgents del present i, en paral·lel, rellegir aspectes del passat immediat i de les tradicions culturals per actualitzar-les.
- Incloure el talent jove des del diàleg intergeneracional.
- Dialogar amb els i les artistes del territori.
- Entendre els formats expositius des de la forma assaig i com un aspecte coral on el programa públic i les activitats vinculades (també les educatives) formen part de la constel·lació de continguts i experiències que promou cada exposició.
- Abordar la creació des de la recerca (experimental, acadèmica...).
- Establir ponts en l'àmbit internacional.

- Fomentar una perspectiva de gènere crítica i integradora.
- Fomentar la sostenibilitat en la manera de crear, produir i difondre els continguts.
- Vetllar per l'accessibilitat a diferents nivells.
- Els públics són persones, l'equip també. Volem prioritzar la comunicació interpersonal i la proximitat.
- Articulació de projectes comunitaris.

3. ELS ESPAIS

El Bòlit té diferents espais:

- **Bòlit_PouRodó:** per a exposicions de llarga durada (3 mesos) i de tesis (més assagístiques).
- **Hall Bòlit_PouRodó:** Espai per a mostrar el material de les diferents residències artístiques.
- **Bòlit_StNicolau:** capella romànica del segle XII dedicada a les instal·lacions audiovisuals o sonores. En circumstàncies especials també inclourà pintura o escultura.
- **Bòlit_LaRambla:** per a exposicions de llarga durada (3 mesos) i de tesis (més assagístiques), també alguna monogràfica.
- **Espai de residència** al carrer Calderers (Barri Vell). A partir del setembre del 2024 les residències tenen lloc de forma descentralitzada per la província de Girona i també a la ciutat de Girona.
- **Capella de Santa Llúcia:** espai cultural de la ciutat que serveix per a residències artístiques.
- **Espais col·laboradors:** el Bòlit, també executa activitats als espais dels col·laboradors.

4. ALIANCES I COL·LABORACIONS

Establir aliances i impulsar el treball en xarxa és una de les prioritats del Bòlit. La idea d'ecosistema, també s'ha volgut incorporar, des d'un principi, com a model de gestió, no només com a tema. Les aliances en forma de col·laboracions, coproduccions... són imprescindibles, no només per fer les coses en millors condicions econòmiques, sinó també per entrar en contacte amb altres veus i reforçar els vincles comunitaris.

4.1. EI SPEAVC

El Bòlit és un dels Centres Territorials d'Arts Visuals de Catalunya, una tipologia d'equipament d'arts visuals que es troba definida al Decret del **Sistema públic d'Equipaments d'Arts Visuals de Catalunya 60/2020**. D'aquesta manera el Bòlit és un centre territorial que vetlla per la recerca, la creació, la producció i programació, la difusió i dinamització de públics, la patrimonialització i documentació i la connexió i articulació. Això fa que, no només doni suport econòmic, logístic i de programació a altres equipaments de la ciutat, sinó també del territori. Algunes de les accions conjuntes que fa el SPEAVC:

- Compartir material.
- Organitzar el "Premi de videocreació", juntament amb la Generalitat de Catalunya i el festival LOOP. Enguany, la guanyadora ha estat l'artista Núria Güell.
- Dinamitzar algunes de les mesures del Pla d'Impuls de les Arts Visuals.
- Formar part de la Plataforma d'Arts Visuals de Catalunya.
- Fer la interlocució amb les institucions polítiques.

4.2. Xarxa Transversal

El Bòlit participa de la **Xarxa Transversal**, que aplega deu ciutats mitjanes de Catalunya (Figueres, Girona, Reus, Sant Cugat del Vallès, Mataró, Manresa, Vilanova i la Geltrú, Granollers, Tortosa i Olot) que col·laboren en l'àmbit de la cultura a través de les arts escèniques i les arts visuals. Es tracten d'uns municipis que comparteixen un seguit de valors en favor de la promoció i defensa de la cultura,

i es beneficien dels avantatges del treball en xarxa. Enguany s'ha decidit transformar el "Premi de comissariat" per un "**Premi de mediació a l'espai públic**". El 2023 s'ha realitzat un "Tour a Occitània" on els membres de la Xarxa han estat en contacte amb professionals d'alguns dels equipaments locals i regionals vinculats a les arts visuals com el MOCO de Montpeller, els FRAC, els CRAC, etc.

El 2024 s'ha treballat amb un projecte de formació de tots els equipaments vinculats a la Xarxa Transversal amb el col·lectiu **Pedagogías Invisibles**. A partir d'aquí, cada centre ha decidit aterrar tots els aprenentatges en la construcció d'un projecte de mediació a executar entre la tardor del 2024 fins a mitjans del 2025. En el cas del Bòlit s'ha vinculat a l'exposició "Brutal/Feral: Arquitectures de supervivència" (21 de febrer del 2025) amb el col·lectiu Lo Relacional i un treball amb el col·lectiu TEA (trastorn de l'espectre autista).

4.3. Entitats educatives

El Bòlit col·labora amb **entitats educatives** com la Universitat de Girona i les seves càtedres (Càtedra Ferrater Mora, Càtedra del Bosc, Càtedra Walter Benjamin...) pel projecte del Bòlit Pensament. L'escola Carme Auguet pel projecte "Nexes". Els instituts Santiago Sobrequés, Carles Rahola i Josep Brugulat de Banyoles pel projecte "Bòlit Mentor". I diferents escoles com Montjuïc, Montfalgars, Annexa, Dalmau Carles, Escola del Veïnat de Salt (entre d'altres), per als recursos educatius

4.4. Entitats culturals de la ciutat i del territori

També fa projectes amb **entitats de la ciutat** com l'associació cultural La Volta, amb qui desenvolupem el projecte dels recursos educatius de "Construcció d'un hostel d'insectes" i "Segona Residència", juntament amb Les Bernardes de Salt.

Col·labora amb **equipaments públics** de la ciutat com el Centre Cultural La Mercè pel Bòlit Pensament, la Casa de Cultura, el Cinema Truffaut, el Modern, l'ERAM, l'Escola d'Humanitats, el Teatre de Girona, la Marfà o l'Auditori de Girona.

A nivell de coproducció de projectes, d'exposicions i de itineràncies, produeix amb

entitats del territori com l'Agència Catalana del Patrimoni, la Canònica de Vilabertran, el capítol de la Catedral de Girona, el Museu de l'Escala, el Sismògraf d'Olot, Nau Còclea de Camallera, l'Ajuntament de Porqueres, l'Ajuntament de Lloret, l'Ajuntament de la Jonquera, l'Ajuntament de Celrà, l'Ajuntament de Sarrià de Ter, l'Ajuntament de l'Escala, l'Ajuntament de Sant Gregori, l'Ajuntament de Garrigoles, l'Ajuntament de Sant Martí de Llémena, l'Ajuntament de Viladrau, el Museu de l'Empordà, entre d'altres.

També itinera els projectes expositius; alguns dels interlocutors per aquest 2023-24 són el Centro Nacional Dramático de Madrid, la Sala dels Trinitaris de Vilafranca o el Museu de la Vida Rural de l'Espluga del Francolí. Per al 2025 hi ha el MAC Mataró, el MEK de Berlín o la Casa Cultural Espanyola a Mèxic.

4.5. El Dia Internacional de l'art i les jornades territorials

Per a realitzar el **Dia Internacional de l'Art i les Jornades Territorials** col·labora amb moltes entitats del territori, com la Diputació de Girona-Casa de Cultura, l'Ajuntament de Sant Hilari, la Galeria Richard Vanderaa, els Amics de l'Art Gargots, el col·lectiu CAOS d'Osor, l'Ajuntament de Palamós, el col·lectiu d'artistes de la Vall del Llémena, l'Excèntrica Aula Taller d'art de Sant Hilari, l'INSPAI de Torroella de Montgrí, l'Aula d'arts plàstiques de Torroella de Montgrí, la Fundació Privada Mascort, els Amics de la fotografia de Torroella, el Museu de l'Empordà, la Biblioteca Pública de Girona Carles Rahola, la Caseta-Serveis Educatius de l'Ajuntament de Girona, El taller del barri. Acadèmia de còmic de Girona, els Amics del Museu d'Art, el CC La Mercè, el Foment de Girona, el MUME, el Museu del Suro de Palafrugell, el Cercle Artístic de Palamós, la Brava Performing Arts de Peratallada, l'Ajuntament de Sarrià de Ter, l'Ateneu de la Vall del Llémena, el Museu de la Mediterrània, l'Ajuntament de Tossa de Mar, la Diputació de Girona i l'Ajuntament de Vidreres.

El 2024 s'han organitzat les II Jornades Territorials, aquest any dedicat a la relació entre "Art i benestar". L'acte s'ha organitzat el divendres 12 d'abril al Museu de l'Empordà i ha comptat amb la participació de Sara Guilla, Guillem d'Efak, Mireia Sallarès, Sandra Álvarez de Toledo, el projecte La incòmoda, Raquel Moron, entre d'altres.

5. SUPORT A LA RECERCA, CREACIÓ I PRODUCCIÓ D'OBRA NOVA

El Bòlit destaca per la dedicació que fa a la recerca i a la creació, intentant trobar un equilibri entre la mostra d'obres i projectes ja realitzats, i el **suport a la recerca, a la creació i a la producció d'obra nova** i de projectes nous.

5.1. Nova creació

El Bòlit ha contribuït el 2024 a fer possibles 19 obres de nova creació i a visibilitzar una quinzena d'obres ja produïdes. El 2024 inclou noves produccions d'artistes com Mal Pelo i Pep Admetlla (que van inaugurar el 2023), Job Ramos, Abelardo Gil-Fournier, Núria Merino, Pep Vidal, cabosanroque, Miquel Garcia, Jörg Zimmer, Ulrike Weiss, Stefanie Unruh, Annette Riemann, Tom Theunissen, Denys Blacker, Monika Anselment, Pep Aymerich, Javier Peñafiel o Cristina Almodòvar. Així mateix, es podran veure obres ja fetes de Mal Pelo, Mireia c. Saladrigues, Fito Conesa, Pep Vidal, Maria Arnal, Chantal Maillard i de tots els artistes protagonistes de l'exposició "Infralocus: Una dècada que va durar vint anys".

A nivell de comissariat, han participat els comissaris externs: Olga Subirós amb "El pes de l'aire", Cristina Masanés amb "Vacances amb Franco", Martí Peran amb "L'idiota", Eudald Camps i Jordi Mitjà amb "Infralocus" i Elvira Prado-Fabregat amb la itinerància de "Més lloc per a la fosca".

5.2. Participació a la Col·lecció Nacional d'Art Contemporani de Catalunya

El 2021, per primera vegada es va obrir una convocatòria pública per a la recepció de propostes d'adquisició d'obres d'art contemporani susceptibles de formar part de la Col·lecció Nacional d'Art Contemporani. El febrer 2023 es van fer públiques les compres d'obres per formar part del "Fons Nacional d'Art" de la Generalitat de Catalunya de la convocatòria 2022. De les quasi 400 que es van presentar se'n van comprar 43, de les quals 3 eren produccions del Bòlit. Els diners de la compra van

directament als/a les artistes, de tal manera que suposa un suport directe a la creació i producció d'obra. Les obres del Bòlit que es van comprar a la convocatòria 2022 són "Petrotuning" de cabosanroque, "A la intempèrie" de Job Ramos i "Ha plogut o han regat" d'Irena Visa. De cara a la convocatòria del 2023 van comprar "Muda" (2022) de Tura Sanglas.

Per a la convocatòria del 2024 s'ha presentat:

- **Mireia Coromina** (Sant Jaume de Llierca, 1982): *Eixint de l'ombra* (2023) per al Museu de la Garrotxa.
- **Azahara Cerezo** (Celrà, 1988): *Des de la latència* (2023) per al Museu d'Art de Girona.
- **Alicia Vogel** (Olot, 1991): *Archive Promenade I-XCVI* (2023) per al Museu de la Garrotxa.

Finalment no s'ha comprat cap de les peces, ja que la comissió va decidir no comprar cap peça de les presentades pels centres de la xarxa territorial de centres d'art (SPEAVC).

5.3 Assessorament tècnic i artístic

Des de 2013 el Bòlit disposa d'un **servei d'assessorament i acompanyament professional per artistes, comissaris/es o gestors/es culturals especialitzats/des en arts visuals**. Aquest servei especialitzat funciona com a complement a altres serveis de suport a professionals. Es va crear per ajudar a estructurar el sector i orientar la professionalització dels agents creatius, tant en l'elaboració de projectes artístics, la cerca de subvencions i ajudes, presentació de propostes expositives i dossiers per a convocatòries, definició de projecte creatiu, contactes amb professionals, assessorament en autoocupació, cerca d'un encaix en el sector cultural, reorientació de carreres professionals i orientació en trajectòries acadèmiques, entre d'altres. Aquestes són les assessories que ha realitzat aquest any:

	Data	Nom	Atén	Serveis / Projecte
1	23/01/24	Nuno Perestrelo	Ingrid Guardiola	Assessoria per un projecte fotogràfic sobre decolonialisme
2	31/01/24	Yonai Associació	Ingrid Guardiola	Assessoria per canvi de

		Birdie Numnum		residència. Coneixement del sector.
3	1/02/24	Joan Pons, Mau Boada, Jordi Matas.	Ingrid Guardiola	Projecte COU amb la Marfà. Part d'arts visuals.
4	20/02/24	Mario G. Cortizo	Ingrid Guardiola	Projecte "Un solo"
5		Albert Coma	Ingrid Guardiola	Projecte "Passatges"
6	22/02/24	Marcel·lí Antúnez	Ingrid Guardiola	Projecte "Anarquisme verd"
7	26/02/24	Nepheli Bar	Ingrid Guardiola	Portfolio
8	27/02/24	Jonàs Forchini	Ingrid Guardiola	Projecte "Despertar l'aigua"
9	27/02/24	Oriol Tuca	Ingrid Guardiola	Projecte "Faces" i "Caràcters"
10	5/03/24	Art Nature	Ingrid Guardiola	
11	5/3/24	Jordi Roviola	Ingrid Guardiola	Cartografies
12	14/03/24	Silvia Bigi	Ingrid Guardiola i Farners Cabra	Projecte "Parfum"
13	10/05/24	Camila San Ginés	Ingrid Guardiola	Projecte "Fang"
14	16/05/24	Urati Laboratori	Ingrid Guardiola	Projecte "Cridaran les pedres"
15	11/06/24	Nahuel Forchini	Ingrid Guardiola	Projecte sobre el Mare Mortum
16	12/06/24	Albert Coma	Ingrid Guardiola	Projecte "Passatges"
17	21/06/24	Eugènia Balcells	Ingrid Guardiola	Projecte "Fundació Balcells", finançament
18	08/06/24	Ricard Martínez	Ingrid Guardiola	Projecte "Traces del desig"
19	17/07/24	Esther Sánchez Sosa	Ingrid Guardiola	Assessoria subvencions
20	09/09/24	Tània Hirte	Ingrid Guardiola	Assessoria mostra art
21	3/10/2024	Pep Aymerich	Ingrid Guardiola	Assessoria itineràncies
22	3/10/2024	Pepe B, Galeria AWL	Ingrid Guardiola	Assessoria general
23	16/10/2024	Adela Vilar	Ingrid Guardiola	Assessoria projecte Híbrid
24	02/12/2024	Urati Lab	Ingrid Guardiola	Assessoria "Cridaran les pedres" (segona part)
25	10/12/2024	Ro Rapoport	Ingrid Guardiola	Assessoria "Viu Cine"
26	10/12/2024	Maripaz Martínez	Ingrid Guardiola	Assessoria "We Art Exhibitions"

El Bòlit manté una relació constant amb l'**OFA (Oficina de Foment de les Arts)** amb seu al Modern, que redirigeix totes les demandes d'assessorament artístiques. Des del març del 2023, l'Ajuntament de Girona ha posat a disposició de la comunitat artística un nou sistema de difusió i participació cultural, una eina virtual anomenada "**Girona crea**", que serveix com a espai per a dinamitzar la comunitat cultural de Girona; també funciona com un espai professionalitzador i on cada artista té el seu

propi espai. Des del Bòlit es facilitarà la redirecció dels artistes del territori a l'eina virtual per tal que els pugui ser útil de cara a la seva carrera.

Enllaç: <https://cultura.girona.cat/creacio/la-comunitat>

5.4. Accions d'internacionalització

Aquestes accions passen, sobretot, per l'organització de seminaris i conferències magistrals en el programa Bòlit Pensament, amb un marcat caràcter internacional. Els darrers anys, hi ha passat autores com la sociòloga **Cara Daggett**, el filòsof **Laurent de Sutter**, la filòsofa i escriptora **Hélène Cixous**, protagonista de les Lliçons Ferrater Mora 2023 o **Srècko Horvat**. Per al 2024 s'ha col·laborat amb **Sandra Álvarez de Toledo** (París) per a les jornades d'Art i Salut, amb el filòsof brasiler **Péter Pal Pelbart** per al programa públic de "L'idiota" i amb el filòsof camerunès **Achille Mbembe** (protagonista de les Lliçons Ferrater Mora) per al programa públic d' "Apories sobre l'aire".

També trobem la presència d'artistes internacionals en algunes exposicions. El 2024 s'ha comptat amb els artistes internacionals **Jörg Zimmer**, **Ulrike Weiss**, **Stefanie Unruh**, **Annette Riemann**, **Tom Theunissen**, **Denys Blacker**, **Christophe Otto** i **Monika Anselment**.

Una altra acció d'internacionalització la trobem en **el projecte de residències** que es descriu al punt 6, sobre tot en els intercanvis amb els projectes La Chambre Blanche del Quebec i amb el Projecte Rad'Art de l'Associació Artéco que permeten als artistes beneficiaris desenvolupar els seus projectes al Canadà i Itàlia, respectivament.

Finalment hi ha les **itineràncies internacionals**, que en el programa 2024 no n'hi ha hagut. Per al 2025 estan previstes les itineràncies de "Vacances amb Franco" i "Forats per a fer un rèquiem" al MEK de Berlín i "Petromasculinitats" al Centro Cultural de España en Méjico.

6. COPRODUCCIONS, COL·LABORACIONS EXPOSITIVES I ITINERÀNCIES

Les coproduccions i itineràncies són un element important. L'objectiu és fer exposicions i projectes artístics més sostenibles a nivell econòmic i ecològic, fomentar la circulació dels artistes pel territori català i difondre els projectes del Bòlit a través d'altres espais de creació. El calendari de coproduccions, col·laboracions i itineràncies ha estat el següent:

- **“Més lloc per a la fosca”** (Bòlit 2023), itinerància al Museu de la Vida Rural (novembre-abril 2024) i al Museu de l'Escala (abril-setembre 2024)
- **“Diàlegs: Art Música i Patrimoni”**, a la Canònica de Santa Maria de Vilabertran, en col·laboració amb l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural (estiu 2024).
- **“Petromasculinitats”** (Bòlit 2021-2022), itinerància a la Sala dels Trinitaris de Vilafranca (abril 2024)
- **“Vacances amb Franco”** (Bòlit 2024), coproducció amb el Museu de l'Empordà.
- **“Infralocus. La Girona dels 90, una dècada de 20 anys”** (Bòlit 2024), coproducció amb el Museu d'Història de Girona.

Més informació: <https://web.girona.cat/bolit/col-laboracions-i-itinerancies>

7. LES RESIDÈNCIES: UN ESPAI DE RECERCA, INVESTIGACIÓ I CREACIÓ

El Bòlit, en aquests 15 anys de trajectòria, ha aollit més de 100 artistes d'arreu del món en el seu programa de residències artístiques. Les residències tenen tres modalitats: la convocatòria pública, la col·laboració amb entitats del territori i la col·laboració amb projectes del territori. En l'àmbit de les convocatòries aquest 2024 compta amb quatre residències bidireccionals: l'intercanvi amb la Chambre Blanche del Quebec, Rad'Art d'Itàlia (Emilia Romagna), l'EMA de Girona i Lo Pati. Centre d'Art de les Terres de l'Ebre.

En la segona modalitat el Bòlit finança la residència i aquesta es desenvolupa en el lloc de les entitats culturals, com la de l'espai nyamnyam de Mieres o la d'Arbar, centre d'art i cultura a la Serra de Rodes, així els artistes poden gaudir de la singularitat de l'entorn, del coneixement de les entitats i de les comunitats específiques.

Finalment, hi ha les residències vinculades amb els festivals o projectes del territori com la d'Art i Gavarres, El Generador (mostra d'art sonor) i la d'Inund'art.

Més informació: [playlist d'entrevistes a les residents](https://www.youtube.com/playlist?list=PLDaKv4HoDkHtC36jFslxAr5WLeEDccL4s)
<https://www.youtube.com/playlist?list=PLDaKv4HoDkHtC36jFslxAr5WLeEDccL4s>

7.1. Residències internacionals: La Chambre Blanche, Rad'Art

Des de fa uns anys, el Bòlit fa un intercanvi bidireccional amb centres internacionals com La Chambre Blanche del Québec o Rad'Art del nord d'Itàlia. Enguany, l'artista beneficiària de la residència al Quebec de la convocatòria del Bòlit ha estat **Sara Alburna** amb un projecte dedicat a la **postfotografia**. L'artista que ha ocupat la plaça de l'intercanvi amb Rad'art ha estat **Edgar Masegú amb el projecte "Les aventures d'un Masegú brossa fellinià per a la romagna italiana"**.

Sara Alburnà és una jove artista i investigadora sobre les possibilitats del mitjà fotogràfic. Graduada en Publicitat i relacions públiques a la Universitat de Girona

2017-2021, amb un curs d'especialització sobre "Lectures sobre la fotografia" a l'IEFC (2022) i un Màster en Humanitats: Art, Literatura i Cultura Contemporànies a la UOC amb un treball final titulat "Imatges en l'era postfotogràfica: un mapa conceptual per pensar la fotografia actual" (2023). Ha estat seleccionada a Mostr'art (2022), ha exposat a la Universitat de Girona i, actualment, vol desenvolupar la seva investigació **sobre postfotografia**.

Per la seva banda, **Edgar Masegú** ha estat al darrera de projectes com la Casa Museu de Sarrià de Ter i, actualment, al Kastell i la Bruguera de Púbol. Entén l'art com a eina de transformació social. Les seves obres són creades des d'una mirada subversiva de la realitat, impregnades de certa poesia visual, posa de manifest les injustícies socials i el desordre ecològic. Ha exposat al Japó, Islàndia, Xina, Austràlia, França, Madrid, Barcelona... sobretot obres de Landart, instal·lacions de gran format i exposicions d'escultures de paper i amb material reciclat.

7.2. Residència amb la xarxa de centres d'arts visuals (SPEAVC)

El Bòlit també col·labora amb la xarxa de centres d'arts visuals, en aquest cas amb una col·laboració de intercanvi de residències amb Lo Pati. Centre d'Art de les Terres de l'Ebre. La persona que ha guanyat la convocatòria del Bòlit per viatjar fins Amposta la tardor del 2023 ha estat **Paula Artés** amb el projecte "**Eixos del poder invisible**". L'artista que està de residència al Bòlit fins el febrer del 2024 ha estat **Juliana Hoyos**. Per a la convocatòria de la tardor del 2024 el guanyador ha estat l'artista cubà afincat a París **Rafael Triana** amb el projecte *Perfume*.

Paula Artés és fotògrafa, artista compromesa en donar a conèixer i qüestionar els espais ocults de poder i, per tant, de control. Partint d'una investigació prèvia essencial, desvetlla aquests espais. Graduada en fotografia i creació contemporània, també va fer un postgrau de disseny gràfic i un audiovisual per fotògrafs a Idep Barcelona. Aquest 2024 ha tingut exposició individual a la galeria àngels Barcelona dins Art Nou i al Centre d'Art Lo Pati. Amb obra a la col·lecció del Pla Nacional de Fotografia de la Generalitat i diverses exposicions a la Mapfre de Tenerife i Las Palmas de Gran Canària, Museu Morera i IEL de Lleida, BIAM, Unseen Amsterdam,

Temporals ICUB, Kursala, SCAN i Santa Monica, entre d'altres. Ha publicat el fotollibre *Forces i cossos* i ha estat seleccionat a PhotoEspaña, Sala d'Art Jove i nominada a MAST Foundation a Bolonya Itàlia, Pla(t)form FotoMuseum de Winterthur i ha obtingut la beca OSIC de la Generalitat, entre d'altres. A més ha comissariat una exposició al Museu de la Música i a la Fundació Toni Catany. També ha estat en residència a l'HISK de Bèlgica i a Baladre Lo Pati.

Juliana Hoyos és una artista que persegueix qüestions relacionades amb la creació d'imatges i els límits de la representació i la percepció amb un enfocament que engloba la fotografia, el dibuix, les instal·lacions, el so i l'escriptura. S'interessa pel discurs que pot sorgir si s'alteren els modes convencionals de representació de l'art, si l'invisible es fa visible i si les maneres de crear imatges, ja sigui amb tecnologia, llum i gest propi, mostren dicotomies de l'experiència humana. Interrogant la representació, la poètica de l'observació entra clarament en el focus, oscil·lant entre la realitat i la ficció. La dimensió de la ficció i la imaginació, així com la influència de la tecnologia, la cultura, la política i la història en les maneres de veure, relacionar i fixar el significat sorgeixen en la seva exploració. La participació de l'espectador és una part activa de la creació i experiència de la seva obra.

Rafael Triana és un artista multidisciplinari. La seva obra conjuga la performance, el vídeo, la instal·lació i la il·lustració digital. Va néixer el 1988 a la província de Ciego de Ávila, a Cuba. Després dels seus estudis superiors a l'Escola de Belles Arts de La Habana (ISA), on va obtenir el Diploma d'Or en Disseny Escenogràfic, es va establir a París el 2015. La seva pràctica artística se centra en la crítica de les estructures de poder i el seu impacte en la identitat individual i col·lectiva, abordant temes com el treball, la miració i el consum. A través d'instal·lacions, vídeos i pintures digitals, deconstrueix els sistemes automatitzats i les seves normes que alienen a l'individu, ressaltant la tensió entre el control social i la memòria col·lectiva.

7.3 Residència Inund'Art

La residència vinculada amb el Festival Inund'Art ha anat a càrrec de l'artista **Jeremiah Baudrie** amb el projecte "**Paraules de barri**" (primavera 2024). A través d'un projecte artístic comunitari amb veïns i veïnes de Girona de totes les edats,

l'artista ha proposat una cocreació a través de la reconstrucció de l'interior d'un habitatge del barri vell realitzada amb cartrons pintats i amb escrits acompanyats de l'enregistrament sonor dels seus veïns. La peça ha evolucionat durant el transcurs del festival de la mà dels mateixos visitants. L'objectiu d'aquesta instal·lació és denunciar la gentrificació del Barri Vell de Girona amb la participació dels veïns. **Jeremiah Baudrie** és un pintor i dissenyador gràfic belga (Anvers, 1978). Establert com a dissenyador infogràfic des de l'any 2011, posa les seves idees i la seva creativitat al servei dels seus clients. Fill del pintor Johannes Baudrie, la pintura el persegueix des de la infància i la seva trajectòria expositiva comença l'any 2000. Més informació: <https://opensea.io/JeremiahBaudrie>

7.4 Residència Art&Gavarres

Des dels inicis del festival, el Bòlit col·labora amb el Festival **Art&Gavarres**, comissariat per Àngels Artigas i Oriol Granyer. Art&Gavarres és un festival que parteix de la idea que l'art pot ser una eina que ens ajudi a reflexionar i a canviar la nostra mirada sobre el paisatge. Les obres es creen durant la primera setmana de setembre i duren tota la tardor, fins que s'esvaeixen. L'artista seleccionada per dur a terme la residència del Bòlit ha estat **Cristina Almodóvar** que ha presentat l'obra "**La inconsistència dels límits**" als aparadors del Bòlit_PouRodó coincidint amb la inauguració del festival el 9 de setembre. La instal·lació s'ha vist al llarg del setembre, octubre i el novembre del 2024. Tot el seu treball i el projecte reflexionen sobre el paisatge humanitzat, en constant tensió i conflicte amb el cicle natural, que no és més que una projecció dels nostres propis conflictes interns. Dibuixa límits sobre el paisatge, emprant restes vegetals de poda. Restes que procedeixen d'aquesta ordenació del paisatge que el fa més habitable per a l'ésser humà. Amb ells materialitza visualment aquest límit en el qual sorgeix l'humà. Un límit construït amb matèria orgànica efímera, branques mortes que han estat tallades, amb les quals construir en espai racional, un buit que el mateix paisatge anirà incorporant al seu cicle, esborrant-lo.

Cristina Almodóvar (Madrid, 1970) és Llicenciada en Belles Arts en l'especialitat d'escultura, amb Menció d'Honor en els Premis Nacionals de Llicenciatura. Ha estat becària de la Statens Kunstakademi d'Oslo i de la Casa de Velázquez de Madrid.

Mostra en la seva obra la seva particular visió de la Naturalesa traslladant a la galeria la sensació de contemplació que es produeix en l'entorn natural, mitjançant una obra sensible, delicada, i a la vegada contundent en el seu missatge i significat. Partint del treball en ferro, material en el qual més ha desenvolupat la seva obra, ha estat realitzant una constant recerca tècnica multidisciplinària, buscant fer una simbiosi entre els conceptes i els materials emprats en les diferents sèries i exposicions. Cada línia de treball, producte d'una continua reflexió i renovació plàstica, revela des d'un llenguatge poètic i filosòfic diferents facetes en la relació de l'ésser humà amb ell mateix i amb la natura. Els contraris són sempre presents en el seu treball: el buit i el ple, la realitat i l'aparença, la llum i l'ombra... Actualment continua amb un treball multidisciplinari, realitzant freqüents col·laboracions amb arquitectes i amb el món editorial. Les seves obres han estat exposades a diverses fundacions, galeries i fires espanyoles i estrangeres. Ha estat guardonada amb premis en diferents disciplines per l'amplitud tècnica de la seva obra, com ara Francesco Messina d'escultura o SETUP Bolonya de dibuix. El seu treball està present en col·leccions espanyoles i estrangeres (Artphilein Foundation, Vaduz, Lietchenstein, BMW, Materima -Casalbeltrame, Itàlia-, DKV, Col·lecció Príncep d'Aremberg, Col·lecció Bassat, Col·lecció Juan Entrecanales, Nova col·lecció Pilar Citoler, Fundació Hortensia Herrero, Caixa i Junta de Comunitats de Castella-la Manxa, Universitat de Comillas...).

7.5 El Generador

Aquesta primavera-estiu del 2024 s'ha col·laborat, per primera vegada, amb la mostra d'art sonor **El Generador** acollint el projecte "**Cromatografies de l'Hydrocos Ter**" de **Joana Moher**. Es tracta d'un exercici sonoplàstic sobre un desplaçament sònic pel Ter. És un estudi de cromatografies de sòl i hydrocommunes, una memòria-documentació de les comunitats del sòl Ter. Emprant com a metodologia la sonoplàstia, l'enregistrament sonor i visual, la cromatografia (procediment químic que permet diferenciar cromàticament els elements gasosos, líquids o sòlids d'una mescla complexa), així com la recol·lecta de biomatèria, l'artista Joana Moher ens proposa un treball d'exploració de mostres de sòl de l'àrea del Ter, recol·lectades i analitzades mitjançant cromatografies, i connectades amb enregistraments de camp, tant en format àudio com en format vídeo, així com

registres de l'activitat de la comunitat local, com si d'interferències 'antropofòniques' es tractessin. Joana Moher presentarà els resultats sonors i visuals del projecte en el marc de la inauguració de la sisena edició de la mostra de concerts xerrada d'experimentació sonora *El Generador*, el dissabte 14 de setembre de 2024 a l'Auditori de l'Ateneu de Banyoles. El resultat de les cromatografies i la resta de documentació i elements generats com a resultat del projecte es presentaran en el marc de la VII Jornada Internacional en Cultura Sonora *Transicions: Horts Sonors a Girona* el 21 i 23 d'octubre a la Facultat de Lletres de la Universitat de Girona. Joana Moher és migrant, proletària, bruitista, sociòloga, domèstica, pedagoga, sonoplasta, dislèxica, comptadora d'històries i experimentalista plàstica transdisciplinar. Investiga gairebé de forma monogràfica la interconnexió entre la sonoplàstia i les ecologies rurals i urbanes, a través del soroll i de l'acústica-ecològica, així com de la poesia i l'experimentació del collage audiovisual. Explora també els biomaterials com a prima-mater tant en vídeo com en paper sota el camuflatge d'Aouch Lab, per crear les seves memòries-documentació sonogràfiques, autoeditades en cassetts i fanzines.

7.6 Residència a l'espai nyamnyam

Ja fa tres anys de la col·laboració amb el cicle “**Si no vols pols no vinguis a l'era**” que té lloc del maig al setembre a l'espai nyamnyam de Mieres. Entre els mesos de maig i setembre el mas que el col·lectiu nyamnyam té a Mieres (la Garrotxa) s'omple de propostes artístiques i va donar espai i veu a multitud d'artistes de diverses disciplines. Cadascun dels artistes participants hi realitza una residència de creació, de manera que totes les propostes estan vinculades al mas i al territori, en un format que s'adapta al lloc, amb l'espai nyamnyam com a epicentre físic i artístic. L'edició on ha col·laborat el Bòlit ha estat el juny del 2024. La residència ha tingut una segona part l'octubre del 2024. L'artista seleccionada ha estat **Marta Azparren** amb el seu projecte “**Cine Ciego** que farà una sessió pública de tancament de la residència de tancament en col·laboració amb **l'ERAM** i amb **El Modern** el 7 de novembre del 2024.

Marta Azparren és una artista visual. Es mou entre el cinema experimental, les arts vives i el dibuix. Llicenciada en Belles Arts, màster en Estudis sobre cinema i

audiovisual contemporani i becària resident a l'Acadèmia d'Espanya a Roma 2022 a l'especialitat de cinema experimental, la seva obra ha estat projectada i premiada en nombrosos festivals internacionals de cinema i vídeo, exposicions i fires d'art. El seu treball proposa una metareflexió sobre l'activitat artística amb una atenció especial a les connexions entre el creador, l'espectador, l'obra d'art i la maquinària interna de la mediació, la producció i l'exhibició. La mirada es dirigeix a més cap a allò no visual en allò visual, el buit d'allò absent, allò descartat, allò que no succeeix. Ha dirigit algunes peces escèniques i col·labora habitualment amb músics i companyies de teatre i dansa contemporànies com performer o realitzant instal·lacions i vídeos integrats a les obres. Els seus dibuixos han dialogat en forma de publicacions o performances en viu amb poetes com Federico García Lorca, Ana Gorría, José Luis Gómez-Toré, Eva Chinchilla o Juan Soros. **“Cine ciego”** és un projecte multidisciplinari que investiga la relació entre els canvis de règim escòpics, estètics i polítics amb la interrupció del flux d'imatges, en concret la imatge sense imatge. Des del quadrat negre de Malevich fins al BlackOut Tuesday d'Instagram, s'analitza de quina manera cal la monocromia, el buit o la pausa per canviar el registre de les imatges de l'esdeveniment a la sobreexposició vírica actual i com l'absència d'imatge torna al espectador emancipat una consciència cap a lacció. A més, es tracta de mostrar com una certa dosi de ceguesa participa en cadascuna de les fases de l'experiència estètica: la poiesi (creació), aiesthesis (recepció) i katharsis (reacció). El recorregut del text per la galeria de monocroms travessa quatre colors i quatre cineastes: Jean Luc Godard (l'artista cec: la pantalla blanca de l'instant de la creació); Marguerite Duras (l'obra monocroma: la ceguesa negra per absència/desig); Harun Farocki (l'espectador cec: la pantalla vermella que comença la revolució) i Derek Jarman (la ceguesa total, el virus blau com a interrupció). “Cinema cec” és un llibre però alhora conté una o diverses pel·lícules que, com totes les altres, es projectarà sobretot darrere dels nostres ulls tancats.

7.7 Residència a ARBAR. Centre d'Art i Cultura

El 2024 s'ha continuat amb la residència que es va començar el 2023 Arbar, Centre d'Art i Natura, que ha sorgit amb el propòsit de fomentar la recerca, la difusió i l'exhibició dels treballs relacionats amb el patrimoni biocultural, històric, antropològic i artístic d'aquesta àrea geogràfica de Rodes. L'artista que ha fet residència l'estiu

del 2024 ha estat **Pep Aymerich** amb el projecte ***Tastant el pes i l'aroma del món*** que s'ha presentat el 27 de juliol del 2024 a l'espai de residència en el context del cicle A+A.

El concepte d'empelt esdevé una forma metafòrica d'impulsar, des de l'art, l'enteniment i la capacitat humana de generar realitats noves, sense desatendre la força de la vida, allò que els antics anomenaven sagrat. Ideari que avui es pot traduir en una de les principals preocupacions: la problemàtica ecològica. A l'A+A d'enguany, s'ha presentat el projecte performatiu en procés «Tastant el pes i l'aroma del món» de Pep Aymerich en col·laboració amb Quim Paredes. Inclou la projecció del curtmetratge «Tastant el pes i l'aroma del món» a la Sala de l'Oli; la instal·lació «Sota terra» composta de restes d'arrels cremades d'oliveres mil·lenàries procedents de l'Olivar gran dins de la premsa d'oli de la Sala del Trull; a la Sala del Vi, l'objecte resultant de l'acció «Camí»; i, el 31 d'agost ha realitzat l'acció «Estora de tamaní». Un precedent notable en l'activisme artístic rural és l'operació *Disfressa de la Natura* realitzada per Joseph Beuys el 1973, entesa com a pràctica artística de conscienciació globalitzadora. Des d'aquestes coordenades, el propòsit de Pep Aymerich consisteix a enfocar el projecte en l'intent de la recuperació d'una part de l'Olivar gran de la Vall de Santa Creu, serra de Rodes, a partir d'efectuar micro-accions continuades i interconnectades en el temps, no amb una voluntat ideal ni realista sinó reflexiva. El concepte de paisatge o entorn no és una idea objectiva, ja que és el resultat de les necessitats vitals i de supervivència dels éssers humans amb en lloc, relació entesa com una coproducció on interactuen la geologia, el relleu, el clima, la vegetació i l'activitat vital dels altres agents. Així, la coexistència i dependència de l'espai natural demana, per tal d'habitar-lo, l'acció tècnica per adaptar-lo a les necessitats d'ús i explotació dels recursos naturals. D'acord amb això, el projecte performatiu de Pep Aymerich reivindica una constant connexió física i simbòlica en el seu treball, ja que, d'una banda, no oblida la dimensió natural de l'entorn, com tampoc oblida, per l'altra, la part cultural present en la pràctica agrària. Fet que li permet introduir, aspectes tan fonamentals en el seu discurs artístic com l'observació, l'experiència, la cura i la contemplació.

L'olivar Gran té una alçada d'uns 200 metres al nivell del mar, des del costat sud-est es pot divisar la badia del Port de la Selva. L'olivar és un lloc angost i, actualment, de difícil accés, creuat per camins mil·lenaris que estructuraven antigues parcel·les

d'oliveres. La tasca fonamental rau a dur a terme diverses micro-accions en aquest àmbit agrari, amb el propòsit d'abordar les qüestions conceptuals i heurístiques sobre els materials i el lloc. Intervenir en diverses feixes de l'olivar, el penya segat, la tartera, les pedres de quars... treballar amb la diversitat vegetal, les oliveres, els ullastres, el tomaní... Tasques volgudament humils com netejar el terra, seleccionar materials, reciclar residus, fer empelts a les oliveres bordes, pujar pedres, obrir camins.... és a dir fer anades i vingudes, pujades i baixades, fer estades i exploracions, per aconseguir a través de la vivència una interconnexió profunda del lloc. Per abordar el projecte s'han fet múltiples micro-accions a l'olivar que han estat filmades a partir de les idees de recuperar el camí d'accés a l'olivar; l'estudi, classificació i reorganització dels materials; rehabilitar la cabana de pedres seca; i, reprendre la productivitat de les oliveres ullastres amb empelts i de pedres de quars per ajudar es oliveres ser més productives. Feines repetitives que es perpetuen en el temps gràcies a la labor de múltiples generacions i que esdevé un patrimoni material-cultural que permet a l'artista reivindicar una constant connexió física i simbòlica en el seu treball, ja que, d'una banda, no oblida la dimensió natural de l'entorn, com tampoc oblida, per l'altra, la part cultural present en la pràctica agrària. Fet que li permet introduir, aspectes tan fonamentals en el seu discurs artístic com l'observació, l'experiència, la cura i la contemplació. Pep Aymerich parteix de la interacció vital a través dels sentits com el tacte, la vista, l'oïda, l'olor o el gust amb el propòsit de potenciar la capacitat de pensar amb les mans, pensar amb els ulls, pensar amb les oïdes i pensar amb el gust, és a dir, pensar la realitat amb tot el cos, mitjançant una sèrie de microaccions processuals i intervencions, que en paraules de Hélène Cixous es un repertori de gestos elementals que extenuen el cos en aquest esforç inútil de resistència. La transformació i regeneració d' un oliverar mitjançant la intervenció artística és un reflex de la preocupació pel territori, la política, la cultura i la identitat en les relacions amb l'entorn i el planeta. Una forma de protestar, resistir i oposar-se a l'actual situació ambiental. Per tant, la necessitat de reivindicar aquesta acció tan antiga de cultivar —tenir cura i activar— pot incidir tant en els problemes de la societat contemporània com propiciar una crítica política, social i cultural, des de l'activisme ecològic.

Tant en el cas de l'espai nyamnyam, com en el cas de l'espai ARBAR, les residències se centren sobretot en el desenvolupament de propostes *site specific*, vinculades a l'entorn natural i al paisatge dels espais de residència.

<https://web.girona.cat/bolit/residencies>

8. RELACIONS DEL CENTRE AMB ALTRES SECTORS DE LA CREACIÓ I EL CONEIXEMENT

8.1. Bòlit Pensament: entre la recerca i la divulgació

El Bòlit Pensament és un programa que es fa en col·laboració amb la Facultat de Lletres de la UdG –i les seves càtedres- i el Centre Cultural La Mercè. Es tracta d'una part del programa públic de les exposicions, però que posen l'accent en la recerca i la reflexió, unint l'àmbit acadèmic, la divulgació cultural i la creació artística. S'ofereixen conferències, seminaris, diàlegs o lliçons magistrals amb figures de l'àmbit de l'art, la filosofia, la literatura, la sociologia o les ciències ambientals, entre d'altres, que ens permetin aprofundir en els temes expositius o en els eixos conceptuals del centre. Al marge d'aquestes tres institucions, sovint es du a terme una interlocució i treball amb altres universitats, editorials... per tal de trobar sinèrgies en la recerca aplicada i el coneixement.

Amb la Càtedra Ferrater Mora es van organitzar l'abril del 2024 les Lliçons Magistrals amb el filòsof **Achille Mbembe** com a part del programa públic d' "Apories sobre l'aire". També es va fer un **seminari amb la UdG sobre "L'aire"** (abril) amb Pep Vidal, Laia Romero, Blanca Pujals i Olga Subirós. El 3 d'octubre es va organitzar una sessió al CC La Mercè amb **la Càtedra del Bosc i la Càtedra Walter Benjamin** de la UdG per parlar de la lluita per a un sostre digne amb una sessió titulada "**De tomba a refugi: la memòria del bosc**".

També es va col·laborar amb un seminari organitzat per l'**Observatori del Paisatge** titulades "Paisatge color i visió" amb la participació de Àlex Nogué, Míriam Garcia, Jordi Morell, Lucas Peries, Ariadna Rodríguez, Iñaki Álvarez, Laura Puigvert, Ignasi Esteve, Toni Arola.

A més a més, vam parlar d'intel·ligència artificial amb els directors **de La Virreina Centre de la imatge i el Centre de Cultura Contemporània del Carme de València**. Vam fer una sessió clandestina de **neuroanatomia** amb Pep Admetlla al Bòlit Sant Nicolau i una matinal per a famílies. Vam parlar de **John Berger** i el seu famós llibre *Ways of seeing* amb **Andrés Hispano** i **Fèlix Pérez-Hita**. Vam presentar el llibre ***Je brousse les images*** de **Francesc Abad** amb l'artista i l'**Enric**

Farrés Duran. Vam presentar el projecte sobre intel·ligència artificial **Fractura d'Azahara Cerezo i Mayte Gómez.** Vam projectar **la trilogia de Fito Conesa** sobre l'emergència climàtica al cinema Truffaut.

A la tardor, en paral·lel a les exposicions "Vacances amb Franco" i "Forats per a fer un rèquiem", ha tingut lloc el cicle "**Tombes, refugis i franquícies: la lluita per un sostre digne**" amb les conferències:

- **"El turisme a Espanya: del boom del Franquisme als límits ecològics i socials d'avui" amb Joan Buades:** Buades és investigador i professor especialitzat en recerca sobre turisme, globalització i canvi climàtic. Ha escrit llibres d'assaig divulgatiu com *Do not disturb Barceló. Viaje a las entrañas del imperio turístico* (Icaria, 2009) i *Exportando paraísos. La colonización turística del planeta* (La Lucerna, 2006), entre d'altres; va ser diputat al Parlament de les Illes Balears (1999-2003) per Els Verds d'Eivissa on va impulsar l'Ecotaxa.
- **"Zones de sacrifici" amb Rubén Wagensberg (activista) i Irra Rodríguez-Giralt (sociòleg):** "Zona de sacrifici" és el terme per caracteritzar una regió geogràfica que ha estat subjecta a dany mediambiental o a falta d'inversió econòmica. Segons analistes acadèmics, correspon a zones vinculades amb comunitats d'ingressos baixos i sovint racialitzades que suporten, més que d'altres, aquests efectes ambientals relacionats amb la contaminació, els residus tòxics i la indústria pesada. Les zones de sacrifici generen pobresa a llarg termini i una situació d'exclusió social. L'origen del terme es va produir durant la Guerra Freda i en relació amb la pluja radioactiva, cosa que ens remet al Txernòbil descrit per Svetlana Aleksievich; però avui en dia podríem parlar d'altres zones de sacrifici on es tracten les vides, humanes i no humanes, com a zones d'exclusió, residuals, tal com trobem amb les granges industrials o els camps de refugiats.
- **«De tomba a refugi: viure emboscats » amb Joan Nogué (Càtedra del bosc) i Maxi Fuentes (Càtedra Walter Benjamin):** el bosc és un dels elements del paisatge més interessants pel fet de tenir una història caracteritzada des dels seus orígens per una profunda dualitat. Les seves dimensions materials i espirituals, tangibles i intangibles, reals i simbòliques, es barregen i s'interrelacionen una i altra vegada al llarg dels segles. Maxi Fuentes parlarà sobre com els emboscats, els exiliats i els refugiats van ser, i continuen sent, una

expressió fonamental de les guerres civils i els processos socials i polítics traumàtics. Són figures que ens permeten pensar el bosc com a espai de lluita política i escenari de mort, vida i refugi. Les dues guerres mundials, la guerra civil espanyola, i tots els conflictes posteriors a 1945 així ho demostren. Joan Nogué esbossarà una sintètica evolució històrica del bosc i mostrarà com, paradoxalment, avui dia, confinat progressivament per l'extensió de les terres de cultiu a les àrees més marginals del territori, el bosc ha tornat a convertir-se en el paisatge refugi que ja havia estat.

A la tardor, també, en paral·lel a l'exposició "L'idiota", ha tingut lloc la xerrada "**Els idiotes imprescindibles: una mirada artística i literària a la figura de l'idiota**" a càrrec de **Martí Peran**. A redós de l'exposició "L'idiota" i del centenar de personatges que s'hi apleguen, la sessió proposa rondar al voltant de la figura de l'idiota a l'art, la literatura i el pensament per intentar reconèixer els seus atributs. O potser l'idiota es defineixi per no tenir qualitats?. Aquesta activitat està vinculada al programa de **l'Escola d'Escripura de l'Escola d'Humanitats del CC La Mercè**.

El setembre del 2024 hi ha hagut un cicle de cinema al **Cinema Truffaut** de Girona en paral·lel a l'exposició "L'idiota":

- Dimarts 10 setembre: **Vera Chytilová . *Las margaritas* (1966) amb la presentació d'Ingrid Guardiola**. "Si en aquest món tot està corromput, estem corrompudes nosaltres també". A partir d'aquesta premissa, les dues protagonistes inicien un seguit d'escenes inconnexes on juguen a trencar amb el políticament correcte. Enganyen, duen a terme actes vandàlics, boicotegen i així, posen en evidència l'absurditat de la idea patriarcal de la feminitat. El film experimental s'emmarca dins el cinema surrealista; es pot descriure com un "collage audiovisual". L'obra va ser prohibida als cinemes de tradició txeca i l'autora va ser condemnada a l'ostracisme. *Las margaritas* és una crítica a l'autoritarisme i una sàtira de la decadència burgesa. En paraules de Chytilová: "Aquesta pel·lícula està dedicada a tots aquells que només s'indignen davant d'un plat d'enciam".
- Dimarts 17 setembre: **Werner Herzog. *El enigma de Kaspar Hauser* (1974). Amb la presentació de Fèlix Pérez-Hita**. No coneix cap mena de llenguatge i ha viscut tota la seva vida apartat de la societat, en una cova. El film, basat en un cas real, narra la història de Kaspar Hauser; que va ser donada a conèixer

gràcies al llibre de Jakob Wassermann publicat l'any 1908. El personatge es converteix en objecte d'investigació científica i social, després que un desconegut l'abandoni a les autoritats de Nuremberg l'any 1828. El film tracta la vida i la mort d'aquest personatge enigmàtic. El cas obre el debat del comportament humà en l'individu, què és causat per l'instint i què és el que és fruit de l'aprenentatge i de les convencions socials?

- Dimarts 24 setembre: **Federico Fellini “I Vitelloni”**. **Amb la presentació de Daniel Pérez**. “Vitelloni” era el terme amb el qual es designava els joves sense feina a Pescara, Itàlia, després de la Segona Guerra Mundial. El film adopta aquest nom, ja que presenta la història d'un grup de cinc joves que passen els seus dies sense fer res, deambulant dia i nit. Sense somnis ni ambicions, viuen marcats per la frustració i la incomprensió dels seus familiars. Aquest estil de vida molesta als ciutadans de la zona, una societat que dona molta importància al treball i l'esforç. Un fet inesperat obligarà a Fausto, el protagonista, a integrar-se en el sistema del qual tant ha escapa
- Dimarts 1 octubre: **Alice Rohrwacher. Lazzaro Felice (2018)**. **Amb la presentació d'Imma Merino**. El film presenta la història de Lazzaro, un pagès de la zona de Laci, Itàlia. El personatge es caracteritza per la seva senzillesa i gran bondat. La vida a l'aldea, anomenada "Inviolata", no és fàcil pels pagesos, ja que estan controlats i explotats per la marquesa Alfonsina de Luna. En un racó on és difícil trobar bonança, la resta de camperols i altres habitants, com Tancredi, el fill de la marquesa, s'aprofiten de Lazzaro. Malgrat tot, aquella comunitat aïlla a Lazzaro de la violència del món per concentrar-la en l'abús familiar. La cosa canvia quan decideixen sortir d'aquell indret a buscar fortuna. La seva disposició a ajudar a qualsevol i la seva confiança en tot el que el rodeja, el portaran a un seguit d'aventures i desventures.

El Bòlit ha col·laborat amb **La Virreina, centre de l'imatge i la Universitat de Barcelona** com a part del programa públic de “L'idiota” amb la conferència de Peter Pál Pelbart titulada “**La solitud poblada i l'escala caòtica**”, que ha estat acompanyada per la presentació del llibre *El Idiota. Ensayo sobre cualquiera y, a ratos, sobre arte*, amb Martí Peran i Ingrid Guardiola. Es tracta de pensar com les vides irreductibles, a partir dels seus rebutjos, impotències i singularitats, desafien la gramàtica del món i el desvien. La posada en escena de l'obra *Telúrica*—un projecte esquizocènic de la Cia Teatral Ueinz, documentat en un curtmetratge de Mariana

Lacerda— revela com l'art i la bogeria arriben a una dimensió còsmica i caòtica. D'altra banda, els personatges de László Krasznahorkai, en precipitar una catàstrofe, revelen la dimensió nihilista del món. **Peter Pál Pelbart** és filòsof. És professor del Departament de Filosofia a la Pontifícia Universitat Catòlica de São Paulo i membre del Centre d'Estudis de Subjectivitat, vinculat al Postgrau en Psicologia Clínica, juntament amb Suely Rolnik. Coordina la companyia teatral Ueinzz, formada per pacients psiquiàtrics de l'hospital de dia A Casa. Els temes que tracta són el temps, l'esquizofrènia i la biopolítica. A partir de les seves experiències en filosofia i esquizoanàlisi, teoritza sobre les subjectivitats contemporànies, en concret les que van de l'esgotament al nihilisme. Va publicar en espanyol *Filosofía de la deserción. Nihilismo, locura y comunidad* i *A un hilo del vértigo*. És coeditor de l'editorial n-1edições i membre de la Cia Teatral Ueinzz.

Més informació a l'apartat de "Resum d'activitats" o bé aquí: <https://web.girona.cat/bolit/pensament>

8.2. Col·laboracions interdisciplinàries

El Bòlit entén la creació contemporània a partir del diàleg entre llenguatges molt diferents, d'aquí que col·labori amb propostes com el festival de música d'avantguarda "**Difraccions**", amb el projecte **C.O.U.**, amb els **Concerts a cegues** o un nou festival d'arts escèniques "**Això al poble no li agradarà**".

El **Festival Difraccions** és un festival de música inusual a diversos centres d'art catalans. El festival va ser creat el 2016 (amb el nom d'"Outside Festival") i ha mostrat un creixement exponencial de propostes artístiques i suport institucional per a cada edició. L'ideari del cicle està basat en la programació de músiques inusuals, en el fet que tots els concerts de cada edició tenen un fil conductor i tenen lloc a un centre d'art contemporani. La proposta d'actuació pel Bòlit del 2023 ha estat el projecte "Traces" del músic i compositor Àlex Tentor, que ha tingut lloc el 2 de desembre del 2024 al Bòlit_St Nicolau. **Traces** proposa un diàleg entre l'actualitat i el passat a través de l'ús de la tecnologia en la música.

El Bòlit, ha participat a la segona edició del festival d'arts en viu, "**Això al poble no li agradarà**", que ha tingut la seva primera edició de l'1 al 4 de juny del 2024 en

diferents ciutats i pobles de la província de Girona. Set localitats i tres companyies d'arts en viu independents, unides per un nou festival. L'aportació del Bòlit ha estat la performance de **Denys Blacker "Sota la sorra"**. És una performance-itinerari que s'inicia a l'Escullera (s. III a.C.) a la platja de Sant Martí d'Empúries i acaba al mig del jaciment arqueològic d'Empúries a les excavacions recents a les àrees portuàries de l'antiga Empúries, a la vora de l'antic temple de Demèter (s. VI aC). Els records de l'artista de les vacances que va fer als anys seixanta amb la seva família donen forma a les accions a mesura que progressa la caminada, comentant temes com la llibertat d'expressió, la fiabilitat de la memòria, els efectes del turisme en la paisatge, l'ecologia, el consumisme i la industrialització.

El 2024, a més a més, col·laborarem amb el **Segon congrés "L'art del caminar i geografies relacionals"** organitzat per Nau Còclea i que tindrà lloc de l'1 al 6 de juliol a la Universitat de Girona. El congrés compta amb públic d'àmbit internacional.

Finalment col·laborem amb el **"Projecte COU"**, juntament amb l'Auditori de Girona, Bankrobber i La Marfà. L'actuació es farà el 24 d'octubre a l'Auditori. Els músics participants són Mau Boada, Joan Pons, Jordi Matas Domènech. Els artistes visuals que aporta el Bòlit són: Isaki Lacuesta, Albert Coma.

C.O.U. és un trio de bateria, baix i guitarra format per Dalmau Boada Puchol (Esperit, Les aus, Pau Riba, Zeidún), Jordi Matas Domènech (El petit de ca l'EriL, Jordi Matas Organic Trio, Jordi Matas Quintet, Jordi Gardeñas Group) i Joan Pons Villaró (El petit de ca l'EriL, banda sonora de *Mamífera*, banda sonora d'*Un cel de plom*). La música del C.O.U. és experimental, però ballable. Per moments et pot transportar a la psicodèlia, al soul, al jazz, al kraut, al rock dels 70, al rock africà, al pop mediterrani, a l'ona laietana, al dub... Una barreja d'estils que combinen sense perjudicis, sempre amb una mirada al futur, amb cap ànim nostàlgic. C.O.U és un experiment musical, però també visual, busca col·laborar sempre amb un/a videoartista. En aquesta ocasió la col·laboració serà amb el cineasta Isaki Lacuesta i amb l'artista audiovisuals Albert Coma. Els dos tenen llarga experiència amb la creació sonora i musical. Isaki Lacuesta acaba d'estrenar *Segundo premio*, una ficció lliurement inspirada en la banda musical Los planetas. A més a més, ha col·laborat amb diferents músics i ballarines com Refree, Rocío Molina, Kiko Veneno, Raimundo Amador, Carles Benavent, Jorge pardo Rubem Dantas,

Constanza Brncic, Pau Riba o Don Simón y Telefunken. Lacuesta i Coma han treballat prèviament en diferents instal·lacions audiovisuals: *Jo soc allò prohibit*, *La tercera cara de la lluna*, *Your Phone is a Cop*, *Les imatges eco*, *Aftermath*, *Murs* o *El retaules de les endevinacions*.

Isaki Lacuesta (Girona, 1975)

El director de cinema i guionista català és considerat un dels referents del cinema nacional contemporani des del seu primer llargmetratge *Cravan vs. Cravan* (2002). Entre la ficció i la no-ficció, la seva obra ha rebut un ampli reconeixement tant en la faceta de director com en la de guionista. Al llarg de la seva trajectòria ha rebut 9 premis Gaudí, 1 premi Goya i en dues ocasions, la Conquilla d'Or al Festival Internacional Cinema de Sant Sebastià. Destaquen els llargmetratges *La leyenda del tiempo* (2006), *Los condenados* (2009), *Los pasos dobles* (2011), *La próxima piel* (2016), *Entre dos aguas* (2018), *Un año, una noche* (2022) i *Segundo premio* (2024). Les seves pel·lícules també han tingut ressò a escala internacional, sent projectades a centres artístics com el MOMA de Nova York o el Centre Georges Pompidou de París. Lacuesta també ha creat videoinstal·lacions i ha contribuït al món de l'art a través d'altres vies com el comissariat a la Biennal de Venècia d'Arquitectura el 2016 o en col·laboracions amb artistes d'altres disciplines com músics, pintors o arquitectes.

Albert Coma

L'artista treballa a través de la disciplina audiovisual des de fa més de dues dècades. Les seves creacions transcendeixen l'ús tradicional dels formats audiovisuals, desencadena poèsies visuals i repta la visió de l'espectador a percebre les obres de formes trencadores. Assoleix el resultat a través de l'experimentació multimèdia i l'ús d'altres mitjans tecnològics actuals. La seva creació inclou una llarga llista de col·laboracions amb artistes de diferents àmbits com el teatre, la música o la dansa, tot i que també realitza produccions individuals. Ha col·laborat amb directors i companyies de teatre com Albert Bovés (*El Mar*, *Playground*), La Bleda (*Com els pingüins*), La Tristura (*Las niñas zombie*), Guillaume Pousson i Tigran Pierre Lee (*Time Machine*), Àngel Duran (*Papillon*), Gelabert-Azzopardi (*Football*), Eric de Sarrià (*Teatro de marionetes Obrastzov*, *Ovo*), Isabel Coixet (*From I to*

J). La seva obra té un recorregut nacional i internacional. També és coeditor del segell editorial Incorporare.

9. PROJECTES EDUCATIUS, COMUNITARIS I DE DINAMITZACIÓ DE PÚBLICS

El Bòlit ha inclòs, des dels seus inicis, una oferta variada de programes educatius destinats a infants, adolescents, famílies, professionals de l'art i públic en general. Conscients que aprendre és inherent a les experiències culturals de qualitat i que cal explicar l'art contemporani per tal de facilitar-ne la seva comprensió, el centre genera diferents activitats de manera estable i transversal a les exposicions, activitats i projectes dins la seva programació.

Els principals programes educatius i de foment de la creació en l'àmbit educatiu i del lleure són: **el Bòlit Mentor, els projectes Segona Residència i Nexes, els recursos educatius a les escoles, les residències creatives i el suport a la nova producció.**

9.1. Bòlit Mentor

Bòlit Mentor és un projecte de **residències artístiques als instituts** que consisteix a introduir artistes visuals en centres d'ensenyament secundari per desenvolupar un projecte creatiu juntament amb els/les estudiants (a través de tallers, conferències i altres activitats). El/La comissari/ària realitza l'acompanyament integral de l'experiència, essent mentor/a dels/de les artistes, mitjançant entre el centre d'art i els centres educatius.

Els instituts participen posant a disposició les seves instal·lacions i el professorat acompanyant, mentre que els/les artistes reben suport financer del Bòlit, de manera que puguin dedicar-se al projecte, que, sota la supervisió del comissariat culminarà en una presentació pública dels resultats en format expositiu al Bòlit. El Bòlit Mentor, vol transformar els currículums dels centres des de les pràctiques artístiques, enfortir l'autoestima de la comunitat educativa, crear nous entorns d'aprenentatge i familiaritzar l'alumnat amb les pràctiques artístiques, tot dotant-los d'eines intel·lectuals, emocionals i manuals.

El projecte es fa amb la col·laboració dels **Instituts d'Educació Secundària Santiago Sobrequés, Carles Rahola de Girona i Josep Brugulat de Banyoles.**

El projecte de l'edició novembre 2023-juny 24 titulat "**Atles, mapa de mapes**", està comissariat per **Clara Garí** i ha comptat amb les artistes performers del **Col·lectiu Última Vèrtebra (Anna Garreta i Quim Vilagrà)**, la il·lustradora **Nirvana Jimenez** i la cantant **Paula Grande**.

"Atles, Mapa de Mapes" agafa com a fil conductor un camí ambigu, ni totalment domèstic ni totalment escolar: el trajecte que separa la casa de l'escola. Com diu Marina Garcés, el camí a l'escola vol ser un camí de recorregut únic, però finalment mai ho acaba de ser. Al contrari, el camí a l'escola és el primer assaig de mobilitat en llibertat i encara que sigui, com ella diu, "de porta a porta", té el poder renovat dia rere dia, d'introduir variants que remetent tant a la responsabilitat com a la llibertat dels individus, tant al sentit del deure com a l'aprenentatge de la capacitat crítica de dissentir. El camí a l'escola té una altra característica que ens interessa: és escolar sense ser una activitat "de l'escola"; és formatiu sense ser una activitat específicament educativa i és personal (de cada estudiant) sense deixar de ser una activitat amb objectius comuns. Per aquest motiu i per la seva viabilitat pràctica, les artistes en consens l'han pres com a fil conductor en aquesta edició Bòlit Mentor 2023-24. Aquests camins que convergeixen a l'escola són els que han d'explorar, repertoriar, fer visibles, cantar, ballar i escriure els/les artistes i els/les estudiants. Un pol de coneixement són els camins, en aquest cas els que permeten arribar a l'escola des del domicili de cada estudiant. Camins de vianants, carreteres, espais de transport públic. Els camins han estat des de la colonització romana i l'Edat Mitja un dels primers garants de llibertat i democràcia enfront dels drets privats. Com s'hi va, a peu, o sobre rodes, d'un lloc a l'altre? A aquesta pregunta tan simple respondrem amb una exploració que posarà el cos com a punt de partida: s'explora el territori amb el cos i és el cos qui fixa els límits.

Els mapes tradicionals cartografien la terra i els seus relleus, incloent-hi les aigües superficials. Els mapes de la nostra recerca hauran de cartografiar la terra i també donar testimoni dels éssers vius que les beuen, les gaudeixen, les absorbeixen. Els mapes, per tant, donaran testimoni dels animals, les plantes i les persones amb les seves estructures de producció, d'habitatge, de jardineria, de creativitat i d'oci. I ho faran com fa el bon dibuix: delimitant, suprimint tot allò que no és necessari per a la descripció i l'expressió del que és essencial en el "dir".

Com es faran els mapes? En aquest cas, a més dels mapes gràfics, obrirem l'espectre als mapes sonors, a les escriptures cartogràfiques, i a l'amidament amb el propi cos i al testimoni que tenen els habitants del territori. Això donarà cabuda a la música, la dansa, el moviment, l'escriptura, la paraula i la veu. Cada artista desenvoluparà el mapa en el format que s'escaigui millor a la seva recerca creativa: mapes gràfics i de color, mapes sonors, mapes corporals de moviment, etc.

El projecte de l'edició 2024-25, amb el títol "Fer vida als marges", està comissariat per **Glòria Polls** i compta amb les artistes **Ona Trepal, Jonàs Forchini i Aitor Climent**.

Els marges són indrets replets de vida. Fora dels focus i les modes, d'allò que la convenció ha prèviament acceptat, el marge assaja formes de ser inusuals. Podríem dir que quasi tot és marge: la vida que batega sota els peus, en el subsòl terrestre o aquàtic, a les lleres dels rius, en els suburbis o en els espais residuals de la ciutat. Aquest projecte vol centrar la vida del marge per apreciar-ne la seva riquesa i pols vital.

El projecte vol aprofitar les metodologies hereves de l'art contextual o *site-specific*, aquell que es desenvolupa en i gràcies a un lloc concret. És un tipus de pràctica artística que comença a la dècada dels setanta i que segueix ben viva. El *site-specific* adopta moltes formes i materials, dialoga amb l'entorn i, en alguns casos, com en el cas del *land art*, l'obra es presta a ser modificada a partir de l'entorn, fins i tot a desaparèixer. Aquesta recent història de l'art entén que l'art es deu al seu context i que el context té un alt potencial creador de formes i dinàmiques properes a les creacions artístiques.

La proposta pretén centrar la mirada als marges i vol donar valor a la relació i participació amb aquells espais que ens defineixen i ens determinen. El paral·lelisme entre creixement, canvi, evolució i transformació entre el jo i els espais invisibles, tèrbols, marginals, poc explorats o poc valorats serà el que guiarà la proposta didàctica amb els alumnes dels tres instituts de la província de Girona. La descoberta dels espais marginals és, alhora, una invitació a descobrir els marges d'un mateix, a posar en valor aspectes personals que fins al moment la persona

considerava irrelevant. També es tracta de deixar-se afectar per l'entorn en la mesura que, amb les nostres accions, l'afectem i de ser sensibles i flexibles a aquests canvis constants.

Per portar a terme aquest projecte s'ha comptat amb la participació dels artistes Jonàs Forchini que, amb "La línia de la superfície", se submergirà a l'estany de Banyoles, Aitor Climent que amb "Cantonades ermes" vol reivindicar les zones residuals properes a les àrees urbanes i Ona Trepal que amb "Fressar el riu", vol explorar noves maneres de relacionar-nos amb les ribes del riu Ter utilitzant les artesanies i la seva relació intrínseca amb el territori.

Més informació: <https://web.girona.cat/bolit/educa/bolit-mentor>

9.2. Recursos educatius

El Bòlit ofereix a les escoles diferents recursos educatius fixes i d'altres vinculats amb les exposicions:

- **Entra al Bòlit!**. L'art contemporani parla de nosaltres i del nostre entorn. L'art posa en diàleg l'estètica i la política, la bellesa i l'horror, i les seves eines van des dels conceptes i les idees, fins a les emocions, passant per aspectes més sensitius o perceptius. Aquesta activitat proposa una visita a les exposicions en diàleg amb el currículum escolar dels usuaris.
- **Girona de la mà de... Paco Torres Monsó**. Introducció a la figura de l'artista, que permet conèixer la seva trajectòria creativa alhora que t'acosta a moments històrics rellevants del segle XX.
- **Girona de la mà de... L'art urbà**. Itinerari per a centres educatius a partir d'alguns dels graffitis que es troben als carrers de Girona i que s'han realitzat en el marc del Festival Milestone. Amb aquesta activitat es volen treballar els valors d'innovació, creativitat i respecte per l'entorn.
- **Fem un hostals d'insectes a l'escola**. L'activitat consisteix en la construcció d'un hostal d'insectes en diferents sessions al llarg del curs escolar. És un recurs educatiu experimental i transversal que relaciona les assignatures de ciències naturals, tecnologia, art i socials. L'equip de treball està format per biòlegs/es, fusters/es, artistes i tècnics/es. En col·laboració amb l'Associació Cultural La Volta.

Més informació: <https://web.girona.cat/bolit/educa/recursos>

En el projecte novembre 2023-1 de novembre 2024 s'han fet cinc edicions del recurs educatiu "**Fem un hostel d'insectes a l'escola**" a les escoles Benaula (Caldes de Malavella), Annexa- Joan Puigbert i Àgora (Girona) i Gegant del Rec i Veïnat (Salt) on hi ha participat un total de **466 alumnes**.

9.3. Projecte Segona Residència

L'estiu del 2022 vam començar el projecte de lleure i educació artística "**Segona Residència**", un programa pilot de tallers d'art a dues places de Girona i una de Salt, places amb molta vida social. Durant l'estiu, moltes places es buiden perquè la gent se'n va de vacances a la Segona Residència. En alguns barris és així, però si passegem una mica veurem que n'hi ha d'altres a vessar, plenes de gent i xivarri, sobretot de mainada que ocupa i juga a l'espai públic. El títol també fa referència a les estades en residència que permeten als/a les artistes treballar en entorns allunyats del seu context. D'aquesta manera, "Segona Residència" transforma les places en espais de trobada i d'intercanvi entre artistes, infants i adolescents. El programa es realitza **conjuntament amb l'associació cultural La Volta i amb les Bernardes de Salt**.

Per aquesta tercera edició la selecció dels projectes ha estat per convocatòria pública i s'ha continuat amb les figures de les mediadores a càrrec de **La noia del monyo**, residents a la factoria de la Comacros de Salt, degut a la seva expertesa en l'àmbit d'acció i en el propi territori. En total, s'han rebut 22 propostes de les quals se n'han escollit tres. Els projectes guanyadors i que s'han desplegat el 2024 han estat:

Dilluns 1, dimarts 2 i dimecres 3 de juliol de 2024

Plaça de Santa Eugènia (Girona)

Eurisca

Refugi

Per mitjà de l'art i el joc, el projecte 'Refugi' del col·lectiu Eurisca convida a reflexionar sobre la importància de l'espai que habitem i on ens desenvolupem. Aquest taller de creació lliure busca que la mainada entengui el significat d'habitar i el valor de crear espais de refugi com a dret fonamental i necessitat bàsica de les persones. L'objectiu consisteix a despertar la curiositat, la creativitat i el desig d'aprendre com a força impulsora per explorar el món que ens envolta, formular-nos preguntes i buscar respostes. La pràctica artística de creació d'un espai de refugi està dissenyada a partir d'elements senzills i interdisciplinaris en què es combina arquitectura, disseny, ciència i pedagogia. **Eurisca** és un col·lectiu format per Ángeles Infante (arquitecta i artista visual) i Ernesto Banderas (dissenyador gràfic i artista visual) especialitzat en el disseny d'instal·lacions interactives i educatives al servei de la comunicació amb la mainada i amb la finalitat de convertir conceptes en experiències úniques. Les seves instal·lacions han estat exhibides a la Xina, Tailàndia, Vietnam, Xile, entre altres països.

Dilluns 8, dimarts 9 i dijous 11 de juliol de 2024

Plaça d'Empúries (Girona)

Pep Walls

Un tòtem per al barri

El projecte 'Un tòtem per al barri' de Pep Walls és una activitat participativa basada en el joc i la creativitat que té com a objectiu explorar la identitat, tant individual com col·lectiva. Per mitjà d'una sèrie de dinàmiques artístiques centrades en la construcció d'escultures de cartró, la mainada participant pinta diferents tòtems inspirats en animals espirituals com a símbols de les seves emocions, interessos i desitjos. En paral·lel, es va pintar un mural col·laboratiu per adaptar els tòtems del cartró a la paret, en una composició que és el testimoni permanent de l'experiència col·lectiva de reflexió i creació entorn de la identitat.

Pep Walls és el pseudònim artístic de Josep Herrera, un artista autònom especialitzat en art mural, que treballa en diferents encàrrecs i projectes. Graduat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, ha ampliat els seus estudis a l'Acadèmia de Belles Arts de Praga i a La Llotja. Escola d'Art i Disseny de Barcelona i ha adquirit coneixements en altres disciplines com ara el gravat artístic, la ceràmica i la il·lustració. Principalment, la seva pràctica artística se centra en projectes artístics col·lectius que exploren els vincles entre la comunitat des d'una perspectiva educativa i amb un fort compromís social.

Dilluns 15, dimarts 16 i dimecres 17 de juliol de 2024

Plaça de la Llibertat (Salt)

Emmascarades

Fem un capgròs: personatge o bèstia?

“Fem un capgròs: personatge o bèstia?” del col·lectiu Emmascarades és un projecte d'art comunitari que té com a objectiu la creació d'una nova imatgeria festiva de màscares gegants i capgrossos. La proposta artística consisteix a recuperar l'espai públic, estrènyer els llaços comunitaris i fomentar la participació activa de la mainada en la cultura i les festivitats com a eina de cohesió i, alhora, recuperar el potencial dels relats d'un territori per mitjà de noves narratives i personatges que representin la realitat social actual. Finalment, es donarà vida i moviment a la imatgeria creada en una cercavila a la plaça. **Carla Trepal** és artista i està especialitzada en teatre i arts escèniques, educació emocional i autoestima. És autora de tres àlbums il·lustrats i actualment resideix a Girona. **Leire Rosa Oyarzabal** és artista visual, infermera i terapeuta. Apassionada de l'art pel seu particular potencial com a vehicle d'autoconeixement i enriquiment en l'àmbit personal, i la seva força de cohesió comunitària i social.

Més informació: <https://web.girona.cat/bolit/educa/2aresidencia/2024>

Resum videogràfic: <https://www.youtube.com/watch?v=5a97q4nP0Eg>

9.4. Projecte Nexes

Nexes és un programa impulsat des del Servei Municipal d'Educació per incorporar a les escoles públiques de la ciutat aprenentatges artístics, científics i literaris per millorar les oportunitats d'èxit escolar. L'octubre de 2022 el Bòlit es va incorporar a “**Nexes**”, amb l'**Escola Carne Auguet**, una escola veïna del Bòlit de màxima complexitat. “Diguem-li paraigües” és el projecte que s'hi ha desenvolupat i que proposa establir una relació continuada entre l'Escola i el Bòlit al llarg de tres anys (tardor 2022-juny 2025) i que consisteix en una residència de dos artistes al centre per formar els/les mestres i dinamitzar l'escola. Es tracta d'un repte socioeducatiu basat en la pràctica artística amb una sèrie d'estratègies de mediació que han de permetre ampliar les metodologies i continguts que es despleguen a l'aula, entre el

professorat i a la comunitat del barri, així com vincular el mateix barri al centre d'art contemporani de la ciutat.

El projecte és conduït per les artistes **Marta R Chust i Roc Domingo Puig**, amb **l'acompanyament de Cultural Rizoma**, que estan treballant les nocions de **paisatge i territori**, prestant especial atenció a les maneres com les persones entenem i ens relacionem amb l'entorn propi.

Durant aquest segon any de projecte, la proposta s'ha focalitzat en la creació i producció d'artefactes artístics que deriven d'una forma clara de les especulacions dutes a terme al llarg de precedent amb els diversos grups classe participants. Així, sota el paraigua d'una reflexió i treball al voltant de l'aigua i, fent servir com a pretext el riu Ter –element que forma part del context més immediat d'aquests infants–, cada grup classe s'ha atansat a diverses qüestions que afecten a la relació que establim amb aquest element natural.

Desplegament de les sessions de treball amb l'alumnat

Les sessions de treball amb els grups de 1r, 2n i 3r de primària s'han articulat a partir de tres blocs temporals –coincidint amb els tres trimestres escolars–, destinant un trimestre de treball amb cada grup classe.

Estratègies per aprofitar l'aigua

Al llarg del primer trimestre del curs escolar 2023-2024, el treball a l'aula es va dur a terme amb el grup de 3r de primària. Amb aquest grup, es va iniciar un procés de reflexió al voltant dels nostres hàbits de consum d'aigua, enllaçant aquesta proposta amb altres projectes que, al mateix moment, estaven tenint lloc a l'aula. Així, el projecte preguntava si sabem quanta aigua consumim? què passaria si ens quedem sense aigua dolça? Sabem quines perspectives de futur té el riu Ter? què podem fer per reduir el consum i/o millorar l'aigua que utilitzem?– per iniciar una exploració al voltant dels llocs a través dels quals circula l'aigua dins l'escola, per entendre com és aquest circuit hídric.

Posteriorment, amb la col·laboració de l'equip d'Undos arquitectura –especialistes en arquitectura sostenible–, l'alumnat va poder entendre i interpretar els mapes tècnics de l'escola que situen com és aquest circuit invisible de canonades, així com

trobar formes de calcular de forma aproximada quin és el consum d'aigua que realitzen, en conjunt, totes les persones que habiten l'escola. Aquest procés d'investigació va resultar en la producció d'una sèrie de peces de ceràmica – inspirades en la forma de les tuberies que permeten que l'aigua circuli d'un lloc a un altre– que, un cop modelades, pintades amb engalva i cuites, es van instal·lar a diversos espais de l'escola per assenyalar i visibilitzar de forma poètica per on circula l'aigua rere les parets. Paral·lelament, també es van realitzar algunes intervencions als banys de l'escola, col·locant algunes d'aquestes peces ceràmiques dins les cisternes i gomes a les aixetes de pulsador per reduir el consum d'aigua. Finalment, el darrer dia de treball amb l'alumnat de 3r de primària es va dur a terme una presentació del projecte a la resta d'alumnes de l'escola i a les famílies del grup de 3r.

Fins que ploqui

El treball amb el grup de 2n de primària es va desplegar al llarg del 2n trimestre del curs i partia de preguntar-nos per què no plou i quines estratègies podem dur a terme per fer que ploqui. A mesura que avançava el procés d'investigació amb l'alumnat, va prendre força la idea d'invocar la pluja a través del cant i de la performativitat per intentar fer ploure i, així, contribuir a augmentar el cabal del riu Ter. Alguns dels alumnes –Christopher, Ryan, etc.– explicaven a la resta com les seves mares havien “jugat” a invocar la pluja a través del cant. Per donar forma a aquesta invocació, les primeres sessions de treball es van centrar a investigar la sonoritat de l'aigua, realitzant unes gravacions de camp –en el context de l'escola, però també explorant l'espai pròxim al riu Ter– per tal de generar un material que, a posteriori, ens ajudés a imaginar formes de comunicar-nos amb l'aigua. Un cop analitzat aquest material, i aprofitant que, en paral·lel, l'alumnat estava treballant amb la mestra de música –Maria del Mar– instruments de diverses procedències que emulen o recorden els sons de l'aigua, es va decidir treballar a partir de generar amb el propi cos, sons similars als de la pluja i crear una composició que, un cop interpretada, “convidés”, gairebé com per un efecte de contagi, a fer ploure. La darrera sessió de treball amb el grup de 2n es va dedicar a la interpretació pública d'aquesta canço-performance, convidant a tota la resta de l'escola i a la comunitat del barri a participar de l'acció.

Tornar l'aigua al riu

Al llarg del darrer trimestre del curs escolar 2023-2024 s'ha treballat amb l'alumnat de 1r de primària estirant el fil de les preguntes que aquestes mateixes alumnes havien formulat el curs anterior al voltant de qüestions que afecten al riu Ter. Revisant-les, decidim aprofundir en la idea de 'retornar l'aigua al riu' –com a gest simbòlic i poètic–. Atenent el fet que, després de l'acció conduïda per l'alumnat de 2n de primària el trimestre anterior, durant els mesos següents plou, les primeres sessions de treball amb aquest últim grup s'orienten a, d'una banda, recollir aigua de la pluja i, de l'altra, pensar i experimentar al voltant de possibles formes de 'retornar l'aigua al riu'.

Les primeres sessions d'experimentació plàstica se centren en la construcció de petits recipients –amb la premissa que 'ens càpiguen entre les dues mans'– de fang i, paral·lelament, en la construcció d'un objecte de més grans dimensions construït entre totes –amb moltes nanses; tantes com alumnes hi ha a la classe–.

Les sessions posteriors a la producció d'aquests recipients que ens ajudaran a transportar l'aigua de la pluja que hem recollit al riu, s'encaminen cap a la preparació de l'acció conjunta que involucra, també, a l'alumnat dels cursos de 2n, 3r i 4t de primària: necessitem moltes mans i molts recipients per fer una 'cadena' que ens permeti passar de recipient a recipient l'aigua recollida des de l'escola fins al riu Ter. Aquesta acció final, oberta al barri, va tenir lloc el dilluns 3 de juny.

Formació i treball amb el cos docent

Al llarg d'aquest segon any de projecte, la formació i les sessions de treball amb el cos docent de l'escola –a banda de les trobades periòdiques per definir, fer seguiment i evaluar les diverses propostes– s'han orientat a proporcionar coneixements i eines per tal d'afrontar el darrer any de projecte –centrat en la conceptualització i producció de l'exposició que recull els processos i resultats del projecte NEXES– i, d'aquesta manera, dotar-les de més centralitat a l'hora de definir com poden ser aquests processos. En aquest sentit, al llarg d'aquest curs s'han programat dues sessions formatives o de treball; la primera –adreçada a tot el cos docent de l'escola– va comptar amb la participació de Gisel Noé i Cori Mercader, directora i responsable de programes pedagògics del M|A|C Mataró, que van conduir una sessió de presentació del projecte *El relat d'una exposició*. Aquest projecte ens serveix de punt de partida i referència per pensar com pot ser aquest futur treball

amb l'alumnat orientat a la definició i producció d'una exposició. La segona sessió de treball es va desenvolupar al Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona amb les mestres més vinculades al projecte –responsables dels grups de 1r, 2n i 3r, així com mestres de l'equip d'art de l'escola–. Aquesta sessió estava orientada principalment a conèixer l'espai físic en el qual es desenvoluparà l'exposició, apropar-se a exemples o formes de desplegar un treball a l'espai i començar a organitzar i definir quins elements són susceptibles de presentar-se en aquest context i quins han o poden quedar fora.

Vinculació amb les famílies i el context

Al llarg d'aquest segon any de projecte, el vincle amb les famílies i el context més immediat –comunitats que habiten el barri– s'ha construït a partir de la participació/invitació a les sessions d'obertura de cada una de les propostes treballades amb els 3 grups classe participants en el projecte. D'aquesta manera, la primera obertura –amb l'alumnat del grup de 3r de primària– es va dur a terme amb les famílies d'aquest mateix grup, mentre que les accions corresponents a la socialització de les propostes desenvolupades amb els grups de 2n i 1r, eren propostes obertes al barri. Paral·lelament, s'ha treballat per teixir vincles amb les responsables del centre cívic i els serveis comunitaris del barri, les tècnics de la biblioteca Just M. Casero i les responsables del programa Niu –adreçat a mares de l'escola Carme Auguet– per assentar les bases d'una futura intervenció al llarg del darrer any del projecte.

Altres activitats de socialització del projecte

A banda de les accions específicament descrites en els apartats anteriors, el desenvolupament del projecte també ha incorporat al llarg d'aquest curs escolar 2023-2024 altres accions que han permès difondre i socialitzar el procés tant al públic general –a través de la presència a mitjans de comunicació; entrevista als artistes al Diari de Girona i entrevista als artistes i representació de l'alumnat a Ràdio Girona FM–, així com a un públic més especialitzat, a través de la presentació del projecte a les jornades “El giro social de las artes en la escuela y el papel de la tecnología digital” organitzades per la Universitat de Barcelona i celebrades a la Fundació Tàpies (Barcelona).

Més informació: <https://web.girona.cat/bolit/educa/nexes>

Vídeo: <https://www.youtube.com/watch?v=44V6GpQHIOE>

Galeria de fotos:

<https://www.flickr.com/photos/bolitgirona/albums/72177720313958158/>

9.5. Programa “Miticultor”

La tardor del 2021 es van començar a dur a terme una sèrie d'activitats que, sota l'etiqueta de “Miticultor”, aproxima la mainada i les famílies a l'art a través d'experiències més vivencials amb activitats de caràcter genèric i, sovint, a l'aire lliure. Al llarg d'aquests últims anys s'han anat a pescar anguiles al riu, s'ha fet un taller amb plantes de ribes, s'ha visitat la Girona de l'aigua, s'ha fet una ruta narcovegetal per les hortes de Salt i Santa Eugènia, un taller de lectura i construcció sobre insectes, la projecció del documental *El pastor de Vilafreser* i una matinal d'anatomia per a mainada.

Les activitats “miticultor” pel 2024 van tenir dos moments destacats:

- Exposició “**Apories sobre l'aire**”. Taller “Respiratorium” a càrrec d'Eurisca. Es tracta d'una sessió doble. En una primera part es va treballar amb un inflable fet amb materials reciclats per veure el funcionament de l'aire i la relació amb els materials i amb les corrents d'aire. En una segona fase es va construir un filtre de captació de partícules contaminants que van ser geolocalitzades per l'entitat organitzadora del taller.
- Exposició “**Infralocus: les Girones del 1985-95**”: ruta interactiva pels carrers de la ciutat (novembre 2024).

Més informació: <https://web.girona.cat/bolit/tallersmiticultor>

10. PATRIMONIALITZACIÓ, PUBLICACIONS I ARXIU

10.1. L'arxiu

El Bòlit té un projecte d'arxiu i documentació, vinculat tant a les activitats i programacions del centre, com a propostes, projectes i artistes del territori. El servei de documentació i Arxiu Viu del Bòlit es troba situat al Bòlit_PouRodó (Plaça Pou Rodó 7-9) i és d'accés lliure en horari d'obertura del centre. S'ha continuat treballant en la catalogació de tot el fons documental, tant el de publicacions genèriques relacionades amb l'art, com el vinculat a l'**Arxiu Viu** dedicat als artistes del territori. A més, es posa a disposició dels/de les usuaris/àries el catàleg a través de la web, juntament amb tots els recursos digitals que estiguin disponibles. S'ha seguit **ampliant el fons**, tant amb aportacions puntuals d'artistes i projectes del territori com amb la compra de publicacions que es consideren d'especial interès, ja sigui perquè l'artista està relacionat/da amb la programació del Bòlit, o perquè és un/a artista o una publicació rellevant.

També s'ha treballat en la catalogació de l'**arxiu** i del **fons bibliogràfic de la Fundació Espais**, posant en valor així el Centre de Documentació de consulta pública que actua com a eina de suport per a l'estudi, la reflexió i difusió de la cultura i de l'art contemporani. Aquest centre, de lliure accés al públic, consta d'una biblioteca amb uns 5.000 exemplars entre llibres i catàlegs i un arxiu que recull informació sobre artistes, galeries, centres d'art, institucions i museus d'art del territori.

10.2 Ampliació del catàleg amb obra d'artistes del territori

Una de les noves estratègies per a donar suport als artistes del territori ha estat prioritzar la compra d'obra editorial d'artistes vinculats amb el territori. Enguany s'han afegit al catàleg:

Francesc Abad (textos de Xavier Nueno)

- *Napa(s). Persistir en lo inacabado*. Editorial La Bahía, 2017

Israel Ariño

- *On nous a dit qu'il n'y avait rien et nous sommes allés le chercher*. Ediciones Anómalas, 2022
- *Voyage en pays du clermontois*. Ediciones Anómalas / Diaphane éditions, 2019

Isabel Banal

- *El llibre dels passos perduts*. Chiquita Room, 2020

Marta R Chust

- *16 gb de pedra i plàstic* (amb Roc Domingo Puig). Cultural Rizoma, 2022

Enric Farrés Duran

- *189 errores*. Como ediciones, 2016

Clara Gassull Quer

- *The Okama Paradox*, Ediciones Anómalas, 2022

Roc Herms

- *Punt final*. Editorial Terranova, 2022

Jordi Mitjà

- *Fins i tot el renecs*. Autoedició, 2022

Aleix Plademunt

- *Matter*. Ca l'Isidret Edicions, 2022

10.2. Presentacions de llibres vinculats amb l'art

Un dels elements patrimonials són les publicacions de les grans editorials vinculades amb l'art contemporani, de les quals ja n'hem fet diverses presentacions. Hem presentat llibres de l'editorial Univers de Grup62 com *Art emergent: la collita i el viatge* de Jordi Armengol, *Miró i els poetes de catalans* de Vicenç Altaió, *Pintura catalana: primeres avantguardes* de Josep Maria Minguet Batllori o *La campana hermètica* de l'artista Francesc Torres. El 2024 l'editorial va tancar.

De cara al 2024 es va presentar el llibre ***Tosquelles. Curar les institucions*** (2021) d'Arcàdia amb l'acompanyament de Mireia Sallarès i l'editorial **Arachnéen** (França) a cura de Sandra Álvarez de Toledo a les II Jornades Territorials dedicades a "L'Art, la salut i el benestar".

El 14 de març hi va haver al Bòlit Pou Rodó una sessió dedicada a la **revista Bonart**, conduïda per Lluís Costa i Ricard Planas i amb la co-laboració de la Càtedra Hipòlit Nadal i Mallol de Revistes en Català.

El 8 d'octubre, vam presentar el llibre de **Martí Peran *El idiota. Ensayo sobre cualquiera y, a ratos, sobre arte*** (2024) a la Virreina Centre de la imatge.

El 21 de desembre es van presentar dos llibres de dos artistes i projectes gironins, juntament amb una **Fira de Nadal dedicada a les novetats editorials dels segells i artistes del territori**. A la sessió es va presentar el llibre de **Jordi Mitjà "Si tu ne manges pas, tu ne vas pas mourir"**, una producció d'Arbar. Centre d'art i natura. El 2017 al Centre d'art i cultura ARBAR, Jordi Mitjà va emprendre un projecte de recerca escultòrica utilitzant espais, materials i objectes que pertanyien a l'antic restaurant La Catedral del Vi, regentants, ambdós, centre i restaurant, per les mateixes persones. El resultat fou una exposició, "Les bèsties i les sobres. Pels ocells"; duta a terme a la cuina i al pati amb un àpat performatiu que va cloure la inauguració. L'any 2023 van convidar-lo, de nou, a realitzar una acció vinculada amb aquell esdeveniment. El sopar va tenir lloc el 18 de juliol del 2023. Tot l'acte va ser enregistrat. Aquest llibre és el resultat del que hi va passar. També es va presentar ***Un catàleg sense catàleg, de l'intengible a l'objecte. (A)parador22 2014-2024*** **comissariat i coordinat per Pierre Delà**. (A)parador22 neix d'una proposta de l'associació *Ad'Art* a la *Llibreria 22*, cap a finals de l'any 2013. La iniciativa va impulsar la transformació d'un dels aparadors de la llibreria en una galeria d'art en què s'han portat a terme exposicions d'artistes locals i forans, intentant generar vincles entre els uns i els altres. Les exposicions s'han programat amb la durada d'un mes fins a principis d'aquest any, que s'ha canviat a bimestral, però tenint en compte encara combinar els artistes de Girona, comarques i Catalunya amb artistes del territori espanyol i de la resta del món. Gran part de la curadoria ha estat a càrrec de pierre d. la, alhora també s'ha deixat la possibilitat del rebre noves propostes a valorar a través de l'adreça de correu de l'(A)parador22. Cap a finals del 2018,

l'associació *Ad'Art* va quedar dissolta i un grup de persones afins al projecte -*Comitè de l'(A)parador*- es va fer càrrec del *(A)parador*²². Han estat 10 anys que s'han concentrat en aquest llibre-objecte produït pel Bòlit per celebrar una dècada de projecte. Es tracta d'un catàleg sense catàleg, un objecte contenidor del que ha passat durant aquests deu anys.

10.3. Sant Jordi al Bòlit: divulgació de l'obra publicada dels artistes del territori

Des del 2022, el Bòlit organitza, per Sant Jordi, una sessió per parlar de projectes editorials d'artistes del territori que estan en procés. El 2024 la ha tingut lloc el dissabte 20 d'abril al Cinema Truffaut on hi van participar Gabriel Ventura, Rosa Tharrats, Víctor Balcells i Xavier Nuño.

Taula de llibres:

- *El arte del saber ligero* (Siruela, 2023), Xavier Nuño
- Gabriel Ventura: *W* (Edicions Poncianes, 2017), *Ignar* (Edicions Poncianes, 2013), *Apunts per a un incendi dels ulls* (Documenta, 2020), *La nit portuguesa* (Contra, 2021)
- Víctor Balcells: *Yo mataré monstruos por ti* (2011), *Aprenderé a rezar para lograrlo* (2017), *189 errores* (2016), *Discotecas por fuera* (2022).

Primera part: Refer els miracles del passat

Projecció d' "Els miracles del Mestre Cabestany" (2023, 11'), amb la presència dels directors, Gabriel Ventura i Rosa Tharrats.

Segona part: Una breu història de l'excés d'informació

Projecció de "Tota la memòria del món" (1962, 20', Alain Resnais).

Presentació de "El arte del saber ligero" (2023, Siruela) amb el seu autor, Xavier Nuño i el poeta Víctor Balcells.

10.4. Nova col·lecció "ATLES"

El gener del 2024 vam inaugurar una nova col·lecció editorial dedicada a les llargues trajectòries artístiques i que traurà un llibre a l'any. Però més enllà d'entendre

aquesta publicació com un catàleg raonat, es tracta veure-la com una obra tardana, treballant des de la lògica de l'anarxiu. L'artista té un editor/a convidat, que és un artista més jove que ajudi fer una lectura o intervenció dins la pròpia obra editada. Aquest format ens sembla d'especial interès, ja que posa en diàleg dos processos creatius i reconeix el valor de les carreres artístiques. La primera edició, que porta per títol ***Je brousse les images***, va tenir per protagonista **Francesc Abad** i va comptar amb la complicitat **d'Enric Farrés Duran** en la intervenció artística. El dissenyador va ser **Marc Valls**. A nivell institucional, per aquest primer volum, es va comptar amb la col·laboració del **Museu de Granollers** (coproductors) i **el MUME**, que va dedicar una exposició a Francesc Abad aquest 2024. El llibre es va presentar el 18 de gener del 2024 al Bòlit.

El 2024 també s'ha començat a treballar en la preparació del segon volum d'ATLES. En aquest cas compta amb la col·laboració institucional de **la Filmoteca de Catalunya, el Terracotta Museu de la Bisbal, la Fundació Vila Casas i el Bòlit**. El protagonista és **Pere Noguera** i l'artista que l'acompanya **Bernat Daviu**. Les quatre institucions dedicaran exposicions a l'artista des del desembre del 2024 fins a la tardor del 2025. El llibre es presentarà el juny del 2025.

10.5. Publicacions

Amb l'objectiu de vetllar per la creació i la divulgació alhora, el Bòlit contribueix a les publicacions de llibrets expositius. El 2024 s'ha publicat:

- Setembre 2023-gener 2024: Llibret de "**L'ombra sota la parpella**" de Pep Admetlla.
- Maig 2024: Catàleg d' "**Apories sobre l'aire**", comissariada per Olga Subirós i Ingrid Guardiola
- Maig 2024: Llibret de "**Bòlit Mentor**", comissariat per Clara Garí
- Juny 2024: Llibret de "**Vacances amb Franco**" juntament amb el Museu de l'Empordà, comissariada per Cristina Masanés

Més informació: <https://web.girona.cat/bolit/arxiuiedicions>

11. PROGRAMACIÓ D'EXPOSICIONS 2024

Alguns dels temes expositius d'interès d'aquesta nova programació són: Neuroanatomia i arquitectura · La salut i l'imaginari de l'aire · El camí cap a l'escola · La memòria democràtica a través de les fosses comunes · La relació entre el turisme i el franquisme · La figura de l'idiota · La Girona de finals dels vuitanta i principi dels noranta.

Les exposicions del 2024 i els seus programes públics associats es poden resumir en els següents àmbits:

- Neuroanatomia i arquitectura amb **"L'ombra sota la parpella"** de Pep Admetlla.
- Sostenibilitat, ecosistemes i ètica climàtica: **"Apories sobre l'aire"** una exposició doble sobre l'aire, la relació que hi tenim tan a nivell de sostenibilitat com d'imaginari.
- Programa expositiu i d'activitats sobre **"memòria democràtica"** davant del moment històric actual d'auge del feixisme i de pèrdua dels últims testimonis de la Guerra civil espanyola i dels camps de concentració nazis. A **"Forats per a fer un rèquiem"** es tractarà el tema de les fosses comunes amb una exposició on s'inclouen les recerques de Miquel Garcia i un oratori laic a càrrec de Cabosanroque. A **"Vacances amb Franco"**, També s'abordarà la relació entre el turisme i el franquisme, en coproducció amb el Museu de l'Empordà.
- La institució i les convencions a debat i una defensa sobre altres maneres d'estar en el món menys rígides, menys burocràtiques i menys productivistes, tal com fa **"L'idiota"** a càrrec de Martí Peran. Una part d'això també la trobem a l'edició d'enguany del Bòlit Mentor amb l'exposició **"Atles, mapa de mapes"**, sobre els possibles camins que van de la casa a l'escola.
- Els marges físics i de la història. **"Infralocus. La Girona dels 90, una dècada de 20 anys"** planteja un revisionisme particular des de la sociologia, la història i l'art de la Girona de finals dels vuitanta i de mitjans dels noranta amb la complicitat del Museu d'Història de la ciutat. A la tardor també s'ha començat el projecte **"Bòlit mentor: Fer vida als marges"**.
- S'ha continuat amb les exposicions del **Bòlit Mentor** i de la canònica de Vilabertran amb els **"Diàlegs d'art, música i patrimoni"**.

El Bòlit dona visibilitat a les arts visuals i als i les artistes, tant del territori local, com català i internacional i ho fa difonent les arts visuals a través d'un programa d'exposicions de qualitat, exigent i divers, que aborda temes d'interès general i específic del món contemporani, acompanyant-ho sempre d'un programa públic que divulgui, eduqui, doti d'eines, judici crític i exercicis de memòria col·lectiva. Es busca crear un espai expositiu que funcioni com un espai de recerca, de coneixement i d'experiència. Les exposicions s'apropen al format assaig i, en el alguns casos, la recerca forma part de l'àmbit experimental, on la ciència, la poesia i l'art trenquen els límits que els separen.

11.1 L'OMBRA SOTA LA PARPELLA - Lliçó d'anatomia del cos excèntric-

Pep Admetlla

Del 27 de setembre del 2023 al 28 de gener del 2024

Comissària: Ingrid Guardiola

L'artista gironí Pep Admetlla sintetitza anys de recerca sobre l'anatomia humana, els enigmes del cervell i la visió com a misteri a "L'ombra sota la parpella". Avui en dia, les interfícies digitals que modulen i condicionen com mirem i des d'on mirem són cada vegada més transparents, més dissoltes, menys evidents. Admetlla torna a l'artifici ocular, al panòptic, aquell dispositiu que ja usava Dante al segle XIV per descriure l'infern (i que un segle després Botticelli pintava), o en el segle XV s'usava en els teatres anatòmics; un dispositiu que Jeremy Bentham va popularitzar al segle XVIII des d'una vessant penitenciària, i que el segle XX el va portar al terreny de l'espectacle amb The Wall of Death a Coney Island, i de la política, amb el gran germà que George Orwell va literaturitzar a "1984". El segle XX també va convertir el panòptic en una extensa trama de televisions, cables i satèl·lits, mentre que el segle XXI el posa a les nostres butxaques amb els telèfons mòbils i la fibra òptica. Ni rastre de tots els elements físics i teatrals que hi ha en joc en l'exercici d'observar i ser observat per un altre. Per això Pep Admetlla vol tornar a traslladar la representació de l'ull al teatre, subratllant l'analogia que hi ha entre els dos elements, tant des del punt de vista de la seva arquitectura com des dels elements fisico-químics i neurològics que hi actuen. Avui en dia sembla que l'ull i la mà han deixat de relacionar-se i el coneixement l'adquirim, cada vegada més, lluny de l'experiència corpòria, en un règim merament abstracte. Si Juhani Pallasmaa a "La mano que piensa" analitzava l'essència de la mà i el seu paper fonamental en

l'evolució de les habilitats, la intel·ligència i les nostres capacitats conceptuals, quin efecte tindrà sobre nosaltres el fet de delegar aquests elements essencials a les interfícies digitals? Quines conseqüències a llarg termini tindrà el fet de viure en cossos digitals? Tampoc és estrany que Jonathan Crary comenci el seu lúcid llibre "Las técnicas del observador" -un llibre que proporciona una perspectiva completament nova sobre la cultura visual del segle XIX reevaluant els problemes del modernisme visual i la modernitat social-, amb la següent cita de Paul Virilio: «El camp de la visió sempre m'ha semblat comparable al sòl d'una excavació arqueològica». Pep Admetlla, a partir de les seves peculiars lliçons d'anatomia, fa de la visió i del cos, dos espais que també s'ofereixen per a ser excavats des d'una arqueologia viva, transitable i pensable.

Pep Admetlla (Salt, 1962). El treball de Pep Admetlla reflexiona i experimenta amb la ciència, la tècnica, l'arquitectura i l'art amb total llibertat i rigor, no com qui aprèn una disciplina, sinó com qui s'endinsa de ple en una exploració a través d'un territori entrellucat i enigmàtic. Des de que el 1989 va rebre la beca INJUVE, ha rebut diversos guardons com la de l'Acadèmia Espanyola a Roma, ha estat seleccionat en diferents ocasions a la Biennial Internacional d'arquitectura del paisatge o va guanyar un dels Premis d'Arquitectura de Girona. Ha exposat a Can Mario-Fundació Vila Casas "La poètica de l'espai / 7 portes + 1", al Bòlit amb "Temor i desig de ser devorats" o "La 3a cara de la lluna" juntament amb Isaki Lacuesta, a Les Bernardes de Salt o al Museu d'Història de Girona, entre d'altres. A l'espai públic ha intervingut amb escultures a ciutats com Atenes, (Skironio), Porto Alegre (Parc Ibere Camargo), a Girona (Cementiri Nou), a Salt (Plaça del Teatre), a Corea del sud (Kyonggi Park), a Barcelona (Plaça Adriano), entre d'altres. Ha explorat la relació entre l'art, la ciència i l'anatomia a diferents nivells. Des del 2013 estableix una relació de col·laboració amb la Facultat de Medicina de la UdG en diferents activitats relacionades en la recerca pedagògica, la seva divulgació i difusió de la ciència i l'art de l'Anatomia i la Neuroanatomia amb el seu Degà i Neurocirurgia el Dr. Joan San i amb el també Biòleg i Bioquímic Dr. Xavier Xifró a través de diferents tallers, conferències i accions com el "Duel de pissarres-Iliçó d'anatomia" amb presentacions al Teatre Anatòmic de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya a Barcelona, al Museu d'Art de Girona, al Museu del Cinema de Girona (amb una videocreació de l'acció realitzada sota la direcció de Isa Campo i muntatge de Isaki Lacuesta) entre d'altres llocs i institucions. El 2021 va realitzar l'exposició "Apunts d'anatomia" amb el Museu d'Història de la Medicina de Catalunya al Palau de

l'Abadia de Sant Joan de les Abadesses". A l'Escola Eiximenis, on és professor de dibuix, exerceix des de fa uns anys el "Taller d'anatomia: la mà que pensa". A part de l'activitat artística continuada des de mitjans dels anys 80 en Museus, Centres i Galeries d'Art Contemporani, Fires i Biennals Nacionals i Internacionals, és i ha estat professor, ponent i conferenciant en Màsters i Postgraus, Tallers i Seminaris en diferents universitats i institucions públiques i privades tant Nacionals com Internacionals en els àmbits professionals i pedagògics del disseny, l'arquitectura, l'art i en el coneixement de l'anatomia i teoria del cos humà. Més info: www.pepadmetlla.net

11.2 THE BLUEBIRD CALL

Mal Pelo

Del 26 d'octubre del 2023 al 28 de gener del 2024

Del març a l'agost del 2022, la companyia gironina Malpelo van realitzar "Before the words. Refugi temporal", una exposició a Es Baluard de Palma de Mallorca. Pep Ramis i María Muñoz és un grup de creació escènica compartida que des de 1989 han desenvolupat el seu propi llenguatge artístic a través del moviment i la creació de dramaturgies que inclouen text, bandes sonores original, construcció d'espais i artefactes únics. Ric Allsopp, a la publicació que en van fer, parla de les exposicions de Malpelo com a refugis i zones temporals, Carlota Subirós parla de Malpelo com un territori, tal com ho descriu Vinciane Despret al seu llibre "Viure com un ocell". Un territori, és a dir: matèria d'expressió. "Before the words" és el treball previ a "The Bluebird call". L'exposició, que encara s'ha de pensar i construir, recollirà l'experiència de més de trenta anys de carrera: què significa tornar al duet? Ballar quan el cos esdevé un espai de resistència? Què significa una trajectòria artística i, en aquest cas, què perviu de les motivacions inicials? Des d'on es mira? Des d'on es crea?

Mal Pelo. El gener de 1989, María Muñoz i Pep Ramis formen el grup de dansa Mal Pelo. Des de l'inici, el grup ha basat el treball en una recerca constant de llenguatges. D'aquesta travessia de llenguatges en naixeran algunes propostes escèniques arrelades en una transversalitat neta, senzilla i profunda. Durant els primers anys, el grup realitza diverses gires (Europa, EUA, Orient Mitjà, Canadà i Amèrica del Sud), activitat combinada amb períodes de creació a diversos països.

Aquesta itinerància provoca un intercanvi d'idees, tècniques i mètodes de treball amb altres creadors que reforçarà la investigació artística del grup. Des de 1989 Mal Pelo ha presentat, entre altres, els espectacles *Quarere* (1989), *Sur perros del sur* (1992), *Dol* (1994), *La calle del Imaginero* (1996), *Orache* (1998), *El alma del bicho* (1999) , *L'animal a l'esquena* (2001), *Enrere els ulls* (2002), *An el silenci* (2003), *BACH* (2004), *ATLES* (2005), *Testimoni de llops* (2006), *He visto caballos* (2008) , *Tots els noms* (2010), *Caín & Caín* (2011), *La esperanza de vida de una liebre* (2013), *El quinto invierno* (2015), *7 Lunas* (2015), *The Mountain, the Truth and the Paradise* (2017); *On Goldberg Variations / Variations* (2019), *Inventions* (2020) i *Highlands* (2021). El 2001 Pep Ramis i María Muñoz impulsen *L'animal a l'esquena*, un centre de creació i intercanvi multidisciplinari en una masia de 19 hectàrees situada a Celrà (Girona). Un refugi que fomenta l'experimentació i l'intercanvi d'idees i experiències entre directors d'escena, músics, videoartistes, teòrics i ballarins que participen en residències, tallers i laboratoris. Mal Pelo ha rebut, entre altres, el Premi Nacional de Dansa 2002 atorgat per la Generalitat de Catalunya per l'espectacle *L'animal a l'esquena* i per la iniciativa del centre de creació de Celrà amb el mateix nom. També ha rebut el Premio Nacional de Danza 2009/ Modalidad de creación atorgat per l' INAEM-Ministerio de Cultura en reconeixement a la trajectòria de la companyia en l'àmbit de la creació coreogràfica i obertura de nous camins en la dansa contemporània. Menció especial a l'espectacle *Bach* i al centre de creació *L'animal a l'esquena*. Premi Ciutat de Barcelona 2017 de dansa a la companyia Mal Pelo, María Muñoz – Pep Ramis, per la generosa i delicada transmissió de la peça Bach i la brillant i excepcional interpretació de Federica Porello que aporta una nova llum a la gran riquesa de la coreografia de María Muñoz. Premi de la Crítica, Barcelona 2018, per l'espectacle *Bach* de María Muñoz i per a Federica Porello com a millor intèrpret femenina en dansa per la seva interpretació de *Bach*. Medalla de Oro de la Academia de las Artes Escénicas de España, 2022. Premi a Millor Espectacle i Millor Espai sonor per 'Highlands', per l'Associació de Professionals de la Dansa de Catalunya, 2022. Premi Ciutat de Palma 2022 Margaluz de les Arts Escéniques, 2022.

11.3 APORIES SOBRE L'AIRE

Maria Arnal, Fito Conesa, Abelardo Gil-Fournier, Núria Merino, Job Ramos, Oriol Riverola, Mireia c. Saladrigues i Pep Vidal

Comissàries, Olga Subirós i Ingrid Guardiola

Galeria de fotos:

<https://www.flickr.com/photos/bolitagirona/albums/72177720315067800/>

Entrevista comissarial: https://www.youtube.com/watch?v=wJB_iWz_yXc

Catàleg:

<https://web.girona.cat/documents/20147/10808186/apories-sobre-laigua-cataleg.pdf>

Inauguració, divendres 16 de febrer a les 19h

Del 16 de febrer al 19 de maig de 2024

Bòlit_LaRambla, Bòlit_PouRodó i Bòlit_StNicolau

L'aire és l'espai de la "imaginació del moviment" (Gaston Bachelard), del dinamisme, de la vida; com diu Lyall Watson a *Heaven's Breath: a Natural History of the Wind* (1985), amb el vent la terra va esdevenir verdaderament viva; sense el vent, la majoria de la terra seria inhabitable. Aquest element bàsic per a la supervivència en el planeta, ha estat, sovint, un espai de somieig, de creació de mites. Els morts anaven al cel, la llibertat sempre s'hi ha associat. Durant segles, mirar al cel permetia orientar-se, era un axis mundi. Les primeres observacions astronòmiques enregistrades daten del 1.000 aC en la cultura assiriobabilònica. L'aire també és l'espai dels ocells i els insectes, de la mitologia utòpica -el vol porta implícita la caiguda-, de bèsties impensables, de l'amenaça de Déu, del llenguatge fet so i llum, de la partitura cromàtica canviant de cada dia. A partir de la incorporació de la tecnologia aèria (fotografia aèria, aeròstats...) a finals del segle XIX, l'aire esdevé un espai que permet obtenir un punt de vista privilegiat sobre el territori i l'individu ocupa el lloc del Déu que tot ho veu. Des de les cartografies aèries de París del fotògraf Nadar, passant per l'ús de la fotografia aèria durant la Primera Guerra Mundial. Finalment, l'aire es mostra com un espai de lluita geopolítica en disputa permanent. Com el filòsof Achille Mbembe indica, l'ocupació del cel adquireix una importància primordial en la mesura en què la major part de les accions policials i ambientals tenen lloc des de l'aire. L'aire és també, tot allò que no veiem i que està arreu, fent de mitjà de conducció. L'aire ens manté vius. Qui no respira, mor. Tot el

que és sòlid es dissol en l'aire, ens diu *El manifest comunista* d'Engels i Marx; tot el que està viu es dissol, però contràriament al caràcter ingràvid i innocu que li atorgaríem a aquest element prodigiós, l'aire pesa i trasllada el seu pes a través d'un mitjà que es caracteritza per la seva capacitat de ràpida propagació i connectivitat físicoquímica. A Hiroshima, a Txernòbil... l'aire matava. Txernòbil era arreu. El núvol radioactiu es va desplaçar des de Rússia fins a Turquia, als països d'Europa de l'Est, a tot Europa en general i fins a Canadà. L'aire és un mitjà (Eva Horn), però colonitzat (Max Liboiron).

Davant l'evidència científica que la contaminació de l'aire actual a les ciutats mata i que aquesta crisi de salut pública està interrelacionada amb la crisi climàtica i la pandèmia de la covid, aquest programa convida a pensar la relació que tenim amb l'aire i la necessitat d'establir un canvi d'un sistema que prioritza les lògiques de l'economia neoliberal per sobre de la salut dels seus habitants. Apel·lant al dret universal a respirar (Achille Mbembe), l'exposició també posa de relleu la incidència de la covid-19 en la consideració de l'aire i en la relació que tenim, tant en l'àmbit científic com en el ciutadà, amb les partícules que no veiem però que formen part dels nostres ecosistemes. L'aire com espai de lluita poèticopolítica des de la mirada física, nanomètrica i ambiental es pot llegir des de les propostes d'artistes com Maria Arnal, Fito Conesa, Oriol Riverola (John Talabot), Mireia c. Saladrigues i Pep Vidal. El segon aspecte que tracta l'exposició és una mirada més especulativa i poètica: com ens relacionem amb allò que no veiem? Quina relació tenim amb l'aire? Com interacciona aquest element d'abast planetari amb la matèria? I amb la nostra pròpia respiració? En aquesta escomesa, trobem els projectes de nova creació d'Abelardo Gil-Fournier, Job Ramos i Núria Merino.

Obres · Bòlit LaRambla

Abelardo Gil-Fournier

El còdec de los vientos (2023-24)

Instal·lació multimèdia

La recerca d'Abelardo Gil-Fournier sorgeix de la investigació que l'artista realitza a la Fundación Cerezales Antonino y Cinia que s'ha inaugurat el desembre 2023 i que gira al voltant de la relació entre el mitjà natural, el cos material (també dels aparells de medicació i registre d'imatges) i el coneixement. Un còdec és el software que

encapsula imatges en moviment per compondre amb elles un vídeo digital. En el seu interior, les imatges es dilueixen en superpíxels i vectors de moviment: indicacions d'allà on cada imatge canvia o roman estàtica. En la instal·lació "El còdec dels vents", una sèrie de vídeos d'arbres bressolats pel vent són reproduïts simultàniament en seqüències amb igual o similar nombre de vectors de moviment. Sincronitzats d'aquesta manera, el vent que agita els arbres entre unes i altres pantalles sembla el mateix. Les corrents de l'atmosfera i l'ecologia de les imatges es troben, d'aquesta manera, en la vídeo-instal·lació, on una esfera transparent, recursivament introdueix en els vídeos la qüestió: On queda el vent entre imatges en circulació?

Abelardo Gil-Fournier

Como muda consonancia vibrante (2023-24)

Instal·lació multimèdia

La tècnica de Schlieren (impureses en alemany) ha permès des del segle XIX veure i fotografiar perturbacions òptiques mínimes com les causades per diferències de temperatura a l'aire d'una sala. Des de llavors ha estat emprada per visualitzar corrents d'aire i traçar els recorreguts en maquetes d'edificis, túnels de vent o imatges mèdiques. Coproduïda per la Fundació Cereales Antonino i Cinia i l'Acadèmia d'Arts Musicals i Escèniques de Praga, en col·laboració amb el Bòlit, la instal·lació -que pren el nom d'uns versos del poema "Schliere im Aug" de Paul Celan- presenta els elements que componen aquest mecanisme (miralls parabòlics, focus, lents i pantalles de projecció) en un espai obert al deambular dels visitants. En caminar entre les pantalles de seda i els tutors de bambú, el moviment dels cossos genera corrents que aquests mateixos dispositius visualitzen. Al mig, com una exhalació sostinguda en el temps, mirades i corrents d'aire -cos i imatge- es dissolen, com a "muda consonància vibrant".

Mireia c. Saladrigues

En suspensió / In suspension (2022)

Vídeo, 6'07"

En Suspensió és un vídeo-assaig breu que parteix d'un acte d'iconoclàstia que escampa una escultura renaixentista. També es basa en l'alliberament de partícules a l'aire, formant núvols invisibles de pols de marbre com a resultat d'aquest atac. El videotreball també s'aproxima a la impossibilitat de copsar aquests elements

minúsculs, malgrat que encara són roca i, com a tal, contenen memòria de matèria. *In Suspension* és un *spin-off* d'un projecte de recerca a llarg termini, que analitza la iconoclàstia des de la perspectiva dels nous materialismes. Per a la seva formalització, adapta instruments i metodologies de les disciplines de la geologia, la química, la restauració i la conservació alhora que concep noves estratègies participatives per entrevistar l'autor de l'atac a una escultura icònica de Florència.

Obres · Bòlit PouRodó

Fito Conesa

Anòxia. Un preludi constant (2023)

Vídeo cinemascop, 25'00"

Guanyador de la 9a Edició del Premi de Videocreació. Una coproducció entre Centres Territorials del Sistema Públic d'Equipaments d'Arts Visuals de Catalunya, Santa Mònica, el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i LOOP Barcelona. *Anòxia. Un preludi constant* és una òpera en tres moviments que proposa diferents acostaments a les problemàtiques actuals del mar Mediterrani. Per una banda, ens aproxima a la degeneració ecosistèmica i a l'ecocidi imminent; per un altre, ens dibuixa la xarxa de carreteres de pagament que els grans creuers tracen sobre les posidònies; finalment, també és un cant que interpel·la l'espectador i l'acosta a una situació present de conseqüències ja sabudes però mal gestionades.

Fito Conesa

Sinfonía para Rouyn-Noranda (2022)

Vídeo 4K, 12'34"

Col·lecció particular

Fito Conesa filma i compon per a Rouyn-Noranda, una ciutat industrial al nord del Quebec on durant els anys d'explotació del coure i l'or a la dècada dels anys vint va arribar a ser la capital administrativa d'aquella regió explotada per la mineria, explotada per la colonització i ignorant dels drets i els coneixements indígenes. Conesa es pregunta què caldria en alguns llocs per iniciar un nou començament, per esborrar les accions del passat i per inventar nous hàbits capaços del ressorgir d'una nova alegria.

Núria Merino***Les costes de l'aire (2024)***

24 il·lustracions. Impressions digitals

Les costes de l'aire interrelaciona la prosa i la poètica, les estampes i els contorns, els diagrames i els termes. Visualment, s'aproxima a la respiració des de la representació del cos que respira imaginat a partir de l'experiència física, des de l'espai en blanc en què les línies ressegueixen on es freqüen els cossos que respiren i el cos de l'aire, i des de la integració de conceptes i formes geomètriques. Textualment, desplega els pensaments, sensacions, sentiments i emocions que s'esdevenen en l'experiència subjectiva del respirar entre i amb altres respiracions, i tot seguit dona veu a l'aire.

Pep Vidal***It's easy to cross a border (if you are a cloud) (2022)***

Video 2K, 4'33"

It's easy to cross a border (if you are a cloud), és un vídeo de dos canals on es veu un núvol creuant la frontera franco-catalana (tant des de la perspectiva francesa com la catalana) seguint només les lleis de la termodinàmica. Una càmera està a la part espanyola. L'altra càmera està a la part francesa. Totes dues càmeres van enregistrar el mateix núvol al mateix temps amb plans en angle baix, com si estiguéssim estirats mirant cap al cel des de les dues parts de la frontera.

Pep Vidal***Blown tire (2017-2022)***

Roda de cotxe i pal

«Vaig trobar aquesta roda a la vorera d'una petita carretera a Texas, prop de la frontera amb Mèxic. Em va agradar perquè era evident que havia esclatat molt a prop d'on la vaig trobar i, després de molts quilòmetres en moviment, va morir allà. No sé exactament per què la vaig posar al maleter del meu cotxe. Més tard vaig moure la roda a Arizona, després a Carolina del Nord, després a Nova York, després a Amsterdam i després a Barcelona. En tots els casos, dins d'una caixa de plàstic. Em va semblar una paradoxa tots aquests nous quilòmetres que va fer, en avió o en cotxe. I em vaig preguntar, hi ha alguna possibilitat que pugui saber si la roda va fer més quilòmetres abans o després que jo la prenguéss?». (Pep Vidal)

Pep Vidal***Amazon Air (2022)***

Paper de bombolles, tinta i urna de plexiglàs. 22 parts: 13 x 13 x 13 cm/ urna.

«Vaig comprar un producte de cadascun dels 22 països on Amazon té magatzems. Cada producte tenia plàstic de bombolles per protegir-los. Després, vaig tallar petits trossos del plàstic de bombolles de cada producte, els vaig substituir per trossos de plàstic de bombolles de la mateixa forma i volum que vaig fer al meu estudi i vaig retornar els productes. Així, hi ha aquí una petita reunió de les singularitats de l'aire d'aquests països i, al mateix temps, hi ha petits trossos d'aire del meu estudi en magatzems de tots aquests països». (Pep Vidal)

Pep Vidal***Paris Air (2022)***

Paper de bombolles, tinta i urna de plexiglàs. 2 parts: 13 x 13 x 13 cm/ urna.

Vidal va recollir trossos d'emboïllat de bombolles, els va classificar basant-se en aspectes com el seu origen, el país d'on provenien, la botiga específica on es van trobar, o la persona que ho havia utilitzat per embolicar, i després els va posar en caixes d'acrílic. En aquest cas fa un joc tot evocant la cèlebre peça de Duchamp "Air de París" (1916-1964), un regal fet d'aire de París per al ric col·leccionista Walter Arensberg.

Pep Vidal***Very Ancient Air (2022)***

Pedra d'ambre i documents

Aquesta peça presenta la mesura precisa del volum d'aire contingut dins de bombolles provinents d'una pedra d'ambre amb més de cent milions d'anys d'antiguitat. «Aquí podem veure aire d'ara fa milions d'anys. L'aire va quedar confinat en aquesta gema d'ambre a l'era dels dinosaures. I encara està aquí. No és impressionant? Volia calcular totes les bombolles i saber quanta aire antic hi ha a dins. Després de mesurar 343 bombolles, el volum total és: $70.166 \text{ mm}^3 = 0,000070166 \text{ litres}$ ». (Pep Vidal)

Pep Vidal***Sobre l'efecte de l'altitud de l'atmosfera terrestre (2024)***

Pintura intervinguda

Treball d'investigació on, a partir dels elements de la pintura, s'intenta descriure què és el que succeeix en aquest quadre, és a dir, què ha passat meteorològicament i què passarà, així com intentar determinar on és possible que s'hagi pintat i quina hora del dia representa. És una interpretació d'algunes de les lleis físiques (i químiques, matemàtiques i botàniques) que l'observació detinguda d'un quadre ens pot oferir.

Obres · Bòlit StNicolau

Maria Arnal i Oriol Riverola (aka John Talabot)

L'aire canta: aria, 2021

Composició musical

*Aria** és una investigació i creació musical i sonora de Maria Arnal i John Talabot per al projecte *air/aria/aire* del pavelló de Catalunya a la Biennal de Venècia de 2021. És una ària polifònica que ens fa reflexionar sobre qui són els propietaris de l'aire i qui és el responsable de protegir-lo. La peça musical està formada per dades generades a les estacions de mesura de la contaminació de l'aire i de respiracions, veus, síl·labes, sospirs, textures de vents per donar vida a un recorregut conceptual on un ritme circular pren espai i forma.

*En italià significa "Aire" i, ahora, un gènere musical per a una veu.

Job Ramos

Intempèrie: L'aire com a contramotlle de totes les coses (2023-2024)

Instal·lació sonora, escultures, vídeos, i text

Aquesta proposta se situa dins un conjunt de treballs de l'artista que exploren la possibilitat d'estar a l'aire lliure. A través del so i del llenguatge, Job Ramos fa una intervenció que aborda l'inprensibilitat de l'aire, on tracta les resistències d'aquest a ser representat. Mitjançant un seguit d'instruccions, ens convida a explorar l'aire com a contramotlle fluctuant de totes les coses. L'aire com a contramotlle és un joc perceptiu que ens convida a desplegar una mirada a la inversa sobre el que ens envolta. «La propera vegada que estiguis a prop d'una altra persona, no li miris els ulls, no li miris la cara, tampoc les ondulacions dels cabells, centra l'observació en la

forma restant, el contramotlle que comença a l'extrem de la màniga dreta del jersei, en l'espai que s'inicia al límit del seu clatell» (Job Ramos). En paral·lel a aquest joc, ens trobem amb alguns rastres d'aquesta recerca, el que Ramos anomena "ocupacions de l'aire", on se superposa la intervenció escultòrica de caràcter mínim, amb el dibuix i la imatge en moviment. «L'aire com a contramotlle, entès com un índex que apunta cap a una certa vaguetat. Codificar allò restant d'allò manifest. Un tot excepte allò visible. Aquest tot no només entès com l'espai al voltant dels objectes o els cossos, sinó també com la veu que pensa, el cos que sent, allà on roman el que és estrany; i el jo que dubta, enmig d'aquesta estranyesa, si hi és o si ja no» (Job Ramos).

PROGRAMA PÚBLIC:

16 de febrer a les 19h / Bòlit_LaRambla / Bòlit_PouRodó / Bòlit_StNicolau:
Inauguració.

Dissabte 24 de febrer a les 12h / Cinema Truffaut:

Projecció de la trilogia *Anoxia* (2023), *Sinfonía para Rouyn-Noranda* (2022) i *Helicon* (2019).

Amb la presentació de Fito Conesa i la performance de la soprano Claudia Schneider.

Col·labora: Cinema Truffaut

Divendres 1 de març a les 19h / Bòlit_LaRambla / Bòlit_PouRodó / Bòlit_StNicolau:

Visita comentada a "Apories sobre l'aire"

Amb Olga Subirós i Ingrid Guardiola

Divendres 22 de març de 10 a 14h / Sala de Graus de la UdG, Facultat de Lletres:

Seminari "Apories sobre l'aire"

Amb: Ingrid Guardiola, Blanca Pujals, Laia Romero, Olga Subirós, Pep Vidal.

18:30h / CC La Mercè

Amb: Abelardo Gil Fournier i Jussi Parikka

Divendres 5 d'abril tot el dia / Espai Cràter d'Olot:

Seminari “Pintura, color, visió i paisatge”

Amb Jordi Morell, Toni Arola, Àlex Nogué, Míriam Garcia, Lucas Perfés, Ariadna Rodríguez, Iñaki Álvarez, Laura Puigbert.

Coordinat per l'Observatori del Paisatge i amb la col·laboració de la Fundació Fita.

22-25 d'abril

Lliçons Ferrater Mora amb el filòsof Achille Mbembe

Col·laboren: UdG, Càtedra Ferrater Mora, CC La Mercè

Dissabte 13 d'abril a les 12h-14h / Bòlit_PouRodó

“Respiratorium”. Taller lúdico-experimental per a famílies.

Activitat dinamitzada per Eurisca

Divendres 26 d'abril a les 19h / itinerari, de la Catedral al Bòlit_StNicolau

Performance “Eco” amb Maria Arnal

Recorregut meditatiu per tres acústiques de Girona

Col·laboren: El capítol de la Catedral i el Museu d'Història de Girona.

Divendres 3 de maig a les 19h / Llibreria 22:

Presentació de Núria Merino de “Les costes de l'aire”

Aparador La 22

Col·labora: Llibreria 22

Divendres 10 de maig a les 19h / Bòlit_LaRambla / Bòlit_PouRodó / Bòlit_StNicolau

Visita comentada a “Apories sobre l'aire” i presentació de la publicació “Apories sobre l'aire”.

Amb Olga Subirós i Ingrid Guardiola

11.4 PETROMASCULINITATS (itinerància)

Cabosanroque, Andrés Hispano, Fèlix Pérez-Hita i Cara Daggett

Comissariat: Arnau Horta

Del dissabte 23 de març al 21 d'abril del 2024

Sala Trinitaris, Vilafranca del Penedès

Galeria fotogràfica:

<https://www.flickr.com/photos/bolitgirona/albums/72177720296447941/>

Entrevista als artistes: <https://www.youtube.com/watch?v=kh9qBuK0Zs0>

Full de sala: <https://web.girona.cat/documents/20147/10808186/Full-sala-Bolit-2021-Petromasculinitats.pdf>

“Petromasculinitats” pren el títol del concepte que la professora de ciències polítiques Cara Daggett proposa i desenvolupa al seu article “Petro-masculinity: Fossil Fuels and Authoritarian Desire”. Tal com posa de manifest el diagrama que Daggett ha creat especialment per a aquesta exposició, el conjunt de qüestions que giren al voltant d'aquest concepte és molt ampli i s'estén a través d'un complex entramat de connexions i correspondències. El petroli no només representa la base de l'anomenat “capitalisme fòssil”, sinó que també ha contribuït històricament a crear una sèrie d'identitats i imaginaris masculins que molt sovint es tradueixen en manifestacions i pràctiques de caràcter autoritari. Des del moment de l'extracció del subsol terrestre fins a la combustió, passant per la distribució i comercialització, el petroli està directament relacionat amb diverses formes de violència. Més enllà dels imaginaris testosterònics de determinades subcultures de l'automobilisme i el motor, la petjada de la petromasculinitat s'identifica en l'àmbit de la geopolítica, l'economia, la indústria, el treball, la cultura, el clima o el gènere. Aquesta exposició vol posar paraules, imatges i sons a la noció de petromasculinitat i presentar-la com una mirada crítica que resulta molt útil i oportuna en el context de l'actual crisi ecosocial.

Cabosanroque

Petrotuning (2021), instal·lació

L'Auto-Tune és un efecte digital que s'utilitza per modificar la tonalitat de la veu i que s'ha convertit en una de les principals senyes sonores del trap i altres subgèneres de la música urbana contemporània. Aquest efecte, del qual es deriva una forma de performativitat vocal radicalment nova, manté una insospitada relació amb el petroli. Andy Hildebrand va inventar l'Auto-Tune a finals de la dècada dels noranta, aplicant els coneixements que havia adquirit com a especialista en tècniques de prospecció geofísica per a la indústria petroquímica. Mitjançant l'ús d'explosius i micròfons subterranis, Hildebrand podia determinar la ubicació dels jaciments de petroli i el lloc exacte on calia perforar per procedir a l'extracció. Partint d'aquesta curiosa relació genealògica entre l'Auto-Tune i el petroli, la instal·lació “Petrotuning” examina la dimensió sonora i eroticosensual de la petromasculinitat. Tant l'automòbil com la

motocicleta han participat tradicionalment d'un imaginari eminentment masculí en què el vehicle es converteix en un apèndix mecànic del cos del conductor. El tub d'escapament, per la seva banda, funciona sovint com un dispositiu de territorialització sonora i una tecnologia ventríloqua a través de la qual el conductor pot executar una inflamada afirmació de la seva masculinitat sense haver de recórrer a la paraula. Els dipòsits de benzina i els tubs d'escapament que formen part de l'obra "Petrotuning" recorden les formes voluptuoses dels òrgans sexuals i, al seu torn, suggereixen el caràcter sagrat de les relíquies i les icones religioses. Aquesta ambigüitat formal i iconogràfica reforça la inquietant dimensió sonora d'aquesta instal·lació que apel·la a les profundes contradiccions de la nostra societat petrodependent.

Andrés Hispano, Fèlix Pérez-Hita

***Petrofanàtics* (2021), 20'**

"L'automòbil ha arribat i gairebé totes les coses canviaran a causa de tot allò que l'acompanyarà en el futur. Canviaran les guerres i canviarà la pau. Fins i tot la forma de pensar de la gent canviarà d'una manera subtil a causa de l'automòbil". Són les paraules de l'inventor i empresari Eugene Morgan, interpretat per Joseph Cotten, en una escena de la pel·lícula *The Magnificent Ambersons*, dirigida per Orson Welles l'any 1942. Adreçades als comensals d'un sopar de l'alta societat a la Minneapolis de finals del segle XIX, les reflexions de Morgan anticipen els efectes de l'"automobilització" del món, un procés de transformació planetari que s'ha produït en paral·lel i de forma articulada amb l'expansió del model capitalista i la globalització. Més enllà de contribuir de forma substancial a la transformació material del món i a l'avanç de l'antropocè i el capitalocè, l'automòbil també ha transformat, efectivament, la mentalitat de les persones. A més de l'economia política dels combustibles fòssils, assenyala Cara Daggett al seu article dedicat a la petromasculinitat, també és important entendre les seves dimensions psicoafectives; parant atenció als desitjos, les angoixes i les inseguretats (vinculades molt sovint a qüestions relacionades amb el gènere) d'aquelles persones i grups amb una identitat lligada a les petrocultures. Realitzat a partir de fragments audiovisuals procedents de pel·lícules, sèries, documentals, videoclips i altres materials obtinguts d'Internet, el videoassaig "Petrofanàtics" examina la dimensió psicoafectiva de la petromasculinitat i presenta l'automòbil com una pròtesi identitària al servei d'una inflamada i prepotent performativitat masculina.

11.5 MÉS LLOC PER A LA FOSCA (Itinerància)

Maddi Barber, Pilar Codony, Mireia Coromina, Alba G. Corral, Alba Lombardía i Carles Viarnès

Comissària: Elvira Prado-Fabregat

Del 20 d'abril al 9 de juny del 2024

Museu de l'Escala

Galeria fotogràfica:

<https://www.flickr.com/photos/bolitgirona/albums/72177720308320794/>

Entrevista comissarial: <https://www.youtube.com/watch?v=vBpJ398Lb3k>

Full de sala: <https://web.girona.cat/documents/20147/10808186/Full-sala-Bolit-2023-mesllocperalafosca.pdf>

Solitud reflecteix la tensió d'una lluita somorta per redefinir el relat de la natura. Aquesta exposició proposa una lectura ecocrítica de la novel·la i estableix un diàleg entre l'univers mític, literari i visual, creat per Víctor Català/Caterina Albert i artistes contemporànies de diferents disciplines. A banda d'explorar altres aspectes de la natura a *Solitud*, part del contingut de l'exposició posa el focus en l'imaginari gòtic lligat al folklore i a la idea del sublim —la natura més feréstega—, des d'on l'autora qüestiona les “idees velles” que engrillonen les subalternitats de la dona i la natura. Per a Caterina Albert, la investigació ficcional era un eix vital. I no hi ha cap altra ficció més engolidora, més inabastable, que la de la natura. Hem mirat d'explicar-la a través de mites i d'hipòtesis científiques, que hem revisat i desconstruït incansablement. Hi hem dedicat segles d'esforços analítics i sintètics. Però la (resta de la) natura sempre s'acaba rebel·lant contra les lleis que li anem descobrint. Ens entestem a desxifrar-la —traduir allò que ens permet en xifres i jocs de xifres—, recrear-la, arbitrar-la, però una mena de sornegueria còsmica plana sobre nosaltres. Sovint ens acaba contradient encara un altre cop. Tampoc no sabem ben bé què fer-ne, d'aquesta mà de xifres. Al final, sempre guanya el verb. El relat que lliga fórmules i hipòtesis, fets més o menys (im)probables i fantasia. Som física. Som química. Som biologia. Som matèria mesurable, radiografiable, però si hi ha una força que tingui la capacitat d'acabar capgirant —encara que sigui temporalment— “la realitat” és la fantasia.

En aquest període de la història de la Terra conviuen el moment àlgid de l'esclat tecnològic i científic —del domini de la natura— i una crisi ecològica que travessa les tres capes de la biosfera. *Apoteosi i destrucció*. Des que vam passar de ser éssers únicament *sintents* a ser *sapiens* que part de la nostra supervivència depèn de saber llegir el món. Però l'entropia —el desordre— de la ficciosfera no para de créixer. Les lectures són cada cop més feixugues. L'esforç analític que se'ns demana és gegantí. Tot són lectures i relectures. Tot és descodificar i codificar. Aprendre a llegir múltiples llenguatges. Trobar la lectura adequada. La ficció justa. I, com diu Donna Haraway, en aquest joc de lectures, ens hi va la supervivència.

L'exposició «Més lloc per a la fosca» forma part d'un projecte transversal d'investigació i creació i és una coproducció del Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona, el Museu de la Vida Rural i el Museu de l'Escala.

Maddi Barber

***Ángulo agudo* (2023)**

Instal·lació amb dos vídeos, 9/16

Vídeo 1: 4 min-loop

1. M puja a Larrogain, un roquís de la serra de Labia que separa les valls navarreses d'Erroibar i Artzibar, per buscar un determinat insecte.
2. La càmera del mòbil de M filma de prop diferents trobades amb insectes durant uns mesos. Dos gestos aparentment oposats (un cap a dalt i l'altre cap a baix) s'entrellacen en un espai sonor compartit.

Mireia Corominas

***Eixint de l'ombra* (2023)**

Instal·lació

Artefactes lumínics que sorgeixen de l'obra plàstica de Caterina Albert (Víctor Català), del material fotogràfic familiar de l'Arxiu Víctor Català de l'Escala i també de la capacitat visual de la seva escriptura. Un mosaic d'ombres que rememora les imatges dels dispositius òptics, fotogràfics i precinematogràfics del segle XIX. Fragments de representacions amplificades i distorsionades a través de la projecció de la seva ombra.

Alba G. Corral

Emergir (2023)

Art digital

L'imaginari visual de *Solitud* i de l'obra plàstica de Caterina Albert es recodifiquen per tornar a emergir en llenguatge digital. De la tinta i el carbonet que convertien les idees en matèria perdurable, en sorgeix una nova transformació, que continua transferint vida a un univers —el de Víctor Català— encara en expansió.

Alba Lombardía, Pilar Codony***Zoé (2023)***

Vídeo: 18 min-loop

CRÈDITS. Direcció de fotografia: Daniel Lacasa; so: Pere Coma; muntatge i postproducció: Federico Delpero Béjar

Música: "In tabla", Octavi Rumbau, 2014; "Trilogie de la mort", Eliane Radigue, 1980

Les bèsties ens miren i els seus ulls ens recorden que no som gaire lluny d'allò que anomenem natura. A través de diferents espècies d'animals salvatges i domèstics del Pla de l'Estany, text i imatge exploren el distanciament entre humà i no humà i l'enyorança que pot néixer d'un encreuament de mirades.

Carles Viarnès***TransMut (2023)***

Instal·lació sonora

Tres àrees entrelligades, compostes de diversos altaveus cadascuna, dibuixen un recorregut i transmuten el paisatge sonor de *Solitud*. Les especulacions acústiques de la instal·lació parteixen de tonades de l'arxiu Càntut, relacionades amb el contingut de la novel·la, i dialoguen amb l'univers sonor de la proposta escènica de "Més lloc per a la fosca".

*Els exemplars de *Solitud* intervinguts pertanyen a la darrera edició, publicada per Edicions 62 el 2020.

*Els dibuixos del mural pertanyen a una edició de *Solitud* de 1961 i són obra d'Alexandre Coll Blanch.

11.6 BÒLIT MENTOR: ATLES, MAPA DE MAPES

Bòlit_PouRodó

Del 25 de maig al 23 de juny de 2024

Inauguració, dissabte 25 de maig a les 12h

Comissària: **Clara Garí**

Artistes: **Col·lectiu Última Vèrtebra (Anna Garreta i Quim Vilagrà)**, la il·lustradora **Nirvana Jiménez** i la cantant **Paula Grande**

Galeria fotogràfica:

<https://www.flickr.com/photos/bolitagirona/albums/72177720317423967>

Entrevista comissarial: <https://www.youtube.com/watch?v=bluhSCYqrfY>

Llibret de l'exposició. <https://web.girona.cat/documents/20147/10808186/Llibret-bolitMentor2024.pdf>

Avui, en primera instància, un mapa és un gràfic en suport de paper o digital, que representa el territori fent figurar de manera suposadament objectiva el nivell de la terra sobre el mar, les aigües superficials, les vies de comunicació (principalment les transitables amb vehicles de rodes) i els topònims més importants de les ciutats i pobles o dels elements naturals. Un mapa però, és molt més que això. El mapa gràfic és un punt de partida i una eina extraordinària que anuncia l'inici. De tornada del viatge, els nostres mapes ja no són gràfiques bidimensionals: són cançons, paraules, dibuixos, gestos, traces al terra, mans assenyalant les estrelles, llibretes plenes de notes. Mapes que se semblen més a un cos que a un plànol. Aquesta proposta busca explorar i donar a conèixer, no terres remotes sinó l'entorn més immediat, anar de viatge a casa i tornar més ric, capaç de crear un mapa amb moltes dimensions. Busca ajudar els joves i les artistes que hi participen, a repoblar i habitar més intensament el lloc que ocupen a la seva terra. Ho fa amb una vessant educativa que posa l'accent sobre la urgència de conèixer i de cuidar les nostres terres, les nostres aigües, els nostres animals domèstics i salvatges, els nostres camins. I sobre la urgència de crear una "nostredat" menys centrada en els humans.

Els mapes de la nostra recerca hauran de cartografiar la terra i totes les aigües (les superficials i les subterrànies) i també donar testimoni dels éssers vius que les beuen, les gaudeixen, les absorbeixen. Els mapes per tant, donaran testimoni dels **animals, les plantes i les persones** amb les seves estructures de producció, d'habitatge, de jardineria, de creativitat i d'oci. I ho faran com fa el bon dibuix:

delimitant, suprimint tot allò que no és necessari per a la descripció i l'expressió del que és essencial en el "dir". Hem decidit acordar especial importància als objectes, tant a les **eines** (eines de geolocalització i cartografia, aparells de fotografia i vídeo) com als **objectes de valor simbòlic** per la transmissió de significats. També donarem importància a les **fonts sonores** (testimonis enregistrats, llenguatge, paisatges sonors, comunicació animal). **La maleta** és l'objecte dels objectes: contenidor de tot el que acumulem, escollim i recollim te el segell d'allò transmissible i per tant te el poder de fer viatjar els objectes i de donar-los a compartit als estudiants dels tres instituts. **L'exploració te per objectiu la creació de mapes conjunts i mapes específics de cada zona.**

El calendari ha estat el següent:

- Novembre 2023: inici del projecte.
- Desembre 2023: inici de la residència a les aules i presentació al Cinema Truffaut.
- Gener 2024-març 2024: Residència als instituts.
- Abril 2024-maig 2024: Preparació exposició.
- Juny 2024: Exposició al Bòlit.

Nirvana Jiménez

Institut Santiago Sobrequés de Girona

Proposta principal: Llenguatges visuals, mapes visuals. Nirvana Jiménez va incentivar i va canalitzar la voluntat de resignificar el trajecte quotidià. El camí que els estudiants fan a diari d'anada i tornada de casa a l'Institut. La seva proposta va ser titulada "Som com mirem" . A l'aula es van treballar les emocions en una revisió diària plasmada en instantànies i el recorregut de casa a l'escola.

Col·lectiu Última Vértebra

Institut Carles Rahola, Girona

Proposta principal: Llenguatges escènics

El col·lectiu Última Vértebra te experiència en actes escèniques i també en el treball educatiu, per la qual cosa va poder fer ús d'aquests recursos i portar els estudiants cap a realitzacions creatives molt ben recolzades (com a treballs a l'aula) i expressades després en resultats materials.

Paula Grande

Institut Brugulat de Banyoles

Proposta principal: mapes sonors

A l'Institut Brugulat es va treballar amb un grup d'11 alumnes (10 noies i un noi) de Batxillerat Artístic. Destaco la dificultat que van tenir els alumnes per desenvolupar creacions de llenguatges sonors ja que ells es consideren – encara – artistes plàstics i no artistes escènics. Les etiquetes perviuen però la Paula va saber portar la dinàmica i plantejar activitats que a partir de la imatge van dur els alumnes a descobrir també les possibilitats sonores de la seva creativitat. La imatge del so es va convertir en el tema principal d'aquesta proposta de la Paula, i la seva millor eina va ser la partitura: cartrons perforats que feien funcionar caixes de música amb melodies gràfiques, una troballa excepcional.

11.7 VACANCES AMB FRANCO: ELS MEUS ESTIUS A L'ESPANYA FRANQUISTA

Del 7 de juny al 6 d'octubre del 2024

Bòlit_StNicolau

Una idea de: Monika Anselment

Comissària: Cristina Masanés

Artistes: Monika Anselment, Denys Blacker, Christophe Otto, Annette Riemann, Tom Theunissen, Stefanie Unruh, Ulrike Weiss, Jörg Zimmer.

Una coproducció de: Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona i Museu de l'Empordà
Galeria fotogràfica:

<https://www.flickr.com/photos/bolitgirona/albums/72177720317664198/>

Entrevista comissarial: <https://www.youtube.com/watch?v=1EqRR2vdpZc>

Llibret: <https://web.girona.cat/documents/20147/10808186/Llibret-Bolit-2024-vacancesambfranco.pdf>

La guerra civil espanyola (1936-1939) va suposar la mort d'entre 400.000 i 700.000 persones, segons diferents historiadors, a les quals caldria sumar-hi unes 50.000 morts posteriors a la guerra a causa de la repressió franquista. La guerra va donar la victòria al dictador Francisco Franco i al feixisme. Encara que hi va haver plans per derrocar a Franco i retornar a la democràcia a Espanya, aquests plans es van

abandonar quan, durant la Guerra Freda, el món es va escindir entre l'Est i l'Oest i Franco, estratègicament, va buscar la protecció d'Estats Units cedint diferents bases militars geoestratègiques.

A Espanya, el turisme va començar a desenvolupar-se al final del segle dinou, però va ser als anys seixanta que es va manifestar de forma massiva a tots els països del Mediterrani nord. La diferència entre la riquesa dels països "del nord" i la dels països del "sud", va anar augmentant. Espanya va escollir el turisme. Segons Joan Buades: «El franquisme es va salvar pel turisme. El nivell de vida de la classe treballadora fins ben entrat als anys 50 era més baix que els anys de la República. L'Espanya franquista se'n surt perquè fa cas als americans que els diuen que s'obrin al turisme i deixin sortir cap a la migració tothom que vulgui. Llavors, Espanya es va buidar de pobres, anant cap al nord o la Mediterrània. En el cas de les Illes o el sud del País Valencià, el que van fer va ser omplir-los de llocs de treball turístic. Són, encara a dia d'avui, els més barats del mercat. Si treballes en turisme, és on menys guanyaràs de tota l'economia legal. Es va crear un model productiu que era extraordinàriament barat, però que permetia extreure el màxim rendiment a uns pocs. Després ho portaven a paradisos fiscals. Seguim aquí.»

El turisme formava part del *desarrollismo* franquista. El règim franquista va promoure una imatge homogènia del país, reduint la diversitat de les regions a un folklore uniforme (platja, paella, toros, flamenco i altres), el que feia encara més difícil pels turistes de percebre les circumstàncies politico-socials de manera diferenciada. A més els/les turistes feien d'ambaixadors d'una imatge positiva d'Espanya explicant les seves bones experiències durant les vacances, tot velant la realitat opressiva i d'aquesta manera contribuir a una rehabilitació de la dictadura a nivell internacional.

No s'ha d'oblidar que fins el 1974 el franquisme va estar executant penes de mort. Però en aquell context, era possible percebre la dictadura com a dictadura? I com es reflecteix aquesta percepció en les obres dels artistes que van passar les vacances amb les seves famílies a Espanya com a turistes de l'època? Com van percebre la dictadura i les seves repercussions al dia a dia de la gent amb els quals van tenir contacte o a les seves mateixes vacances? Totes aquestes preguntes ens acosten a la post memòria, un element important per tota cultura del record que vulgui excavar cap el passat, travessar les capes necessàries, i instal·lar-se en la memòria

democràtica des d'aquest diàleg. Mirar al passat també ens serveix per entendre el present, la crisi econòmica i cultural (pèrdua de memòria col·lectiva, transformació urbanística, empobriment de la població, fracturació de les comunitats...) a la qual convida el turisme de masses quan esdevé el principal sosteniment econòmic d'una zona o d'un país.

El Bòlit i el Museu de l'Empordà han fet una convocatòria pública per recollir aquells testimonis d'artistes que van ser turistes a l'època franquista. Dels projectes rebuts se n'han escollit els següents:

Denys Blacker amb "Sota la sorra" ha viatjat fins a l'Escala i Sant Martí d'Empúries a través de la performance en el propi lloc. **Monika Anselment** amb "No cantis cançons de protesta aquí. Hi passa el sender de la Guàrdia Civil. Canta al mar, a la barqueta", "Nenes, mireu, aquesta és la finca d'un amic d'en Franco", "¿Por qué no comprendo...?", "¡Más árboles, más agua!" revisita Llançà a través de les pel·lícules domèstiques d'aquella època, l'Espanya que s'hi entreveu, Garbet, la casa dels Mateu i les cançons protesta que va aprendre. **Annette Riemann i Tom Theunissen** van fins a les runes de la Colònia Penitenciària de La Sabina, a Formentera on, entre 1941 i 1942 van morir-hi 58 persones. **Stefanie Unruh** indaga en les fotografies turístiques de Josep Planas per parlar de la història de la guerra civil espanyola i dels emigrants alemanys a Mallorca els anys trenta. **Ulrike Weiss** recupera les seves vacances del 1974-76, durant l'últim franquisme, per analitzar les diferències culturals entre les dones d'una Alemanya que vivia el moviment hippy, i una Espanya enclaustrada en el nacional-catolicisme. **Christophe Otto**, a partir de les seves vacances a Andalusia durant la seva infància, treballa a partir de deu testimonis per copsar les divergències de punts de vista en un mateix indret. Finalment, **Jörg Zimmer** amb "Never again will a single story be told as though it were the only one" s'endinsa en un periple de dues dècades, primer en les vacances dels seus pares dels anys cinquanta al sud d'Espanya, una dècada després els estius van ser a Menorca, on els mites illencs i els de la infància es confonien en una felicitat privada, d'esquenes a la realitat política del lloc.

PROGRAMA PÚBLIC:

31 de maig. Inauguració Bòlit

“Vacances amb Franco”

Coproducció: Museu de l'Empordà, Bòlit.

Comissariada per Cristina Masanés.

Una idea de Monika Anselment.

Amb la participació de: Monika Anselment, Denys Blacker, Christophe Otto, Annette Riemann, Tom Theunissen, Stefanie Unruh, Ulrike Weiss, Jörg Zimmer.

1 de juny. Inauguració Museu de l'Empordà

Taula rodona “Vacances amb Franco”

Amb Monika Anselment, Denys Blacker, Christophe Otto, Annette Riemann, Tom Theunissen, Stefanie Unruh, Ulrike Weiss, Jörg Zimmer.

Divendres 14 de juny

Bòlit_StNicolau

Visita comentada a “Vacances amb Franco”

Amb Cristina Masanés

15 de juny / 12h

“Sota la sorra” amb Denys Blacker (performance-itinerari)

Durada variable. Aproximadament una hora.

Lloc: Escullera de la platja de Sant Martí d'Empúries. Itinerari.

“Sota la Sorra” és una performance-itinerari que s'inicia a l'Escullera (s. II a.C.) a la platja de Sant Martí d'Empúries i acaba al mig del jaciment arqueològic d'Empúries a les excavacions recents a les àrees portuàries de l'antiga Empúries, a la vora de l'antic temple de Demèter (s. VI aC). Els records de l'artista de les vacances que va fer als anys seixanta amb la seva família donaran forma a les accions a mesura que progressi la caminada, comentant temes com la llibertat d'expressió, la fiabilitat de la memòria, els efectes del turisme en la paisatge, l'ecologia, el consumisme i la industrialització.

Dijous 20 de juny / 19h

Toni Sala: *Una família*. Lectura i comentari del llibre amb l'autor

Biblioteca de Figueres

Divendres 13 de setembre / 19h

Bòlit_StNicolau

Visita comentada a “Vacances amb Franco”

Amb Cristina Masanés

CICLE “GEOGRAFIES SACRIFICIALS”

Divendres 20 de setembre / 19h

Conferència “El turisme a Espanya: de invenció franquista a l'impacte ambiental”

Amb Joan Buades (escriptor i investigador)

CICLE “GEOGRAFIES SACRIFICIALS”

Dijous 26 de setembre

Diàleg “Zones de sacrifici”

Amb Ruben Wagensberg (activista social) i Irra Rodríguez-Giralt (sociòleg).

Programa públic de “Vacances amb Franco” i “Forats per a fer un rèquiem”

ITINERÀNCIA: l'exposició “Vacances amb Franco” itinerarà al MEK (Museu de les cultures europees) de Berlín el juny del 2025. També s'està gestionant la itinerància a Dresden i Frankfurt.

11.8. FORATS PER A FER UN RÈQUIEM

Bòlit_LaRambla

Del 7 de juny al 13 d'octubre del 2024

Artista: cabosanroque, Miquel Garcia

Comissàries: Ingrid Guardiola, Meritxell Ferrer

Agraïments / col·laboracions:

Ajuntament de Celrà, Ajuntament de Sarrià de Ter, Ajuntament de L'Escala, Ajuntament de Sant Gregori, Ajuntament de Garrigoles, Ajuntament de Sant Martí de Llémna, Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor, Ajuntament de Bolvir, Ajuntament de Viladrau, Memorial democràtic, Consell Comarcal del Pla de l'Estany, Arxiu Històric de Girona, Arxiu Municipal de Girona, Revista de Girona, Joan Plà, Queralt Solé, Jordi Murillo, Associació Pro-Memòria als Immolats per la Llibertat a Catalunya, Cementiris de Barcelona, IHR Word i CNT de l'Hospitalet del Llobregat.

Galeria fotogràfica:

<https://www.flickr.com/photos/bolitgirona/albums/72177720317995043>

Entrevista als artistes: <https://www.youtube.com/watch?v=0scmn66EBvk>

Full de sala: <https://web.girona.cat/documents/20147/10808186/Fds-Bolit-2024-Forats.pdf>

Cabosanroque

22 forats per a fer un rèquiem (2024), instal·lació multimèdia

El 1958, a conseqüència de la imminent inauguració del Valle de los Caídos (pel 20è aniversari de la fi de la guerra), el règim va demanar als governs civils la localització de restes inhumades irregularment durant la guerra. L'èpica del relat i la mesura del mausoleu exigien molts més cossos dels que s'havien enterrat per voluntat de les famílies dels caiguts del bàndol nacional. El 26 de març de 1959, tres camions carregats amb les restes de 159 combatents republicans no identificats sortien de Girona en direcció al Valle de los Caídos. Les seves restes s'havien exhumat de 22 fosses de diferents poblacions de la província. Actualment, a causa de la humitat, les restes s'han fos amb els fonaments deficients de l'edifici, amb el que probablement mai s'arribi a recuperar el nom de cap dels que van viatjar en aquests 3 camions.

“Forats” és un oratori contemporani que visualitza i dona cos sonor i visual a l'esvaïment d'aquests 159 noms, una instal·lació audiovisual interactiva que es construeix a partir de dues representacions complementàries sobre el silenci contingut dins de forats excavats a terra el nombre dels quals canvia en funció del lloc on s'emplaça la instal·lació. 11 notes, corresponents al pes de la terra de cada forat. 11 blocs de terra pengen dins de l'espai expositiu d'una estructura en el sostre. El pes de la terra extreta d'un forat i penjada d'una corda metàl·lica, genera una tensió sobre aquesta, i per tant una nota concreta. Cada corda emet una nota diferent des d'altaveus situats en el zenit de cada corda. Les cordes vibren per inducció magnètica i s'il·luminen zenitalment sobre els blocs de terra per a evidenciar la composició. Aquesta part de la instal·lació és una composició tancada, no interactiva, amb forma musical d'oratori. Només el públic amb els seus moviments pot fer visibles els forats i intervenir sonorament sobre aquest oratori. L'obra, es presenta parcialment acabada i cada individu la completa amb el seu

moviment. D'aquesta manera s'estableix una comunicació entre el públic i l'obra que emfatitza el caràcter compartit de la memòria democràtica.

L'afusellament i enterrament en la fossa comuna separa el nom del cos, esborra la seva identitat. El seu posterior trasllat i inhumació a la cripta del Valle, acaba per esborrar el límit físic de cada cos, en fondre's amb el cos contigu i amb els fonaments en descomposició, i a més elimina definitivament la possibilitat d'associar un nom a qualsevol dels 159 cossos. No podem retornar els noms a aquests fragments de cossos, no podem nomenar-los. Un oratori laic davant la impossibilitat de recuperar un sol nom, un oratori per vetllar-los.

Miquel Garcia

Exhumació #3 (2024), pintura, vídeo 6'

L'artista reflexiona sobre les fosses comunes, així com sobre els camps de concentració. Garcia posa l'accent en els protocols visuals, en el format llista, en tots aquells codis que s'organitzen al voltant de la barbàrie. A la primera "exhumació" que Miquel Garcia va fer el 2021 presentava una llista amb registres de 5080 persones enterrades a fosses durant el franquisme al País Valencià. La llista ha estat intervinguda amb una pintura negra que n'impedeix la lectura i desapareix en fregar la pintura amb la mà. Familiars de les víctimes van realitzar l'acció de fregar la pintura amb la mà, revelant-ne el contingut i permetent-ne la lectura. Reivindicant-ne la memòria, mitjançant un acte de dignitat amb la calor humana de la pell. Miquel Garcia farà una nova exhumació ("Exhumació n.3") treballant amb les llistes del comboi del 26 de març de 1959.

PROGRAMA PÚBLIC:

7 de juny inauguració "Forats per fer un rèquiem"

Cabosanroque i Miquel Garcia

Col·laboració: Memorial democràtic.

CICLE "GEOGRAFIES SACRIFICIALS" (3 sessions)

Divendres 20 de setembre / 19h

Conferència "El turisme a Espanya: de invenció franquista a l'impacte ambiental" amb Joan Buades (escriptor i investigador)

“El 1951 arribava el turista un milió a territori espanyol. El mateix any, ho feia també el primer ambaixador dels Estats Units. Començava així una aliança entre turisme, franquisme i capitalisme que arriba fins avui”, diu Cristina Masanés. Joan Buades, investigador i professor especialitzat en recerca sobre turisme, globalització i canvi climàtic, té clar que al Franquisme el va salvar el turisme. A Catalunya tenim 3,4 turistes per habitant i any, tres vegades més que a França, un model econòmic (molt vinculat als paradisos fiscals) que acaba en pobresa. Un model que, alhora, contribueix a agreujar la crisi climàtica i el risc de sequera. En aquesta conferència, s’ha parlat de tots aquests temes i s’ha posat en comú si existeixen models alternatius o com tenir una economia més pròspera, socialment justa i ecològicament assenyada. Buades és investigador i professor especialitzat en recerca sobre turisme, globalització i canvi climàtic. Ha escrit llibres d’assaig divulgatiu com *Do not disturb Barceló*. *Viaje a las entrañas del imperio turístico* (Icaria, 2009) i *Exportando paraísos. La colonización turística del planeta* (La Lucerna, 2006), entre d’altres; va ser diputat al Parlament de les Illes Balears (1999-2003) per Els Verds d’Eivissa on va impulsar l’Ecotaxa.

Dijous 26 de setembre

Diàleg “Zones de sacrifici” amb Ruben Wagensberg (activista social) i Irra Rodríguez-Giralt (sociòleg).

“Zona de sacrifici” és el terme per caracteritzar una regió geogràfica que ha estat subjecta a dany mediambiental o a falta d’inversió econòmica. Segons analistes acadèmics, correspon a zones vinculades amb comunitats d’ingressos baixos i sovint racialitzades que suporten, més que d’altres, aquests efectes ambientals relacionats amb la contaminació, els residus tòxics i la indústria pesada. Les zones de sacrifici generen pobresa a llarg termini i una situació d’exclusió social.

L’origen del terme es va produir durant la Guerra Freda i en relació amb la pluja radioactiva, cosa que ens remet al Txernòbil descrit per Svetlana Aleksievich; però avui en dia podríem parlar d’altres zones de sacrifici on es tracten les vides, humanes i no humanes, com a zones d’exclusió, residuals, tal com trobem amb les granges industrials o els camps de refugiats. En vam parlar amb Ruben Wagensberg, activista i portaveu de “Casa nostra, casa vostra”, que ha treballat en camps de refugiats a l’Afganistan, Ucraïna, l’Iraq, Síria o Grècia i amb el científic

social Irra Rodríguez-Giralt, expert en desastres, que ha treballat amb comunitats afectades per processos de contaminació lenta o crònica a Catalunya i Xile.

Dijous 3 d'octubre

Conferència: “De tomba a refugi: viure emboscats”

Amb Joan Nogué (Catedràtic de Geografia Humana) i Maxi Fuentes (Doctor en Història contemporània).

Amb la col·laboració de la Càtedra Walter Benjamin i la Càtedra del Bosc.

Programa públic de “22 forats per fer un rèquiem”

El bosc és un dels elements del paisatge més interessants pel fet de tenir una història caracteritzada des dels seus orígens per una profunda dualitat. Les seves dimensions materials i espirituals, tangibles i intangibles, reals i simbòliques, es barregen i s'interrelacionen una i altra vegada al llarg dels segles. Maxi Fuentes va parlar sobre com els emboscats, els exiliats i els refugiats van ser, i continuen sent, una expressió fonamental de les guerres civils i els processos socials i polítics traumàtics. Són figures que ens permeten pensar el bosc com a espai de lluita política i escenari de mort, vida i refugi. Les dues guerres mundials, la guerra civil espanyola, i tots els conflictes posteriors a 1945 així ho demostren. Joan Nogué va esbossar una sintètica evolució històrica del bosc i mostrarà com, paradoxalment, avui dia, confinat progressivament per l'extensió de les terres de cultiu a les àrees més marginals del territori, el bosc ha tornat a convertir-se en el paisatge refugi que ja havia estat.

11.9. L'IDIOTA

Bòlit_PouRodó

Del 5 de juliol al 13 d'octubre

Comissariat: Mari Peran

Participen: l'artista Javier Peñafiel, la filòsofa Ester Jordana, l'historiador de cinema Carlos Losilla, la historiadora de l'art Esperanza López Parada, i 120 fitxes d'idiotes històrics.

Galeria fotogràfica:

<https://www.flickr.com/photos/bolitgirona/albums/72177720318625882>

Entrevista comissarial: <https://www.youtube.com/watch?v=DNurXWPcrJM>

A l'interior de cada projecte artístic o comissarial hi ha continguda una idea determinada de l'art. En aquesta ocasió: «l'art és una pràctica idiota que té per funció principal custodiar la idiotesa». Els idiotes ja són plèiade a hores d'ara. Des de la literatura (de Dostoievski a Botho Strauss), el cinema (Lars von Trier), la música (Iggy Pop/David Bowie) i, sobretot, la filosofia (Rosset, Deleuze, Pál Perbart, Han, Ferraris,...) l'idiota ha estat evocat en nombroses ocasions. La idiotesa no és sinònim de l'anonimat (dissolució del subjecte en allò comú) ni de la ximpleria (el mal ús de la intel·ligència); la idiotesa s'ha de conjugar com un desplaçament d'obertura que suspèn la centralitat de la raó, el model de subjectivitat que l'aixopluga (la persona) i els dispositius que la protegeixen (el dret, les formes polítiques tradicionals i els models comunitaris establerts). L'idiota, contra la violència del consens, obre el pensament a un camp de singularitats que allibera el subjecte de si mateix i el llança a l'espai infantil (no-personal) del temps buit. Mitjançant aquesta obertura fora de la raó i els seus continents ideològics i institucionals, l'idiota té una força destituent que li permet, per fi, confrontar la insignificància del que és real (la idiotesa del món) sense abdicar de la seva creativitat. L'idiota és així qui protagonitza una retirada, no per callar, sinó com a garantia d'atenció i entusiasme.

L'art idiota, alhora, és aquell espai on la creativitat deixa de ser un constructe per desmentir la idiotesa i, al seu lloc, l'associa amb els mers esdeveniments i amb l'univers dels possibles. El projecte es presenta com un arxiu heterodox amb el propòsit , no de capturar a l'idiota sinó, tot el contrari, obrir la seva figura en nombroses encarnacions. El gruix de l'exposició el componen una col·lecció d'un centenar de "fitxes clíniques" que donen compte de diversos idiotes procedents de la literatura, el cinema, el teatre i les arts visuals sense distingir entre personatges reals i de ficció. L'arxiu s'acompanya de dues eines d'aproximació: la seva activació performativa proposada per Javier Peñafiel i les reflexions que sobre la figura de l'idiota ens ofereixen Carlos Losilla, Ester Jordana i Esperanza Lòpez Parada.

PROGRAMA PÚBLIC:

5 de juliol inauguració L'IDIOTA

Comissariat: Martí Peran

Artista: Javier Peñafiel

Col·laboradors: Carlos Losilla, Ester Jordana, Esperanza Lòpez Parada

Dijous 18 de juliol

Visita comentada a “L’idiota”

Amb Martí Peran

Programa públic de “L’idiota”

Divendres 6 de setembre

Bòlit_PouRodó

Visita comentada - diàleg a “L’idiota”

Programa públic de “L’idiota”

Dilluns 9, dilluns 16, dilluns 23, dilluns 30

Cicle Filmoteca “L’idiota” al Truffaut

Projecció de:

Vera Chytilová . *Las margaritas* (1966)

Werner Herzog. *El enigma de Kaspar Hauser* (1974)

Federico Fellini *I vitelloni* (1953)

Alice Rohrwacher. *Lazzaro Felice* (2018)

Entre el 7 i l’11 d’octubre

“La soledad poblada i l’escala caòtica” amb Peter Pal Pélbart, Martí Peran i Ingrid Guardiola

Es tracta de pensar com les vides irreductibles, a partir dels seus rebutjos, impotències i singularitats, desafien la gramàtica del món i el desvien. La posada en escena de l’obra “Telúrica” –un projecte esquizocènic de la Companyia Teatral Ueinzz, documentat en un curtmetratge de Mariana Lacerda- revela com l’art i la bogeria arriben a una dimensió còsmica i caòtica. A la sessió també va tenir lloc la presentació del llibre de Martí Peran *El idiota. Ensayo sobre cualquiera y, a ratos, sobre arte*. Peter Pál Pelbart és filòsof. És professor del Departament de Filosofia a la Pontifícia Universitat Catòlica de Sao Paulo i membre del Centre d’Estudis de Subjectivitat, vinculat al Postgrau en Psicologia Clínica, juntament amb Suely Rolnik. Coordina la companyia teatral Ueinzz, formada per pacients psiquiàtrics de l’hospital de dia A casa. Els temes que tracta són el temps, l’esquizofrènia i la biopolítica. A partir de les seves experiències en filosofia i esquizoanàlisi, teoritza sobre les subjectivitats contemporànies, en concret les que van de l’esgotament al nihilisme.

Va publicar en espanyol Filosofia de la deserción. *Nihilismo, locura y comunidad* i *A un hilo del vértigo*.

Dilluns 7 d'octubre / 18.30h

Centre Cultural la Mercè

Xerrada “**Els idiotes imprescindibles: una mirada artística i literària a la figura de l'idiota**” a càrrec de **Martí Peran**, comissari de l'exposició.

11.10. DIÀLEGS D'ART, MÚSICA I PATRIMONI DE LA CANÒNICA DE VILABERTRAN: “VESSAR L'OMBRA” AMB PEP AYMERICH

Canònica de Santa Maria de Vilabertran

12 juliol – 8 setembre 2024

Artistes: **Pep Aymerich**

Coproducció: Agència Catalana del Patrimoni Cultural i Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona.

Galeria fotogràfica:

<https://www.flickr.com/photos/bolitagirona/albums/72177720318807494/>

Full de sala: <https://web.girona.cat/documents/20147/10808186/Full-sala-vessar-ombra.pdf>

Entrevista a Pep Aymerich: <https://www.youtube.com/watch?v=uybIWl3ZkxY>

Diàlegs. Art, música i patrimoni és un cicle estival que uneix aquests tres puntals de la cultura a la Canònica de Santa Maria de Vilabertran. Des de fa més de trenta anys, en aquest espai, hi té lloc la Schubertfada, un festival internacional dedicat al món del lied romàntic i a la música de cambra, i des de fa deu anys, s'hi duu a terme una exposició d'art a cura del Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona i l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural.

Enguany, el protagonista és Pep Aymerich. Aquesta exposició mostra una intensa recerca metodològica i experiencial, una via per trobar una sintaxi i un espai propi a través de la pintura com a mitjà, una pràctica que havia començat a investigar el 2017 amb *Anunciació de l'Apocalipsi*, però que no havia continuat. Com l'ermità, s'ha tancat a fer-se la pròpia pintura. L'arquitectura dels dodecaedres ròmbics fa de casa, de món, de temple potser. L'artista arbora una litúrgia per manifestar el potencial creatiu i destructiu de tot allò que toca l'home. La pintura brega amb la

mel, el foc i la fi del temps. Malgrat la fosca dels temps, Aymerich assaja unes últimes traces, recull les despulles, dona pas a les abelles i al seu màgic obrar, disposa la matèria perquè puguem estar-nos davant d'aquella fosca...*by natural piety...*, cap a la llum o cap al no res. Qui sap. De vegades, la vida deu tenir forma d'arc i es torna als orígens, és a dir, a les infàncies i a les pèrdues, als traus, a les despulles i a les ferides que les acompanyen, també les històriques. Res era necessari, res era degut, però es va fer via mentre vessava l'ombra.

Pietat II (2011), *Dissolució* (2011-2024) i *Anunciació de l'Apocalipsi* (2017) precedeixen *Perfum i ombra* (2024) on les cel·les hexagonals de les bresques d'abella inspiren l'arquitectura que acull les pintures que ha realitzat dins la Canònica. La cera i el carbó es combinen amb els pigments naturals per crear un espai de penombra per a la meditació cromàtica i espiritual. L'artista ressegueix la fosca, però no des del cos –com sovint ha fet–, sinó des del traç, enfonsant-se conscientment en la forma intuïda del dodecaedre ròmbic que ell mateix ha construït i que es genera en la intersecció dels prismes hexagonals que conformen les cel·les de les abelles.

11.11. FESTIVAL INTERNACIONAL ART I GAVARRES (7a edició)

Dates: 7 Setembre-novembre 2024

Lloc: Bòlit_PouRodó (aparador)

Artista: Cristina Almodóvar

Entrevista a l'artista: <https://www.youtube.com/watch?v=McanYpnBiWw>

Art&Gavarres és un festival que parteix de la idea que l'art pot ser una eina que ens ajudi a reflexionar i a canviar la nostra mirada sobre el paisatge. Relaciona art i natura per donar a conèixer aquest espai natural protegit i posar-lo en valor. Els artistes participants creen durant una setmana obres in situ amb materials naturals. Les intervencions artístiques efímeres es disseminen per les Gavarres. Les obres són visitables fins que la mateixa natura, amb el pas del temps, les esborri. Cada any, el comitè de programació escull un tema i uns artistes. Enguany el tema ha estat "Llegendes de les Gavarres". L'artista resident del Bòlit ha estat **Cristina Almodóvar amb el projecte "Límits"**.

Ordenem la Natura i la Natura ens ordena. Hi ha una tensió constant entre el desenvolupament de l'ésser humà i el mitjà del qual procedeixen tots els seus recursos. Els límits entre tots dos mons es posen de manifest en l'ordenació del paisatge, en les línies que separen les propietats, en les vies amb les quals per a comunicar-nos, el tallem, en els espais urbans desnaturalitzats on tot respon a un pla racional. Quan l'activitat humana es desvincula del cicle de la vida, malgrat aquest suposat ordre que s'estableix en el paisatge, sorgeix el desordre. L'humà es dibuixa sobre l'orgànic, en uns límits que la naturalesa esborra lenta, però inexorablement, fent recordar la necessitat de respectar el cicle natural de la vida, de la qual només som una ínfima part. Ens ho recorda l'existència d'unes forces inexorables que escapen a aquest control racional que volem exercir. La nostra immensa capacitat de transformació del paisatge no és res al costat de les forces que mouen la Terra en conjunt. Els seus cicles temporals ens treuen de la nostra immediatesa, de la nostra cerca constant de resultats, i ens vinculen amb una temporalitat diferent, tel·lúrica, còsmica, que ens acosta a l'etern. Aquesta relació entre el racional i l'orgànic és la base de tot el seu treball. Tot el seu treball i el projecte que ha realitzat reflexionen sobre aquest paisatge humanitzat, en constant tensió i conflicte amb el cicle natural, que no és més que una projecció dels nostres propis conflictes interns. Dibuixa límits sobre el paisatge, emprant restes vegetals de poda. Restes que procedeixen d'aquesta ordenació del paisatge que el fa més habitable per a l'ésser humà. Amb ells materialitza visualment aquest límit en el qual sorgeix l'humà. Un límit construït amb matèria orgànica efímera, branques mortes que han estat tallades, amb les quals construir en espai racional, un buit que el mateix paisatge anirà incorporant al seu cicle, esborrant-lo.

Cristina Almodóvar (Madrid, 1970) és Llicenciada en Belles Arts en l'especialitat d'escultura, amb Menció d'Honor en els Premis Nacionals de Llicenciatura. Ha estat becària de la Statens Kunstakademi d'Oslo i de la Casa de Velázquez de Madrid. Mostra en la seva obra la seva particular visió de la Naturalesa traslladant a la galeria la sensació de contemplació que es produeix en l'entorn natural, mitjançant una obra sensible, delicada, i a la vegada contundent en el seu missatge i significat. Partint del treball en ferro, material en el qual més ha desenvolupat la seva obra, ha estat realitzant una constant recerca tècnica multidisciplinària, buscant fer una simbiosi entre els conceptes i els materials emprats en les diferents sèries i exposicions. Cada línia de treball, producte d'una

continua reflexió i renovació plàstica, revela des d'un llenguatge poètic i filosòfic diferents facetes en la relació de l'ésser humà amb ell mateix i amb la natura. Els contraris són sempre presents en el seu treball: el buit i el ple, la realitat i l'aparença, la llum i l'ombra... Actualment continua amb un treball multidisciplinari, realitzant freqüents col·laboracions amb arquitectes i amb el món editorial. Les seves obres han estat exposades a diverses fundacions, galeries i fires espanyoles i estrangeres. Ha estat guardonada amb premis en diferents disciplines per l'amplitud tècnica de la seva obra, com ara Francesco Messina d'escultura o SETUP Bolonya de dibuix. El seu treball està present en col·leccions espanyoles i estrangeres (Artphilein Foundation, Vaduz, Lietchenstein, BMW, Materima -Casalbeltrame, Itàlia-, DKV, Col·lecció Príncep d'Areberg, Col·lecció Bassat, Col·lecció Juan Entrecanales, Nova col·lecció Pilar Citoler, Fundació Hortensia Herrero, Caixa i Junta de Comunitats de Castella-la Manxa, Universitat de Comillas...).

11.12. INFRALOCUS. Els 90 a Girona, una dècada de 20 anys

Coproducció: Museu de Història de Girona i Bòlit, Centre d'Art Contemporani.
Girona,

26 d'octubre 2024 – 9 febrer 2025

Comissariat: Jordi Mitjà i Eudald Camps

Disseny d'espai: Xavi Torrent

Amb la participació de: Pep Admetlla, Abside, Jordi Amagat, Enric Ansesa, Apre, Pau Baena, Manel Bayo, Leonard Beard, Denys Blacker, Lluís Bonaventura, Rafel Bosch, Pep Camps, Carlus Camps, Anna Maria Carreras, Jordi S. Carrera, Joan Casanovas, Xavier Castellón, Joan Castro, Catarsi, Cesc, Cesepe, Pim Colomer, Joan Comalat, Quim Corominas, Montserrat Costa, Lluís Cruset, Quim Curbet, Dani Duch, Espigolé, Jaume Fàbrega, FAX, Maria Àngels Feliu, Xavier Ferrer, Salvador Garriga, Geronación, Rosa Gil, Group Public Projects, Vicente Huedo, Dani Ibáñez, Lluís Hortalà, Katarsi, Manel Lladó, Imma Merino, Metro, Marçal Molas, Puri Molina, Xavi Montojo, Nuri Moreno, Morris, Muscària Produccions, Pere Noguera, Tavi Nonó, Josep Maria Oliveras, Roser Oliveras, Isidre Pallàs, Parriana, La Penyora, Marta Pol, Ariadna Puello, Sílvia Terrades, Moisès Tibau, David Quintana, Gerard Quintana, Dan Reisinger, Jordi Ribot, Anna Rovira, Lluís Romero, Enric Rubio

“Tete”, Miquel Ruiz, Carles Sans, Núria Santiago, Josep Lluís Sanz, Lluís Serrat, Paco Torres Monsó, Dolors Vidal, Àngels Viladomiu, Lluís Vilardell, Carme Vinyoles.

Full de sala: <https://web.girona.cat/documents/20147/10808186/FdS-Bolit-2024-InfraLocus.pdf>

Les teranyines són perilloses, atrapen de forma errònia, però dibuixen i connecten les coses, els llocs, les persones. Si ens focalitzem en un context, indubtablement ens n'apareixen d'altres. Connectats a un teixit concret albirem forats, la història és allò que els fils connecten (la història més oficial), però també els forats per on una part de la història s'escola. Capbussar-se en aquests forats negres ens permet explicar allò que, des de l'emergència social i artística, ens ha tocat d'esquitllentes. *InfraLocus* posa el focus en el territori gironí, indagant en la Girona que va de *Les mosques* (1987) de Kitsch a *La nits dels anys* (1997), de Sopa de Cabra, la que va de la pintada de les façanes de les cases de l'Onyar (1983), a la ressaca post-olímpica. És a dir, la Girona de mitjans dels vuitantes i dels noranta i la seva relació amb altres ciutats com Salt, Figueres, Banyoles o Olot, entre d'altres.

Els moviments socials, la lluita feminista (encarnada en el Casal de la Dona) o la música electrònica de la Sala del Cel, el Rachdinge i el Blau, conviuen amb les pràctiques artístiques més contraculturals o amb la Maret.

Avui en dia, en un context en què els espais socials s'han traslladat a les places digitals i on la cartografia visual de les ciutats canvia acceleradament, aquest exercici de memòria situada, s'agafa al lloc com un ancoratge i una referència vital. Susan Sontag deia que el record sempre és individual, que mor amb la mort de cadascú, però hi ha un deix i un alè compartit que ve del moment i del lloc on t'ha tocat viure.

INFRALOCUS és un projecte obert d'arqueologia cultural contemporània.

«**Obert**», perquè no pretén ser exhaustiu ni definitiu. La manca d'iniciatives destinades a posar en valor la bigarrada activitat (contra)cultural a la Girona d'aquests anys (1985-2005) justificaria, per ella mateixa, l'intent d'esbossar-ne un retrat provisional. Els autors, els espais i les iniciatives presents a la mostra són,

en aquest sentit, intercanviables: l'objectiu és el de fer visible allò que corre el risc de romandre ocult, el de donar veu a allò que la historiografia oficial tendeix a silenciar i el de revisar, finalment, qüestions assumides de manera acrítica.

«**Arqueològic**», perquè rastreja el passat (recent) a través de les seves restes materials, però també immaterials. Una de les principals característiques d'INFRALOCUS és que ha recollit, en forma de converses/entrevistes, la veu d'alguns dels principals actors culturals d'aquell període. Vint anys més tard, tots ells poden oferir una mirada assossegada d'un paisatge creatiu fins a cert punt convuls i inexplicablement, insistim, poc revisat. Com al cèlebre conte *La carta robada* (*The Purloined Letter*) d'Edgar Allan Poe, sovint ens costa veure allò que tenim més a prop.

«**Cultural**», en sentit ampli: INFRALOCUS aposta per substituir el concepte de «contracultura», o el de «cultura alternativa», pel de «cultura expandida». La idea, en el fons, recuperaria el vell somni de les avantguardes de fusionar l'art i la vida: a la Girona dels anys noranta la cultura contemporània tenia les seves seves més visibles a la Fundació Espais i a les Sales Municipals d'Exposició de La Rambla, però discoteques com La Sala del Cel o Boomerang, per exemple, van encarnar, gràcies a una vitalitat desfermada, una autèntica alternativa.

«**Contemporani**» perquè parlem d'un període històric ben delimitat. INFRALOCUS explora els darrers estertors (o espeternecs) de la postmodernitat. L'empatx de postestructuralisme francès, o la seva mala digestió, es tradueix en el pessimisme i l'entotsolament característic de la generació que va viure l'ocàs de les utopies després del maig del 68. Al mateix temps, però, la generació nascuda als anys setanta (postfranquisme) portaria a la pràctica un reviscolament del pensament utòpic en forma d'activisme polític (feminisme, LGBTI, ecologisme...) o, com dèiem, d'expansió de l'esfera cultural, sobretot, en l'àmbit de la música electrònica i urbana.

Finalment, INFRALOCUS també suposa un homenatge, si es vol indirecte, a la premsa «local». El desaparegut Nou Diari, El Punt o el Diari de Girona van assumir, amb escreix, la seva funció de cronistes de la realitat més immediata: atès que les publicacions d'abast nacional tendeixen a ignorar tot allò que

s'esdevé més enllà de l'àrea metropolitana de Barcelona, la seva importància a nivell documental ha estat determinant a l'hora de conformar aquesta exposició.

PROGRAMA PÚBLIC:

Dimecres 6 de novembre a les 18.30 h

Dues mirades artístiques sobre els noranta

Amb Roser Oliveras i Montserrat Costa, moderat per Eudald Camps

Museu d'Història de Girona

Dissabte 23 de novembre a les 12h

Una ruta per a la Girona dels noranta

Amb Isidre Pallàs

Sortida: Bòlit_LaRambla

Barri Vell de Girona

Dimecres 27 de novembre a les 18.30 h

El feminisme dels noranta a Girona

Amb Puri Molina, Carme Vinyoles i Manel Bayo, moderat per Sílvia Planas

Museu d'Història de Girona

Dissabte 14 de desembre a les 11.30 h

Dissabte 25 de gener 11.30 h

Visites comentades a l'exposició

Amb Jordi Mitjà i Eudald Camps

Bòlit_StNicolau

Dissabte 11 de gener a les 12 h

Vermut literari a càrrec de La Penyora

Bòlit_LaRambla

Dissabte 8 de febrer 18 h

La música dels 90 a Girona

Amb Xavi Castellón i Gerard Quintana

Concert de Lluís Bonaventura + DJ Jordi Mitjà

Museu d'Història de Girona i La Carbonera

L'activitat comença a les 18 h al carrer Nou del Teatre davant la Carta del Tarot i després es trasllada al Museu d'Història de Girona.

12. ESTADÍSTIQUES 2024

Bòlit_PouRodó		
The Bluebird Call	01-28/01/2024	148
Apories sobre l'aire	16/02 - 19/05/2024	633
Bòlit Mentor	25/05 - 23/06/2024	199
L'idiota	05/07 - 13/10/2024	533
Infralocus. La Girona dels 90, una dècada de 20 anys	26/10/2024 - 31/12/2024	953
Bòlit_StNicolau		
L'ombra sota la parpella	01-28/01/2024	599
Apories sobre l'aire	16/02 - 19/05/2024	15.536
Vacances amb Franco	31/05 - 06/10/2024	3.519
Infralocus. La Girona dels 90, una dècada de 20 anys	26/10/2024 - 31/12/2024	2.120
Bòlit_LaRambla, Sala Fidel Aguilar		
The Bluebird Call	01-28/01/2024	813
Apories sobre l'aire	16/02 - 19/05/2024	3.744
Forats per a fer un rèquiem	07/06 - 13/10/2024	6.992
Infralocus. La Girona dels 90, una dècada de 20 anys	26/10/2024 - 31/12/2024	3.919
Espai patrimonials		
Vessar l'ombra (Canònica de Vilabertran)	12/06/2024-08/09/2024	4.397
Itineràncies i col·laboracions		
Més lloc per a la fosca (Museu Terra, L'Espluga de Francolí)	Fins 14/0/2024	1.371
Més lloc per a la fosca (Museu de l'Escala)	20/04/2024-09/06/2024	1.543
Petromasculinitats (Sala Caputxins, Vilafranca del Penedès)	23/03/2024-21/04/2024	669
Vacances amb Franco (Museu Empordà, Figueres)	01/06/2024-22/09/2024	7.296
Infralocus. La Girona dels 90, una dècada de 20 anys (MHG)	26/10/2024-31/12/2024	1.800
Texere, d'Andrés Siri (La Mercè)	12/12/2024-31/12/2024	259
		57.043
EXPOSICIONS		57.043
ACTIVITATS		2.077
PROJECTES EDUCATIUS		947
TOTAL		59.120

13. RECULL DE PREMSA

Dossiers i notes de premsa: <https://web.girona.cat/bolit/noticies/docs>

13.1 GENÈRIC BÒLIT

- <https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2409357-la-persistencia-dels-mons-que-s-acaben.html>
- <https://tempsarts.cat/arts-visuals/ingrid-guardiola-amb-aquest-programa-ens-interessava-revisar-la-modernitat-critica/>
- https://tv.girona.com/capitol/tv_girona_video/1491/
- <https://www.bonart.cat/ca/n/44668/estrena-de-la-segona-temporada-del-podcast-inclassificables-a-catalunya-radio>
- <https://www.poliedrica.cat/panoramica-programas-y-actividades-de-educacion-y-mediacion/>

13.2 SEGONA RESIDÈNCIA

- <https://www.diaridegirona.cat/girona/2024/06/12/salt-realitza-projecte-comunitari-per-103683086.html>
- <https://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2440356-la-placa-llibertat-culmina-una-nova-edicio-del-projecte-artistic-i-comunitari-de-segona-residencia.html>

13.3 RESIDÈNCIES

- <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2024/11/12/l-artista-edgar-massegu-interve-111626436.html>
- <https://www.bonart.cat/ca/n/44823/edgar-mssequ-inaugura-a-italia>
- <https://www.lavanguardia.com/participacion/las-fotos-de-los-lectores/20241223/10228710/texere-arte-tejer.html>

13.4 VESSAR L'OMBRA

- <https://patrimoni.gencat.cat/es/monumentos/actualidad/la-canonica-de-santa-maria-de-vilabertran-torna-a-acollir-el-cicle-dialegs.-art-musica-i-patrimoni>
- <https://www.bonart.cat/ca/n/44595/la-canonica-de-santa-maria-de-vilabertran-inaugura-veessar-lombra-de-pep-aymerich>
- <https://agendacultural.altemporda.cat/esdeveniment/inauguracio-de-lexposicio-veessar-lombra/>
- <https://www.regio7.cat/agenda/veessar-lombra-pep-aymerich-105504537.html>
- <https://www.diaridegirona.cat/oci/agenda/veessar-lombra-pep-aymerich-105504280.html>
- <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2024/07/12/les-allegories-apocaliptiques-pep-aymerich-105557200.html>
- <https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/2448565-pep-aymerich-de-l-ombra-i-les-abelles.html>
- <https://www.horanova.cat/noticia/240615/aymerich-exposa-a-la-canonica>

13.5 L'IDIOTA

- https://tv.girona.com/capitol/tv_girona_video/1672/
Minut 31:34
- <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2024/07/09/bolit-recorre-voltaire-o-arale-105416118.html>
- <https://www.bonart.cat/ca/n/44582/bolit-pourodo-inaqura-lidiota-comissariada-per-marti-peran>
- <https://artglobalizationinterculturality.com/conferences/la-soledad-poblada-y-la-escala-caotica/>
- <https://www.nuvol.com/art/marti-peran-i-el-sofisme-sofisticat-394902>
- https://elpais.com/quadern/2024-10-22/idiotes-exposats-a-girona.html?ssm=TW_CC

13.6 AIXÒ AL POBLE NO LI AGRADARÀ

- <https://www.ccma.cat/3cat/telenoticies-cap-de-setmana-vespre-01062024/video/6285562/>
Del minut 44:22 al 45:21
- <https://www.laxarxa.cat/programes/fet-a-mida/relacionat/2a-edicio-d-aixo-al-poble-no-li-agradara>
Del minut 00:12 al 3:43
- <https://youtu.be/CRzch7faO8A?si=xz8oJ7zkuKs0ZBxw>
Del minut 21:15 al 24:03
- <https://youtu.be/gHchhiCRPRE?si=BYXVCE8JILqWbTK4>
- https://tv.girona.com/capitol/tv_girona_video/1325
- <https://www.ccma.cat/3cat/aixo-al-poble-no-li-agradara-el-circuit-gironi-alternatiu-de-creacio-contemporania/video/6274637/>
- <https://banyolestv.cat/index.php/cultura/12529-tardeo-a-can-ginebreda-i-l-estrena-de-ultrainocencia-propostes-al-pla-de-l-estany-del-festival-aixo-al-poble-no-li-agradara.html>
- <https://www.rtve.es/play/audios/territori-clandestini/>
Des del -54:00 fins al -47:12
- <https://cadenaser.com/podcast/radio-girona/aqui-girona/3417>
minut 24:12
- <https://www.ccma.cat/3cat/catalunya-al-dia-de-13-a-14-h-30052024/audio/1209704/>
Del minut 52:44 al 53:52
- <https://www.ccma.cat/3cat/aixo-al-poble-no-li-agradara-pero-a-nosaltres-si/audio/1209316/>
- https://www.rtve.es/play/audios/sota-sospita/?fbclid=PAZXh0bgNhZW0CMTEAAaY_21H5x2V_i85a9wZZFpL5H1NENaPOYAzcWwgQxyAC4kXXpYQq0yLQtyg_aem_AUiS6X106ZyOWuurHyGef19rmg5RQ8hUGVV2CeE6jl68RfIL0DXK_Zawm8pQc3crtYsH5KJd0V9Qh82NUS1JEyqT
Des del -17:11 al -3:13
- https://www.ivoox.com/els-4-rius-aixo-al-poble-no-audios-mp3_rf_129283113_1.html
- <https://www.dropbox.com/scl/fi/ssp4r79oy8evocp88bosp/XARXA-POBLE.mp3?rlkey=mehq8xfb39hrry1d4ucx1et7a&dl=0>

- https://cadenaser.com/audio/ser_girona_aquigirona_20240403_150000_160000/
Del 31:41 al 36:38
- <https://www.garrotxadigital.cat/noticia/221795/posar-en-consonancia-artistes-agents-culturals-i-public-aquest-es-lobjectiu-del-festival-a>
- <https://www.nuvol.com/teatre-i-dansa/dansa/a-qui-no-li-agraden-les-arts-vives-384833>
- https://www.arabalears.cat/cultura/pobles-tambe-tenen-dret-participar-avantguarda-arts-esceniques_1_5042354.html
- <https://www.horanova.cat/noticia/219300/el-segon-aixo-al-poble-no-li-agradara-tindra-mes-presencia-a-la-comarca>
- https://teatralnet.com/noticies_esceniques/la-2a-edicio-de-aixo-al-poble-no-li-agradara-creix-en-numero-de-participants-i-dobla-les-propostes-artistiques/
- <https://marina360.cat/aixo-al-poble-no-li-agradara-es-un-projecte-que-vol-donar-visibilitat-aquells-espectacles-i-companyies-que-tenen-mes-risc/>
- <https://www.garrotxadigital.cat/noticia/219190/arriba-la-segona-edicio-del-festival-aixo-al-poble-no-li-agradara>
- <https://banyolestv.cat/index.php/entrevistes/12543-ingrid-calpe-parla-del-festival-aixo-al-poble-no-li-agradara-amb-propostes-a-banyoles-i-porqueres.html>
- <https://www.llagosteraradio.cat/noticies/8779-festival-aixo-al-poble-no-li-agradara-girona-crea-4-disseminats-amb-propostes-fora-programacio>
- https://naciodigital.cat/girona/festival-aixo-poble-no-agradara-girona-amplia-seva-programacio_1842115_102.html
- <https://www.olot.cat/pl217/ajuntament/comunicacio/actualitat/id8255/la-2a-edicio-d-aixo-al-poble-no-li-agradara-creix-en-numero-de-propostes-i-agents-artistics>
- <https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2403113-el-festival-aixo-al-poble-no-li-agradara-amplia-territori-i-dates.html>
- <https://www.ccma.cat/324/el-festival-aixo-al-poble-no-li-agradara-de-girona-crea-quatre-disseminats-amb-propostes-fora-de-la-programacio/noticia/3285155/>
- <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2024/04/03/festival-aixo-poble-li-agradara-100573967.html>
- <https://www.larepublica.cat/minut-a-minut/el-festival-aixo-al-poble-no-li-agradara-de-girona-crea-quatre-disseminats-amb-propostes-fora-de-la-programacio/>

13.7 ATLES, MAPA DE MAPES

- <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2024/05/21/cami-lescola-centra-projecte-educatiu-102698758.html>
- <https://sies.tv/el-bolit-pou-rodo-inaugura-lexposicio-atles-mapa-de-mapes.html>
- <https://surtdecasa.cat/girona/agenda/2024/exposicio-atles-mapa-de-mapes/229047>

13.8 FORATS PER A FER UN RÈQUIEM

- <https://tempsarts.cat/arts-visuals/la-reconstruccio-de-la-memoria-habitar-loblit/>

- <https://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/2434218-la-pissarra.html>
- https://tv.girona.com/capitol/tv_girona_video/1591/
Minut 12:30
- <https://www.laxarxames.cat/movie-details/3799683>
- <https://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/2430130-la-musica-dels-forats.html>
- <https://www.exibart.es/exposiciones/el-bolit-de-girona-inaugura-forats-per-a-fer-un-requiem/>
- <https://www.lavanguardia.com/vida/20240607/9715875/fosas-comunes-franquismo-inspiran-exposicion-cabosanroque-miquel-garcia-agenciaslv20240607.html>
- <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2024/06/08/cabosanroque-posa-traves-terra-silenci-103486683.html>
- <https://www.lavanguardia.com/cultura/20240607/9715741/un-requiem-cabosanroque-en-homenaje-victimas-fosas-comunes.html>
- <https://www.canal10.cat/video/24953-22-forats-per-fer-un-requiem>
- <https://www.bonart.cat/ca/n/44537/el-bolit-parla-de-les-fosses-comunes-del-franquisme-a-forats-per-a-fer-un-requiem>
- <https://www.radiolescala.cat/audio/43823-l-exposicio-22-forats-per-un-requiem-s-instala-a-girona>
- <https://tempsarts.cat/arts-visuals/exposicions-imprescindibles-per-a-visitar-aquest-estiu-ii/>
- <https://tempsarts.cat/arts-visuals/la-reconstruccio-de-la-memoria-habitar-loblit/>

13.9 VACANCES AMB FRANCO. ELS MEUS ESTIUS A L'ESPANYA FRANQUISTA

- https://www.sapiens.cat/noticies/estiueig-espanya-franquista-vist-artistes-europeus_210832_102.html
- <https://tempsarts.cat/arts-visuals/la-reconstruccio-de-la-memoria-habitar-loblit/>
- <https://www.horanova.cat/noticia/221915/franco-lombra-al-sol-de-les-vacances>
- <https://www.diaridegirona.cat/dominical/2024/07/02/win-win-turisme-temps-franco-104727904.html>
- <https://open.spotify.com/episode/4FMWWr6zUgMWR6Dzb6KpZh?si=ON86-2UcR8OYZT0WebIKdw&context=spotify%3Ashow%3A6vtK7UEZtWqaUhJb2fiODz&nd=1&dlsi=4faaf6905141411f>
- <https://www.ccma.cat/324/vacances-amb-franco-una-reflexio-artistica-sobre-turisme-i-dictadura/noticia/3297146/>
- <https://www.emporda.info/cultura/2024/05/31/paradis-infantil-realitat-politica-social-franquisme-103173703.html>
- <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2024/05/31/lart-furqa-relacio-turisme-franquisme-103155651.html>
- <https://www.gerio.cat/noticia/1668754/una-exposicio-a-figueres-i-girona-mostra-com-es-va-blanquejar-el-franquisme-amb-el-turisme>
- <https://sies.tv/inauguracio-de-vacances-amb-franco-els-meus-estius-a-lespanya-franquista.html>
- https://www.ivoox.com/els-4-rius-equipaments-el-bolit-audios-mp3_rf_128532305_1.html

- <https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2422518-vuit-artistes-rememoren-com-eren-els-estius-a-l-espanya-de-franco.html>
- https://www.gavarres365.cat/2024/05/inauguracio-de-lexposicio-vacances-amb-franco-els-meus-estius-a-lespanya-franquista-al-bolit_stnicolau/
- <https://www.bonart.cat/ca/n/44519/el-museu-de-lemporta-i-el-bolit-centre-dart-contemporani-inauguren-vacances-amb-franco-els-meus-estius-a-lespanya-franquista>
- https://www.ara.cat/cultura/vacances-franco-exposicio-paradis-estiu-eig-turistes-bolit-museu-de-l-emporda_1_5051493.html
- <https://www.diaridegirona.cat/societat/2024/06/11/els-turistes-sols-veien-espanya-103614067.html>
- <https://tempsarts.cat/arts-visuals/exposicions-imprescindibles-per-a-visitar-aquest-estiu-ii/>
- <https://www.lavenc.cat/noticia/241/estius-espanya-franquista-girona-figueres>
- <https://diaridefigueres.com/quina-edat-teniu-heu-viscut-els-estius-de-lespanya-franquista/>
- <https://www.gerio.cat/noticia/1668754/una-exposicio-a-figueres-i-girona-mostra-com-es-va-blanquejar-el-franquisme-amb-el-turisme>
- <https://www.ccma.cat/3cat/vacances-amb-franco-i-forats-per-a-fer-un-requiem-dues-visions-contraposades-de-lespanya-franquista/video/6300670/>

13.10 NEXES - DIGUEM-LI (CONSTRUIR UN) PARAIGÜES

- <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2024/03/12/vam-assajar-canco-pluja-dissabte-99349902.html>
- https://www.ivoox.com/els-4-rius-la-musica-del-carme-audios-mp3_rf_125893008_1.htm
- <https://open.spotify.com/episode/0g2Nps2eZc9NiCrcWEcP7U>
- <https://www.diaridegirona.cat/girona/2024/04/09/projecte-europeu-girona-educacio-innovadora-100819249.html>
- https://www.elpuntavui.cat/societat/article/16-educacio/2408834-projecte-innovador-europeu-amb-l-escola-carme-auguet-i-la-udg.html?utm_source=twitter&utm_medium=botons&utm_campaign=com_ep_anoticies

13.11 APORIES SOBRE L'AIRE

- <https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2412877-el-bolit-de-girona-dona-vida-i-visibilitat-a-l-aire.html>
- <https://a-desk.org/magazine/el-derecho-universal-a-respirar/>
- <https://a-desk.org/magazine/en-suspension/>
- <https://a-desk.org/magazine/anoxia/>
- <https://www.bonart.cat/ca/n/44349/el-bolit-es-pregunta-com-ens-relacionem-amb-laire-a-apories-sobre-laire>
- <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2024/02/13/l-exposicio-mes-eteria-bolit-98124982.html>
- https://www.ara.cat/cultura/art/possible-respirar-aire-no-sigui-fum-capitalisme-bolit-girona-apories-sobre-l-aire_1_4940582.html
- <https://sies.tv/el-bolit-girona-inaugura-lexposicio-apories-sobre-laire.html>
- <https://laculturanavalres.com/events/inauguracio-de-apories-sobre-laire>
- <https://open.spotify.com/episode/6fveXAtyD6Ki5Qgj8Wilha?si=pdWcIxL5RIGt732Au0X1CA&nd=1&dlsi=29f108d55f534d7a>

- <https://www.exibart.es/exposiciones/queda-inaugurada-apories-sobre-laire-en-el-bolit-girona/>
- https://tv.girona.com/capitol/tv_girona_video/1173/
Del minut 13:27 al 15:56
- <https://bnnbreaking.com/world/spain/breathing-life-into-art-exhibition-explores-airs-essence-and-urges-environmental-awareness>
- <https://www.lavanguardia.com/qf/artes/20240301/9531273/arte-hacer-visible-invisible.html>
- https://www.ara.cat/medi-i-crisi-climatica/contaminacio/cel-tancant-guardiola-subiros_129_4958994.html
- https://www.ara.cat/estils/l-harmonia-colors-paisatge-recepta-nyaps-urbanistics_1_4986847.html?giveAway=FWfhqb1Nsiu9EzSy
- <https://www.bonart.cat/ca/n/44458/apories-sobre-laire-al-bolit>
- https://cronicaglobal.elespanol.com/vida/esto-que-es-hablemos-de-arte-moderno/20241103/pep-vidal-el-aire-de-paris/898160218_0.html

13.12 INFRALOCUS. ELS 90 A GIRONA, UNA DÈCADA DE 20 ANYS

- <https://www.diaridegirona.cat/girona/2024/10/19/carrer-dels-torrats-recupera-seu-109672108.html>
- <https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2471638-una-exposicio-reviu-l-ecosistema-cultural-de-la-girona-m-enamora-dels-90.html>
- <https://www.elpuntavui.cat/edicio/paper/el-punt-avui/103-especials-especials-girona/2024/10/23.html>
- <https://www.diaridegirona.cat/fires-sant-narcis/2024/10/24/bolit-museu-d-historia-organitzen-110277504.html>
- <https://www.diaridegirona.cat/fires-sant-narcis/2024/10/26/girona-semplena-dactivitats-per-les-110499216.html>
- <https://www.bonart.cat/ca/n/44777/infralocus-la-girona-irreverent-dels-90>
- <https://www.3cat.cat/324/dalicia-a-matisse-una-tardor-amb-grans-exposicions-a-catalunya/noticia/3309781/>
- <https://www.catalunyapress.cat/article/girona/2024-10-25/5045301-girona-recorda-passat-mes-recent-amb-lexposicio-infralocus>
- <https://sies.tv/el-bolit-i-el-museu-d-historia-organitzen-una-exposicio-sobre-la-girona-de-finals-dels-vuitanta-i-dels-noranta.html>
- <https://youtu.be/soOypMU9NQ0?si=rs4FdS8atzzZW1oH>
- <https://elpais.com/quadern/art-i-arquitectura/2024-11-26/que-en-queda-de-la-moguda-gironina.html>
- <https://laxarxames.cat/player/4076339>
Minut 42
- <https://www.diaridegirona.cat/girona/2024/12/18/comic-explora-troballa-d-escultura-112735908.html>
- <https://www.3cat.cat/3cat/lactivitat-cultural-i-social-subterrania-de-la-girona-dels-anys-vuitanta-i-noranta-reviu-a-lexposicio-infralocus/video/6319133/>

14. PRESSUPOST

TOTAL	575.000,00 €
A. DESPESES FUNCIONAMENT (1)	343.734
Personal plantilla: Direcció, administració, tècnica de cultura 1, tècnica de cultura 2, tècnica de cultura 3, auxiliar administratiu.	307.690
Neteja sales	19.320
Subministrament energia elèctrica	8.724
manteniment, inversions, sostenibilitat i accessibilitat	3.000
Despeses generals funcionament	5.000
B. ACTIVITAT	231.266
PROGRAMA COL·LABORACIONS(2)	13.500
Producció Videocreació Loop	2.000
Mostra Art i Gavarres	5.000
Dia de l'art	2.500
Això al poble no li agradarà	1.000
L'art del caminar	1.500
Projecte COU -Marfà-	1.500
PROGRAMA RESIDÈNCIES (3)	22.783
Lloguer pis residència + despeses	12.000
Neteja espai residències	300
Convocatòria Gravat	1.150
Convocatòria La Chambre Blanche (Quebec)	3.100
Convocatòria Rad'Art (Itàlia)	1.650
Convocatòria Lo Pati (Ebre)	1.200
Assegurança artistes residents	383
Convocatòria Espai nyamnyam a Mieres	1.500
Col·laboració Arbar	1500
PROGRAMA EXPOS I ACTIVITATS (4)	194.983
Despeses del local: ibi, consums i comunitat	8.776
Recursos educatius contractats	500
Expo Bòlit Mentor	22.900
Segona Residència	4.200
Nexes	6.000
Despeses L'ombra sota la parpella 2024 (1	7.016

espai)	
Despeses The Bluebirth call 2024 (2 espais)	7.000
Expo AIRE (3 espais)	38.000
Expo Turisme franquisme	15.800
Expo Forats per a fer un rèquiem	16.100
Expo Infralocus (2 espais)	31.000
Expo L'idiota (1 espai)	17.642
Publicació ATLES	5.000
Altres activitats	14.049
Compra llibres Arxiu Viu	1.000

Previsió d'ingressos

INGRESSOS 2023	
SUBVENCIÓ GENERALITAT	246.000,00 €
Ajuntament de Girona	300.000,00 €
Diputació de Girona	19.000,00 €
Subvenció OSIC recursos educatius	10.000,00 €
TOTAL	575.000,00 €

Gener 2025